கடவுள் துணை

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

திருத்தணிகைச்

சரவணப்பெருமாளையரவர்களுடைய

பிரதிக்கிணைங்கப்

பூர்வாககம்

முத்துசாமிமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஆயலூர்

அருணாசலமுதலியாரவர்களது

சென்னை

திருமகள்விலாச

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது௵ சித்திரைமீ

Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600
MAHAMAHOPADHYAYA Dr. U.V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANMIYUR, MADRAS

GF
.Q.23.4117x ±08,1x
A

தாயுமானசுவாமிகளது.

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினும் சிறந்து விளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலே உள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப் பெயரையுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய ௱எ௰ - வருஷத்துக்கு முன்பாக வேளாண்குலதிலகராயும், குருலிங்கசங்கமபத்தியிலே சிறந்தவராயும், கேடிலியப்ப பிள்ளையென்பவரொருவர் இருந்தார், அவராலே அந்தச்சிவஸ்தல விசாரணை நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அக்காலத்திலே திரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்க நாயகரென்பவர் கேடிலியப்பபிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்கு வல்லமையையும் சிலர்சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைப்பித்துப் பரீக்ஷித்து அவருக்குப் பெரிய சம்பிரதி உத்தியோகங்கொடுத்துத் தம்மிடத்தே வைத்துக்கொண்டார். அந்தக்கேடிலியப்பபிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவராயிருந்த தமையனாருக்குத் தம்முடைய ஒரே, பேறாகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னுங் குமாரனைக்கொடுத்து விட்டிருந்ததினால் தமக்குச்சந்ததி உண்டாகஅருள்செய்யும்படிக்கு அந்தத்திரிசிரபுரத்தில

எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாயுமானேசுரரைத் தரிசித்து
க்கொண்டுவந்தார். அக்கடவுளது திருவருளினாலேஒரு
ண்பிள்ளைபிறந்தது. அதுகண்டு தகப்பனார்மகிழ்கூர்ந்து
அக்கடவுளுக்குக் காணிக்கை முதலானவை செலுத்தி
க் குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது
பெயரைக்கொடுத்தார் அந்தத்தாயுமானவர் தந்தகப்பனா
ருக்குமிகவுமனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்
யுமுயற்சியளவிறந்து அதிகமான கீர்வாணந் தமிழ் முத
லிய கல்விப்பயிற்சியிலே சிறந்தவரானார் உண்மை அ
ன்பு பொறுமை அடக்கம் இரக்கம் இவைமுதலியநற்கு
ணங்களெல்லாம் அவரோடுகூடவேவளர்ந்தன. ஓர் அரு
ஞானியினது மனமானது நிலையில்லாத செல்வப் பொ
ருளை எப்படி விரும்புமோ அப்படியேஇவரது மனமா
னது தத்துவப் பொருளையே விரும்பி நின்றது. அப்
படியிருக்கையில் திருமூலநாயனார் மரபிலே எழுந்
தருளிய மௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச் சந்தித்துஅ
வரது அதிதீவிர பக்குவத்தைக் கண்டு வேதாகமங்க
ளின்முடிவான தத்துவப் பொருளை உபதேசித்தருளி
னார் அதுமுதலாகத் தாயுமானவர் தமது ஞானாசாரிய
ரிடத்தே மிகுந்த பத்தி உடையவராய் அவ்வுபதேசப்
பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தினந்தோறும் தகுதி

மூர்த்தி சந்நிதியிலே நிஷ்டைசெய்துகொண்டுவ
ந்தார். பின்பு தாயுமானவருக்குத் தகப்பனார் தேகவி
யோகத்தை அடைதலினாலே அவரது லௌகிகத் தொ
ழிலை அரசனது வேண்டுதல் பற்றி அதில் விருப்பமி
ல்லாதவராயிருந்தும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்
று. அரசனானவன் அவரை முதலில் வேறானவரென்றறி
ந்திலனாகினும் கேடிபப்பப் பிள்ளையினும் இவர் யோக்
கியரென்று நன்குணர்ந்து மிகவுஞ் சிறப்புச் செய்துவை
த்திருந்தான். ஆனால் கழைக்கூத்தனுடைய கருத்து உட
ல் காப்பிலும் அவனது செய்கை கூத்திலும் எப்படி வை
க்கப்பட்டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கரு
த்துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லௌகிகத்திலும்
வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படிச் சிலநாள்கள் சென்
றன்மேல் அரசன் அவரிடத்தே விளங்கிய அபூர்வமான
சிலசெய்கைகளைக் கண்டு அவரது மகிமையை அறிந்துக்
கொண்டான். உடனே விவேகியாகிய அவ்வரசனுக்கு
அவரைக்குறித்து அச்சமும் அன்பும் உண்டானதலால் அ
வரை அழைப்பித்து உயர்ந்த ஆதனத்தின்மேல் இரு
ந்தருளப் பண்ணி - சுவாமீ அடியேன் இதுவரையிலே
உமது மகிமையைக் கண்டு கொள்ள மாட்டாதவனாயிரு
ந்ததனாலே உமக்கு ஊழியம் செய்யத்தக்கதான உண்மை

எனது ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன். ஆயினும் இது
பெரிய குற்றமாகலின் கிருபா மூர்த்தியாகிய தேவரீர்
இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி இன்று முதலாக அடி-
யேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்வித்துக்கொண்டு
நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்று
வேண்டுதல்செய்தான். அதுகேட்டவுடனே தாயுமான
வர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்று முதலாக அலைவற்ற ஞா
னயோகத்திலே இருந்துகொண்டு கடவுளையுங் குருவை
யும் அற்புத சின்மய மதுரமான தமிழ்ச் செய்யுட்பாடல்க
ளைப்பாடித் துதிசெய்துகொண்டுவந்தார். இப்படியி
ருக்கையில் அவ்வரசன் இறந்துபோய்விட்டான் அவ்வ
ரசன் மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின் கண்ணே
யுள்ள அழகைக் கேள்விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக்
கண்களிகூர நோக்கிக் கேள்விப்பட்டவளவினும் அதி
கமாய் விளங்குதலால் உளமருண்டு அவரைத் தன்னரசா
ட்சிக்குத் தலைவராகவுந் தன்னால் விரும்பப்பட்ட தகா
த செய்கைக்கு உடன்படுத்தவும், தான்கொண்ட கருத்
தைக் குறிப்பித்தாள் அக்கருத்தை யறிந்த தாயுமானவ
ரோவென்றால் உடனே ஒருபாய வழியினாலே அங்கிரு
ந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்டு அவள் அரசாட்சியி
னெல்லையைக் கடந்து இராமநாதபுரத்துச் சீமைக்கு எழு

ந்தருளினார். இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளையின் செவியை அடைந்ததனாலே அவரும சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையுந்தேடிக்கண்டு பிடித்துச் சந்ததி விளங்கவேண்டுமெனனும் கருத்தைக் கொண்டு திருககலயாணஞ் செய்யும்படி முயறசி செய்தாரகள். தாயுமானசுவாமிகளுக்கு அது காரியத்திலே சிறிதுந்திருவுளமில்லாதிருந்தும தமையனாரது வேண்டுதலினமிகுதியினாலே உடனபடவேண்டியதாயிறறு. உடனேபத்தினியாா ஓராண் பிள்ளையைப் பெறறு வைத்துச் சிவபதம அடைந்தாா. அந்தப்பிள்ளைக்குககனகசபாபதிப்பிள்ளையென்று பெயரிடப்பட்டது. அதுமுதலாகத்தாயுமானசுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்த சிவஸ்தலங் தோறும சஞ்சரித்துககொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதாகளெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெறறு அஞ்ஞானவிருளினினறு நீங்கி உய்யும்படிககுப் பல்வகைப் பட அறபுதமான பாடல்களைச் செய்தருளினாா. அருளையனெனபவரும அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெறறுககொண்டு அவரை விட்டு நீங்காமல் பணி விடைசெய்துகொண்டுவந்தாா.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்தசொரூபமாகிய சிவத்திலேகலந்தபினபு அருளைய

வாமிகள் அகவற்பாவினாலே குருவைத் துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தமக்குப் பின்பக்குவப் பட்டு வரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி ஸ்ரீ கனகசபாபதிப்பிள்ளைக்கு அபிஷேகஞ்செய்தருளினார். இக்குரு பரம்பரையில் தஞ்சை மா நகரத்துக்குக் கீழ்பால அன்னப்பன் பேட்டையிலுள்ள மடத்தில இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவாண சுவாமிகளுடைய அடியார் கூட்டத்திலே ஒருவராயும் அந்த ஆதீனத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ள எடுத்துக்கட்டி - அருணாசல நாயனாரவர்களிடத்தி லிருந்த ஆதீனபுஸ்தகத்தையும் மற்றும் சிலபுஸ்தகங்களையும் திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையரவர்கள் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிற்பதிப்பித்தனர்.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றுப் - பெற்றது.

குருதுதி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வெள்ளமருவும்விரிசடையான்வேதவனத்தான்விமலே
சன, உள்ளமருவத்திருமூலருறவினமருவுமொருமௌ
ன, வள்ளலருளுங் கருணை வெள்ளவாரிமடுத்தேமழை,
சைசநகாப, பிள்ளையவாகளருண் முகிலாய்ப் பெய்தகரு
ணைத்தமிழ்மழையே. (க)

பெறறமதினுமுத்தியினும் பிரியாப் பெருமானபேரரு
ளே, சுத்தாவுணாமூவாகளாய்த் தோனறுமவுனி துணை
கரத்தால, குறறமகலக்கருணையினுற கொடுககவாஙகி
ககொண்டெழுநத, அத்தன ருயுமானவனு மறைநதகவி
ல தககடிவரவே. (உ)

வேறு.

ஆயுமாகமுமளககவருட் கடலைசசுருககியயேனாதமெ
யாமைக,கேயுமானநதமழைபொழியுமறைசசகேடிலி
கருவாய்த்து, சேயுமானவனுலகச் செய்கைபோனறதிவ
ருஞசசிரமியான, தாயுமானவனுரைத்தானருநதமிழா
னாநதசததகமாமே, (௩)

வேறு.

வேதவனத்திறை யவனையாழினையேபழித்தமென்மொ
ழியாளுடன்வீரகத்தி விநாயகனைச், சாதகனாச் சந்தான

சமயகுருமரபைச் சரிதைமுதனெறி நான்குந் தாங்குத போதனைத், தீதறவேதிருமூலாசுகாவாமதேவாதிரு மௌனியவா மரபிறசித்தா கணக்தோரை, நாதனருட் டாய்தாயுமானவனே டிவாகாணுமநிலைநவிறறி நறையூா தொழுவோமாமே. (ச)

வே று.

வனனிவனத்துறைறவோனை வாழைவனத் திருப்போனை மலாமாதெனனுய, கனனிகைபூசித்தோனைக் கடலரசன முதலாசாகாண்கினறோனை, பனனுமெழு முனிவரரு ககருள்வோனைவணிகனவிடபபறிககினறோனைச, சென னியைநதுமுடையோனைத்திருமருகலவாழ்வோனைச சி நதைசெயவாம. (ரு)

வே று.

ஒருமூகமாய்ப்பலகோடியனநதசத்தி யுருவாகியைந தொழிறகுமுரித்தாய்ஞானத், திருவருளாய் மூலிதமா யொனறுயைநதாய்ச் செடசித்தா யெவ்வுயிரகருஞசிறந ததாயாய்த், தரும்விஞைசயொருநானகாய்விட்டுநீஙகா த்தறபரமநிலையெல்லாநதானேதானுய், வருமருளாரமி ாதாய்மாமருகல் வாழும் வண்டுவார்குழலுமைமையவண க்கஞ்செய்வாம். (சா)

வேறு.

பணிவிடைகள்பலகோடிசெய்தானை மகிழ்வித்தேபத்த ராஞோ, துணிவினொடுஞ் சுவர்க்காதிபதமடைந்தாரொ ழிபிறவித்தோயானாயேன, திணியமனக்கறங்கணைந்தேசிவ பணிகளாறுதினமுஞ்செய்துவாழ, வணிகண விடந்தீர்த் துயத்தவாரணமாமுகத்தானைவணக்கஞ்செய்வாம். (௭)

வெங்காமவேட்கைமுத லாசைபல கோடியினும வீழ்ந் தோமாறித், தங்காவனசூழல்கறங்காய்த்தமனமெயலாந்தி ரிந்துழலுந்தவிப்புத்தீர்த்து, மங்காதபேரின்பவாழ்வளி கதுஞ்சனமாரகம்பருவி வாழச், செங்காரவேலவனைச்சே வித்தேயவனருளைச்சிந்திப்போமே. (௮)

வேறு.

இடைமருதூரிறையவனை மாகாளத்தானை மலைத்துறை மாநகரானையிருமருகலானை, விடைமருவுங்கொடியாடு ந்திருமறைக்காட்டானைவிளங்குநறையூரானைவியனுகை யானைப், புடையமருந்திருவமபாதிருப்பனந்தாளானை புறம்பியமாநகரானைப் பூசுரனசோமாசி, நடையறவே தொழவச்சந்தவிரத்தவிநாயகனைச் சந்ததமும்புந்தியினு லசிந்தனைசெய்வோமே. (௯)

வேறு,

இறையவனைத்திருவருளையங்கரனையருமுகனையிமை

யோாதமமை, மறையவனாமாதவனை முனிவாசித்தர்க
ணத்தோனைமாாக்கபெல்லா, மறையுமறையாகமத்தை
யஞ்செழுத்தையாலயத்தை யறத்தை ஞானத், துறைநி
றைவமெய்ஞ் ஞானத் தொனமை யனையருளோடுந
தொழுதுவாழ்வாம. (ய)

வேறு,

வகுத்திடுந்தெய்வவணக்கமூந குருவினவணக்கமூமவா
ழிபாயிரமாயத், தொகுத்திடுந்தமிழுமபரசிவவணக்கத்
தொகுதியுமுன்னதாய்த்துதித்தே, பகுத்தறிவதனுலொ
ரு நூற்றெண்பத்தேழ்பாடலுங கணணியினபகுதி, மிகு
த்திடுமெணணூற்றறுபத்தைநதுடனே விளம்புவோமக
வல்வண்ணமூமே. (யக)

வேறு.

விண்ணூறுந்தேவர்கண்முனிவாகணங்கள்சித்தாபுகழ்
மௌனி வியப்பால்ஞானத், தணணூறுந்தணடமிழ்மா
லையைஞூற்றெணபத் தேழுந்தாயுமாஞேனை, எண்ணூ
றுங்கணணிகளெண்ணூற்றறுபத்தைநதகவலவண்ண மி
ரண்டும்பாடி, மண்ணூறுநால்வகைமாநதர்தமககாகப் ப
கருவாபாலவைத்தானன்றே. (யஉ)

வேறு.

சாந்தமூறுந்தவ குண்மே வடிவாய் நின்ற தாயுமானவ

னஞானத்தலைமைபூண்ட, வேந்தா மூதனமேதினியோ
ரெல்லாம வாழ்த்தவிரிதமிழாலனுபோக விளைவையெ
ல்லாம,பாநதமுறப்பலபாவினடககிவீசுமமைபாநதமிழின
டிவாவேபதிகமாகச். சேர்ந்ததொகையட்டவணையதிகா
ரமளவாயச்சேகரித்ததிருவிருத்தத்திருநாமத்திரளே.(

வேறு.

பரசிவவணக்கமெனுந திருப்பாடடும் பாயிரமப
னுவலுமபாஙகாய்,உரைசெயதபெரியகவிதையாதியதா
யுள்ளசெநதமிழெலாமொருஙகே, திருமுறையொனறி
றமிகழ்நதிடுஙகணணிசேரு மீரடிவணணமாகவ, லொரு
முறையொளிருநதாயுமானவனு முத்தமனுரைத்தவுண
மைகளே. (கச)

வேறு.

பொஙகுதிரைக கடலுடுத்தபுவிகள் பதினலும்புகழ்
மௌனிதிருவருளாம புணரியினிலமுழ்கிக, கஙகுல்ப
கலறறதிருககாடசியினிறகலநதே காசினியிலஞானக
கஙகுலிரிநதோடச், செஙகமலக் காமதனலருட்படை
யைத்தாஙகிச் சிவஞானக்களிறேறித் தேசமெலாநதிகழ
த், தஙகுசிவானநதமெனுமருண மழையைவாயாறருயு
மானவன்மொழிநததமிழ்த்தொகையிதாமே. (கரு)

வேறு.

மருவுபரசிவவணக்கமாதியாக மலைவளாகாதலிபேற்
பாவளராமீறாய்த், திருநடுவிறபெரியதமிழ்க்கவிதைவா
ழ்கசசொநதமிழ்மூவிருநூறுஞ்செறிகவெங்கு, மருவுரு
வமுருவருவ மாயல்லாமலருமறையாகம நெறியினனு
போகத்தைக, குருவருளாலருள்வாயாற்றாயுமானோனை
கூறுதமிழ்மூறையருளாங்கோயிலாமே. (கசு)

ஆதிபரசிவவணக்கங்காப்பதாகவருட் பெரியகவிதை
நடுவாகமேவக், காதலிமாதுமையீறாங்காட்சியாகக் கரு
ணைவெள்ளக் கவிதைமழைகதிக்க வெங்குளு, சோதிசி
வானந்தமயனாறாயுமானோனை சொரிதமிழாலனுபோகஞ்
சொன்ன நூலை, ஆதரங்கூர்ந்தருள் வசத்தாயவனோநாடி
யனுதினமுமவெகுமதிசெய்தனுபவோமயாமே. (கஎ)

சிராப்பளிமாமலைமேவுநதக்ஷிணாமூர்த்தியருள்செய
யவாங்கிப, பராபரமுமொருநாளுமபைங்கிளியும் பலபா
வுமபாடிப்பாடித், தராதலமாணிடர்க்கெல்லாந்தணணமி
ர்தாய்த்தந்தருளுந்தாயுமான, நிராமயனாருட் பெரியக
விதையினற் பொருளதனை நினைந்துநிற்பாம். (கஅ)

வேறு.

வையமுழுதும்பகிழ்ந்தோங்க மறைநசங்கரும் வாழ்ந்
தோங்கத், துய்யவடியார்தொழு தோங்கத் துதிக்குமடி

யாழ்தொகையோங்க, வெய்ய பிறவிக கடனீங்கவிசுங்க ருணைவிளைந்தோங்க, ஐயனருயுமானவனுப றந்தகண் ணிககடிவரவே. (கசு)

நீடுமாதிபரசிவவணக்க நிறைதமிழாதியாய் நடுவே கூடுநதமிழுந தேசுவமாதுமைமேற் கூறியதமிழ்கக வியீறாய்த், தேடுநதனைததாய் முசுறகணணித்திரண் டெழுநதசெநதமிழுா, பாடுமகவல வண்ணமீறெ ழுதுமைநதமிழ்த்தொடைபதினெனறே (உ௰)

நீரணிசடையாணருபலவரதலிட்கள சகளமாய்நினற வோன, சீரணிகருணைத்திருவுருவாகித் திருமறைககா டடெழுஞ்செலவன, ாரடிககணணித் தொடையதாய்ப் புனைநதவிருநதமிழத்தொகைககடிவரவாய்ப், பாரணைந தியங்கவவனரு ளுவாய்ப், பாடுவேன றிருவருட்ப ணபால. (உக)

அனனையாய்ப்பிதாவாய்க் குருவுமாய்த் தேவாயமா பிள்ளையவா கண்மெய்யருளாற, சொனன வாககியத் தையவனருளறியாத்தொழுர்பனே னொருதலைத்துணி வாய், எனனறிவதனுக்கெட்டு மவ்வளவாயியமபிய நூற் கடிவரவாய்ப், பனனுசெநதமிழாலாதியந்தமதாய்ப்பா டுவேனவனருட்பரிவால். (உஉ)

பரசிவவணக்கம்பாட்டொருமூன்றும் பரிபூரணைந

தம்பத்தாம், தருபொருள் வணக்கமாறிரண்டொன்று
நந்தகுபதுசின்மயானந்த, மருட்டருமௌனகுருவதீனாந
தாமருங்கருணாகரக்கடவுள், திரமுறுசித்நாகணத்தொ
கைபத்தாந்தோதமிழபெயாவழித்தெரிவே. (உ௩)

ஆனந்தமானபரமொரு பத்தாமருட்சுகவாரியீராறு
மாநிலமெங்குநிறைகின்ற பொருளாய்வருவதுமொருப
தோடொன்றும், ஞானமாசச்சி தானந்தசிவரூ நற்பதி
னொன்றதாஞானத், தேனுறுந்தே சோபாயம் பதினொ
ன்றுஞ்சிறசுகோதயமூட்டைந்தே. (உ௪)

அரியவாகாரபுவனமாறைந்துமாறலாகூட்டுமளவாம
பரியதேனமுகமும் பத்ததாஞானப்பனுவல பனமாலை
யும்பத்தாம், நிருமலஞானநினைவொன்று மௌனபாணிக
ழ்பொன்னையாதனாபுவியில, விரகினலவேண்டாதெ
பூபதோடெட்டாமோவுபத்தாரணமிகவே. (உ௫)

வாயினுறசொல்லறகரியதும்பத்தாம வமயனேனென
பதும்பத்தாம, சேயனேயெனையாள்சிவனசெயலபத்
தாந்திகழதனனை யெனபதும பத்தாம, நாயினேனனைச
யெனுந்திருப்பாட்டுறைபதாஞசெயலுறஞானம், வயுமா
மபாடலிருபதோடெட்டா மெனகெனச்செயலிலையெ
னறே. (உ௬)

பண்டலமெனனுந்தமிழ் பதினொன்று மறபாயப்புலி

னையம்பத்தொன்பானா, விண்டிடுமுடல்பொய்யெண்பதா
றுனாயாம்விரவுமேசற்றலும்பத்தாங், கண்டிடுங்காடுகக
னையுமோராறுனறுங்கண முறவெடுத்ததேகத்தின், றண்
டமிழிரணடாமுகமெலாமொனறுஞ்சாபது திடமுறு
ந்தமிழே. (உ௭)

பருவரலாறத்தன்னை யாகருவையும்பாடினன பைந்த
மிழிரண்டாற், கருவறுங கவிதையேழிறுலமைத்தான
கறுபுறுசிந்தையாங கருத்தை, வருமலைவளாகாதலிக்கிரு
நானகுவண்டமிழ் வழுத்தினன வாககால, பெரியநா
யகிஅகிலாண டநாயகியைப பேணினு னிருதமிழப்பி
ணையல. (உ௮)

தந்ததாயேழாம்பெறறவட் கென்றே சாற்றியதமி
ழ்பதினொனறு, மெந்தையாாகல்லா னீழனமுப்பதுவா
மெணணியபராபரககணணி, நந்திருப்பாடனமுனனூ
றெறண்பத்தொனபானல்லைபங்கிளி யைம்பத்தெட்டா
ஞ், சிந்தையாரொர்நாளோர் ரிருநூற்றிற் சோதமிழ் முப்
பதோடிரண்டே. (உ௯)

* காண்பேனோவென்னுந்தமிழ்முப்பத்தேழாங் காட்சி
யுங்காண்பதுங்காட்டா, வாணவமகறறுங்கவிதைமூலே

ழுமாகாதோவென்றருளியதாம், வீண்பொழுதகலவில்
லையோஞான விளக்கென விளம்பியதாரும, பாணபிறப்
பகற்றவேண்டாவோவென்று பாடியனபந்தமிழாறே ()
நல்லறிவேயென்றமிழொருநான் காகாடுதேயே - வே
றே-ணேயாய்ச, சொலலியவிறைவ லைவகைக் கண்ணித்
தொகைபணிரெண்டதாநதோயபோ, புலலிய விறைவலை
நததாம-யோகோ - புகலவிறைவேழதாமபுணாநதோா, வ
ல்லிதாய்பின்றவில யொருமூன்றுமறைசநாயகன வகு
த்ததுவே. (௩௧)

பாய்புனறபெர்ணனிதாத்தாய்ஞானப் பகிரதியெனு
மருட்பனுவல, வாயினுறசொரிநதானபாவினம்பலவாய்
வகுத்தினனுபவமளைத்தே, யாய்பவனபாடுகினறதற
கைநதுமானநதககளிப்புகையாறுந, தோய்வுறவகவல
வெண்ணமுமவகுத்தானெறனவையனறுயுமானவனே.()

வே று.

நீருநெருப்புநெடுங்காறறு நிறைபூதலமு நீள்விசும்பு
ஞு, சேருஙகதிருந திகழ்மதியுஞ்சிவத்திரளுந திருவுரு
வா, யாருஙகருணைககடனமூழ்கியருநதியெழுநதேயரு
ள்வாயாற், சாருஙகண்ணித் தமிழ்மழையைத் தநதான
றுயுமானேனே. (௩௩)

வே று.

மகபதிமாலயனமராதமககுமரிதாய மநதிரமாலிகை மூலாமரபிலெழுமௌனி, சுகாவர்ம தேவாமுதனஞா ணிமாாகணஙகள் .சுத்தாநித்தாமுத்தர்சித்தர் பத்தருங் கொணடாட, விகவாழவுமபாகதியுமெவ்வுயிாகருமீயுமீ சனருளாயெழுநதெழிறறுயபாரனை, சகமேழுமண கருமருட் டணமலாாறபுனைநதாமீரடிக்கணணித்தமி ழுத்தொகையிதாமே. (௩௪)

வே று.

தநதைதாய்முதலாகவக வலவண்ணமீறுகத் தாயுமா னேனை, விநதையாயனுபோகவிதமெலலாமவிவகார வி னோதமாக, வெநதையாாதிருவருளா லீரடிக்கணணிக ளாக வியமபுநூலைச், சிநதநோய்தீாநதருளைச் சோந தொளிர வனுதினமுஞ சிநதிப்போமே. (௩௫)

வே று.

செய்யபாஙகிரிகோமானசெல்வனுகித் தென்மறை சைவாழ்வானைச சிறநதஞான, வையனரு ளாண்டவனை மௌனஞானவனுபோகமருநதமிழா லருளினவாககா ல், வையமுய்ய வகுத்தானைத் தாயுமான வரோதய

னைமறவாமல் வாழ்த்திவாழ்த்தித், தூய்யதிருவகவலி ருள் விலாசக்தி சூழ்பலநூற்றெருத்தானைத் தொழுது வாழ்வாம். (ௗ௬)

வேறு.

திருவேதவனமதனிற் றிருவவதாரந்தானசெய்து திருவருளுருவாய்த்திகழ் தாயுமானேன், பொருளுருவாஞ்சிவானந்த பூரணவிலாசப் பொலிவாகியெழுந்தருளிப்பூரணமெய்ஞ்ஞான, வருளுருவாமனுபோகசம்பிரதாயத்தை யருள்வாககா லருந்தமிழா லனமந்தருளுமதறகுக், குருதுதிதெய்வதவணககமவாழிவரலாறுங கூறியபாயிரங்கூறிககூறுவதாஙகுணமே. (ௗ௭)

வேறு.

அடிவரவாதிகுருதுதி வாழியரியதேவதை வழிபாடு நெடியபாயிரமும்பர சிவவணக்கஙிறைவையுஞ் சிந்தனை நிகழ்த்தி, வடிதமிழ்வகுத்தவள்ளலைனைவில் வைத்தருட்கவிதைமாரியினைப், பொடிமணிபுனைந்தவன்புடனிதமும்போற்றுவார்புநித்மாதவரே. (ௗ௮)

சைவசித்தாந்தசமயசந்தானத் தபோதனர்நடுநிலைசாந்தோ, னைவகைத்தொழிலு மத்துவாவாறுமாறுதாரமுங்கடந்தார்யோன், மெய்வகையுரய வனுபவநிலையை

விரிதமிழ்க்கவிதையால்விரித்தே, செய்தவந்தெரிந்ததா
யுமானவனைத்தினந்தொறுஞ்சிந்தனைசெய்வாம். (௩௯)

வேறு.

மாயுமாபாதகமு மறுபிறப்புந்துறவறத்தான் மாறவீ
சி, யாயுமவேதாகமத்தாலருள் வலியாற்சிவஞானவாழி
மூழ்கிப, பாயுமால் விடைப்பரமன பலநிலையுமபாரத்து
ணர்ந்து பரத்தினொன்றாந, தாயுமானவனுபயசரண்மல
ரைச் சிரமதனிற்றரித்துவாழ்வாம். (௪௰)

இராஜராஜாங்கவாக்காயெடுத்த வடிமடங்கியினைத்தி
டாமல், தாரகமுனியாய் நிறுவிச் சாயாமலனுபோகத்
தமிழைப்பாடும், பராவு சிவமயமாகிப் பரஞான வுபய
நெறிப் பரிமேலேறி நிராமயதேயத்தேகி நிறைதாயுமா
னவனை நினைந்துவாழவாம். (௪௧)

வேறு.

மறைக்காட்டு மெய்ஞ்ஞான மாணிக்கமலையைமெள
னிதிருவருளாற்றில வளரு நவமணியைக், கறைக்காட்
டுமஞ்ஞானககளிம்பற்றகடலைக் காசினியையமறந்தருளை
க கலந்தகதிரொளியை, நிறைக்காட்டும பேரின்ப நீணி
லத்துநிதியை நீடிய பேரானந்த நெடுங் கடல் வாய்நிறை
வைக், குறைக்காட்டு மஞ்ஞானக் குறும் பறுக்குங் கோ

ளைக்குணத் தாயுமானவனைக்கும்பிடுவனகுறித்தே (௨

வேதவனந்தனின முளைத்தமெய்ஞ்ஞானவித்தைவே
தமாக மெசாநத பேதினியின விளைய , ஆதவனபோ
லெங்குமொளியளிக்குமருட்கதிரா யருணமவுனி திரு
வருளையள்ளியுண்டவறிஞை, மாதவபே திருவுருவாய
வந்த திருவருளைமாமுனிவனருணைதனை வணங்கியமெய்
வாழ்வைச், சாதகருக்காசரவாய்த்தழைத்த தனிமுதலை
த் தாயுமானவனருளைச் சந்ததமுநதுதிப்பாம். (௨௩)

வாயந்தபெருங்கருணைமயன திருமூலரதன மந்தி
ரமாலிகைபுனைந்தோனமரபி னெழுமௌனி, ஆய்ந்ததி
ருவ ணிமறைவயசுஷுபபாத்திர கங்ய ற சிவஞா
னவனுபோகமுறைதக, நானகபிறவிககோடைககாலம
தைத் தணிககககருணை கலநதிடுமறிவாங்கரமதனுல் வா
ங்கி, தோயநதசிவானந்தமுறையருநதுசிவஞானத்துறை
த்தாயுமானவனைத்தொழுதெழுவோமயாமே. (௨௪)

வேறு.

பாண்டவர்தூதனுமயனுநதேடரியமெய்ஞ் ஞானப்ப
டிவந்தாங்கி, யாண்டசிவனருளாழிமூழ்கியெழுந்தொளி
ரமௌனி யருளைவாரி, வேண்டலவெறுப்பானதறவிழு
ங்கியருந்தவஞான வீரனுகி, நீண்டசிவானநதபதினிறை

தாயுமானவனை நினைவோம் யாமே. (௬௫)

வேறு.

வாரிசூழ்புவனமெலாம் வாழத்த மகிழ்ந்தோங்கி மகா
மௌனதேசிகனை மறவாதானந்தான், பேரின்பவாழ்வி
னுறும் பெருந்தவசமாதிவைத்தோன பேரின்பங்கொண்டாரு
ம்பேராளனம்பெருமா, யாரறியா ரவனபெருமையவ னொ
ருனையறிவா னவனருளையடைந்தவரு மறிவாரகளத
ணற, சீரியசெந்தமிழமுங்காரயத்திகழ் தாயுமானனசே
வடியையனுதினமுஞ்சிந்தனைசெயவோமே. (௬௯)

வேறு.

மறைசைநாயகனேஞான சாத்தனேமௌனியே யருட்
குருவரதன, குறைவிலாமூலா குழாங்களே குழாங்கள்
கோதிலாஞானமெகுலமாம, நிறைபரமபொருளும ம
ாயுமேதெய்வ நீடுபேரின்பமோயினம், அறையும் வா
க்கியத்திறமுயுமானவனவாக்கனுபவமனுபவமாமால.()

ஞானதேசிகனே மௌனியாமவனை நாமியதொண்ட
ரேதொண்ட, ரீனமினமௌனி மாயினேனெல்லா மி
றையருளெய்திநேரியமமி, ஞான சற் குருவை யணைய
மாதவங்கள் ற்றினோ தவமருந்தவமாந தானவனுக்கு
ஞ் சற்குருவாய்க்கத்தவனுசெய்தோன றாயுமானவனே.

தென்மறைக்காட்டி னெழுந்தருண் மௌனிதிருவருட்புணரியிற்றிளைத்தே, பொனபலைவில்லான முப்பொருள்விலாசப்பொலிவினைவிசாரணைபுரிநதே, கன்மலையெழுத்தாய் கருத்தினிலழுத்திக கருணைவான்சுவை யெனககழுஙந, தனமயத்தமிழ்ச்சந்ததந்துதிக் குநதவத்தோ தாயுமானவனே. (௪௯)

அங்கையினெலலிக் கனியெனஞான வனுபவநிலை யெலாமறிவோன, றுங்கமாதவருக்கருணிலைதோன்றத்தொகுதமிழ்மாரியைச் சொரிவோன, றிஙகள் வேணியனுமௌனதேசிகனைத்தினநதொறுஞ்சிநதனைசெய்வோன, றங்குபேரினப வாழ்வினையுடையோன றாயுமானவனெனத்தகுமே. (௫௰)

வாமதேவரையுஞ்சுகரையுமூலர் மரபையும் பொருளெனமதிப்போன, காமமாதியதாமறுவகையைநதுஙகடநதவனகடவுளர்கோமான, பு கள்கொழுநனையனமுதறேவா புண்ணியபாபமெலாம்பொருநதான, சேமமாரினபவாழ்வினையுடையோனறிருவருட்டாயுமானவனே.

வேறு.

பரங்கிரிக்கோனபாலகனைமௌன ஞானபண்டிதற்குரியவனைப்பரமெனறெஙகுரு, சங்குவிக்குங் காதல

னூத் தாயுமானனைக் கட்டியசன்மார்க்கநெறி னகைக்கொள்வானை, வரங்கொடுக்குஞ்செவ்வேளை யாசானைப் பரசிவனை மதித்துடகொண்டே, ஓரங்கிநிற்கு மருட்குருவையிறைஞ்சியவன் பாடலையுமியம்புவோமே. (௫௨)

சண்முகவேள்சத்தியைத்தாயுமானனைச்சோதரனை மௌனதருந்தபவால்ஞானக், கண்ணையருளுருவாகுந தாயுமானனை காரணகாரியந்தனற் கைக்கொள்வானை, விண்முதலாமைம்பூதநாதமீறுய விளங்குநாவ விதநதோயா விளைவிறமேறுயநதே, பணியினுறும பசுத்துவமபோய்பபதியாயநின்ற பானமையனவாகககருநதமிழைப் படிபபோமயாமே. (௫௩)

மறைசைசக்கர் வாழ்பெரிய ஞானவேந்தன மறைக்காடற்கனபுநிலை வளாகத்துசாநதன, நிறைவிலெடு குறைவுமற நிறைந்தநீத னீணமௌனகுருவரு ள நீங்கானேயன, இறையவருநதா முதலி யெலலாநதோநதே யெச்செயலுமிறைசெயலென றியம்புமேகன, மறைசையிற் பூப்பணிவிடைசெய் திசற்காககு நாதனருளாண்டவனை நாடிவாழ்வாம். (௫௪)

சரியைநெறியொருநானகுந் தாங்குவானைச் சாலோக முதனனைகுஞ்சாருவானை, கிரியைநெறி நானகுமுறிங கேண்மையானைக் கிளர்யோகநெறி நானகுங் கிடைத்

தார்வானைப், பரஞானநெறிநானகுமபடர்ந்தாய்வானைப் பதினாறுயவருநெறியும பாயாதோய்வானை, பரிதாபசெயலுறுநியாயமிறபானை யருளானபெருநதகையையனைவோமயாமே (௫௫)

வேறு.

இலங்குமுறைநகரிலெழுந்த சறகுநவேறிணையிலா ஞானதேசிகனுநம, குலநதனைககடநிலவெனிடத்தமருநத குமாநகளேதிருவருட்குலமாப, மலநதலைசாயசகும போதஞசத்திவாழபனையவனருள்வாயால நிலநதனி லவனுககொப்புயாவர்க நிகழ்த்துமோவறிஞாநெஞ்சகமே. (௫௬)

காசியேழு தலாகநனியாகுமரிகடலளவாதவேகலநது, தேசிகாமிரறவிறலசைவசிர்தாநதத் திறததிலிபோதிருப்பாரில, ஆயிலாசசுவாககபுரத்தருடகுருவேயதிகமாமவனறனககிணையாய, மாசிலாமறைசைத தாயுமானவனைமதிககலாம வழுததாமறநிலையே. (௫௭)

கருத்திருவருக்கு மொன்றதாமவாகள்கழறியவாகமியங்காணிற, பொறுத்துறநதமிழ மனுபவப்பயனும் பூரணவிலாசமாய்ப்பொலிபு, பொருத்தருகசொருத்த ருயர்வுதாழ்விலையாலுண்மையாமனுபவவொழுஙகாற், றிருத்துமாகாளச்செம்மலுமறைசைச்செம்மலுஞ்சரிதெ

ரிங்கேதார்க்கே. (௫௮)

வரந்தருமறைசைத்தாயுமானவனுமாகாளத்தெழுந்த மாகுருவும், புரந்திடுங்கருணைப் பொருளதா யெழுந் தோர் போதனுசத்தியைப் புணர்ந்தோர், சுரந்திடுகரு ணைத் தமிழமழை சொரிந்தோர் சூனிய வெளியிடைத் தோய்ந்தோர், நிரந்தரஞான சைவசித்தாந்த நெறியினை ருபயதாணிணைவாம. (௫௯)

தமியருக்குரித்தாய் வருமிருதிறருந் தாய் பிதாகுரு தெய்வந்தானும், உயிர் முளைந்தி டாயுபா மலஞ்சார வுத் தமரோரிருவருமே, அமிர்தெனஞான வனுபவத் திர ளை யருளியவருந்தமிழ்தனை, நிமிஷமாயினுஞ் சிந்தனை செய்தனமே னைநினைவனோவினையநெஞ்சகத்தே. (௬௰)

அழகியதிருச்சிற்றம்பலக்குருவுமவனருள்பெறுதிரு வாகளூர், மழைமுகிலென்ன வருட்கவிமாரி வழங்கிய தாயுமானவனும், குழைவுதர் தெண்மையாள் குரவராமவ ரகள் கூறியதமிழருட்குழாமாம, விழைவுறுஞானசந்தா னகுருவாம் வேலெருநவனைவிரும்பேனே. (௬௧)

வே

ஊழிதோறூழியெனக் குறுதுணையாய் நிரந்தரமா யொளிருமீசன, வாழிமாமருக ஓங்கறமாணிக்க மலைய

னையவாதனென்னச், சோழியவேளாளர் குலத்துற்பவிகத்தொகுத் தழைத்தே தொழும்பனுகி, எழுலகுக் கொருமுதலாச்சுவாகபுரத்திருந்தானை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (கூஉ)

எனைத்தடுத்தாட்கொண்டசிவன் மருகலானெம்பெருமானேழைபாகன, றனைத்தகுந தாரில்லாதா னெனக்குமொருபெருந்தெய்வந்தானேதானுய, அனைத்தினுக்கு மனுகூலன்சுவாகபுரத் தரசனுயமாநதேநாயேன, னினைத் தபடிகூட்டி முடித் துபதேசித்தருண்மறைவி னிறுத்தினுனே. (கூங)

ஆதலினுலெனைத்தடுச்தாட்கொண்டசிவனை மருகலானவனேயினனும, போதகனுய்ச்சுவாகசபுரத் தெழுந்தருளி யிருந்தறிவைப் போதித்தேயின,வேதமுதலாகமத்தின் பயனறிவித்தருஞானவிளைவால்பாவத்,தீதகலச் செய்தபிரான செப்பதங்களறி மறவாமற்சிந்திப்பேனே. ()

மழவிடையானைகளரியிலேடடிநகருளைவாரிவாரிப், பழமறையாக பயிர்கள படரநதோங்க வருணீரைப்பாய்ச்சிப்பாய்ச்சித், தழலனையபிறப்பிறப்பிற் றுழுமுயிர்ப்பயிர்க்கருளைத்தந்தாட்கொள்ளு, மழகியசிற்றம்பலவனடியிணையையனுதினமு மகத்துள்வைப்பாம். ()

வேறு.

தக்கபரிபூரணமாயெழுந்த பராபரத்தைச் சகளநிஷ்களசகளவகள மெனுந்தனிலைய, விகிர்க வடிவுகளாம்

விளங்கியமெய்வடிவை வேதாந்தசித்தாந்தம் விளங்கிய மெய்ப்பொருளை, நிக்கிரகமநுக்கிரக நிகழ்த்திய நின்மலத்தை நிராமயமா யொளிவெளியாய் நின்றிடு நிச்சயத்தைத், துக்கசுகந்தோயாதசுயஞ்சோதிச சுடரைச்சுவர்க்கபுரத் தெழுஞானசூரியனைத் தொழுவாம். (௬௬)

சித்தாந்தசிவசைவச் சமயகுருமரபைத் தேசொளிருஞ்சந்தானத்தேசிகர் சேவடியைக், கத்தாமெய்த்தவவேடங் கதிக்கவருங்குழாத்தைக் காரணகாரியங்களுக்கருணையென மெய்வடிவைச், சத்தாருஞ்சிவபத்தசரணர் திருமரபைத் தாணுவினுவரு முதலிதனைப் பறவாதவரைச், சுத்தாங்கமாகவருஞ்சுவர்க்கபுரத்தானைத் தொண்டர்குழாத்திரளினொடுந்தொழுதுமகிழ்வோமே.

மாகாளமிலந்துறையைச் சுவர்க்கபுரமாக வகுத்ததனிற்சிவஞானவரோதயனாய்மருவித், தேகாதிபிரவஞ்சத்திமிரமெலாமகற்றுந் தினகரன்போன்மலமகற்றுந் திருவருட்செங்கதிரா, யோகானுபூதிகருந் தாரகபா யொளிருமுயர் ஞானவநுபோகவுயர்வையருள்வாக்கால், ஆகாயமனைத்தினையு மடக்கிநிற்குமாபோ, லருளியவாக்கியமறிவானந்த சமுத்திரமே. (௬௮)

பொன்னவிருஞ்சுடர்மகுடப் புரவலன்மாதவத்தோன் போதகனாய்ச் சுவர்க்கபுரப்புவியினெழுப்புநிதன, அன்னவன்வாக்கதனாலே யருண்மழையாய்ப்பொழிந்தவறிவானந்தக்கடலையதிகாரமூன்றாய்ச், சொன்னசகசானந்தவுல்லாசவாழ்வுஞ்சூழ்ந்தமலபரிபாக வாழ்வினொடுந

தொகுத்த, உன்னரியவுபதேசகசிரமூவகைக்குமுயர்க
விதைபதினொருநூறுடனைம்பதந்தேமே. (௬௯)

வள்ளலெனைத்தமிழ்மாரி வழங்குமருள் வாயானமா
காளமிலநதுறைபிலவரு பரமகுரவன, மெள்ளிதமிழ்க்
கிளிவிடுதூதாதியாயப் பலநூறசெய்துபலநாமகிலைசெ
ய்துதுகைசெய்தே, விளரியமெய்கருவைச சீடனு
னவனுமவிருவிமகிழ்தலுங்கூறிய நிகதமுங்கலவிளமபி
அள்ளிமகிழ்நதுணைவறிலானநதசமுத்திர மு மரியதிரிப
தாத்துதீபமுமருளினனே. (௭௰)

ஆகமத்தினெழுநதசிவா னந்தமயப்பொருளையழகிய
சிற்றமபலவனாகிய வறபுதத்தைதச, சோசமயாவிககினெ
ழுஞசூனியமானசுயமபைச் சுத்தவெளிவெறுவெளியா
ய்ச்சூழ்ந்தபரவெளியைப், போகமதிலழுநதாதபூரண
வாரிதியைப்புனிதா திருமாகாளப்பூவி னெழுமபொலி
வை, வகைாயகுருவாயெழுந்தருளு மினறயையேழுல
கும் புகழமகிழ்நதிறைஞசிநிறபோமியாமே. (௭௧)

கலந்தழையுமிலநதுறையானழகிய சிற்றம்பலவனரு
னமுபதேசிககஞான சிட்டாபாராயத், திலமளவுங்கள
ங்கமிலாச் சிவஞானகுருவாய்த் திகழேகநாயகசின்மய
ற்கனிட்டராகி, நிலமபுகழமகிழ்நதெழுநதநிறைஞானப
ராய்நேசிக்குஞ் சரியைகிரியாயோகஞானப், பலநத
ழையச்சுவாக்கபுரத்தெழுநதருளியிருந்த பரையோகிவ
யித்தியலிங்கப்பரகுருவைப்பணிவாம். (௭௨)

எறிதிரைநீர்கடல்சூழ்ந்தவேழுலகுசேர்வாழ்க யோகப
ரிபூரணமாயிருக்குமிறைவாழ்க, முறிகுணமறவொளிர்
ஞானகுழாமனைத்தும்வாழ்க, குருலிங்க சங்கமமாங்
கூட்டமெலாமவாழக, வழிவாய்ந்தகாட்டலு மருளுமிக
வாழக வதிவுற்றுறுப்பதினெந்தாமமட்டுறையும வாழ்க
நெறிபடருஞ்சிவநேசர் நீடூழிவாழக நேரியஞருகுவாகக
புர நிமலனும்வாழ்நதிடவே. (எ௩)

ஆதிநடுவந்த புராவகணடிதமுமமொழுக வாரணமுமா
கமமுமருணிறைவுமவாழ்க,மாதினொடுங்கலந்தகலாவா
னவனும்வாழக மாலயனிந்திரனிமயோர மாமுனிவ
ரவாழக, போதசாரஞசந்தானப்புரவருமவாழ்க புண்
ணியாரஞசமயகுருப் புனிதரெல்லாம வாழ்க, தீதகனற
சித்தாமுதற திருமௌனிவாழ்க திருபறைககாட்டெந
தைமுதற செநதமிழ்வாழ்நதிடவே (எ௪)

தேனிதழித்தாரபுனைந்தோன சிவாலயங்கள்வாழ்க தி
ருநீறுஙகணடிகையுந திருவருளுமவாழ்க, ஆனினமுமங்
தணருமஞசெழுத்துமவாழ்க வாகமசித்தாநத சைவத்த
ருநதவருமவாழ்க, நானிலமுமனனவருமநற்குடியுமவா
ழக நாமகளுநறகமலைஞாலமதில்வாழக, வானினமுகின
மும்மாரி வழங்கிவையமவாழ்கமனுநீதிதருமநெறிமா
தவமவாழ்நதிடவே. (எ௫)

அநதிநிறத்தாரமுதுமம்பிகையும்வாழ்க வைங்கரனு

மறுமுகனும்ருந்தவருமவாழ்க, நந்திமுதற் கணத்தோ
ருநாலவருமேவாழ்க ஞானத்தருமுதறகலலா னனிமு
லவாழ்க, பந்தமறறோபசுத்தொகையும பதித்துவமா
ய்வாழ்க பாசமற்றுநேசமுற்றபத்தரெல்லாம வாழ்க,
செந்தமிழாலருநூலைச்செயதோருமவாழக தெனமனற
சைப்பிள்ளைமுதற்றெளிதமிழ்வாழ்நதிடவே. (எசு)

நவவிதமாயைந்தொழிலு நடத்து விப்பாய் போறறி
ஞானபரிபூரணமாய் நணணி நிறபாய்போறறி, சிவமய
மாநதேசிகராய்ச் செறிநதொளிரவாய்போறறி சிவலிங
கமாயெழுநத செழுஞசுயமபேபோறறித், தவமயமாந
திருவேடத்தனுவெடுப்பாய்போற்றிச சராசரமா முயி
ரையெல்லாநதாஙகி நிறபாய்போறறி பலமகனறபசுக்க
ருளைப்பதிவிப்பாய்போற்றி பாதகரைப்பரிநதாளுமபர
சிவமேபோற்றி. (எள)

மதமனைத்துங்காநததுவாய் வாழ்பவனேபோற்றி ம
தாதீதமாகியெஙகும் வதிநதவனேபோறறி, முதலவனு
மாய்மூவகைககுமுனனவனேபோற்றி மூவிதமாமுயிர
க்கறிவாய்முளைத்தவனேபோறறி பதவிமுதனிசமுத்
திப்பாருடையாய்போற்றி பாரித்தமுச்சகமே பணிய
நிற்பாய்போற்றி, சிதமபரமாஞா காசிக்ஷேத்திரனே
போற்றிதேசுறுமாருயிர்க்குயிராஞ்சிற்சிவமேபோறறி.

சிறப்புப்பாயிரம - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூர்த்தி யாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாம னின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும் பெருவழக்கா
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்குவாம். (க)

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
    முறவனந் தம்வினை யினா
லுடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
    தோவனந் தம்பெற்றபோ
தீரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
    றெய்வமு மனந்த பேதந்
திகழ்கின்ற சமயமு மனந்தமத னால்ஞான
    சித்தியா லுணர்ந்து
காரணந்தங்கோடி வருவிக்கதெனவன்பர்
    கண்ணாறும் விண்ணாறுந்தேக்கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநங்
    கடவுளைத் துரியவடிவைப்
பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
    பெரியமௌ னத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
    பெரியபொரு ளைப்பணிகுவாம். (உ)

அத்துவித வத்துவைச் சொப்ரகா சத்தனிமை
    யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
    வாதியை யநாதியேக
தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்மதம்பெறாச்
    சாலம்ப ரகிதமான
சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
    சாந்தபத வ்யோம நிலையை

நித்தநிா மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்த மான
நிர்வி காரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராம யத்தைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள் வளர் தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செய்வாம். (௯)

திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்.

முற்றிற்று.

பரிபூரணானந்தம்.

வாசாம கோசரிய மனறியொ ண சாதன
மனோவாயு நிற்கும வண்ணம
வாலாய மாகவும் பழகியறி யேனறிவு
மாாகத்தி னிசைபோல
நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
நினைவையு மறந்தபோது
நித்திரைகொள் வேனேக நீங்குமென வேயெண்ணி
நேசத்துட னுதுயருவேன
பேசாத வேலைதநிட்டைக்கு மறிவி லாப
பேசாதக்கும் வெகு தூரமே

பேய்க்குண மறிந்திருந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
    பேரின்ப நிட்டை யருளவாய்
பாசாடவிக்குளே செல்லா தவாக்ககருள்
    பழுததொழுகு தேவதருவே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
    பரிபூர ணானந்தமே. (க)

தெரிவாக வூர்வன நடப்பன பறப்பன
    செயறகொண் டிருப்பன முதற
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள பௌதிகஞ்
    செனமித்த வாஙகிறக்கும
விரிவாய பூதங்க ளொன்றொடொன்றாயழியு
    மேறகொணட சேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிறைசூனிய முபசாந்த
    வேத வேதாந்த ஞானம
பிரியாத பேரொளி பிறககினற வருளருட்
    பெறறோர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யெனறைககு மிறவாமையாய்வந்து
    பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
    பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
    பரிபூர ணானந்தமே. (உ)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யாலு
ஊமையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
ராமென விருந்தபேரு
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லாமலே
கெட்டுபிரத் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன
நிரவாக மொன்ற பேரும
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொனறைப்
புலம்புவார சிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
போலே யிருந்து துயில்வார
பாராதி தனிலுள்ள செயலெல்லா முடிவிலே
பாக்கினின செயலல்லவோ
பாக்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே (௧)

அண்டபகி ரண்டமும மாயா விகாரமே
யம்மாயை யில்லா மையே
யாமெனவு மறிவுமுண டப்பாலு மறிகின்ற
வறிவினை யறிந்து பாக்கி
னெண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வவரு ளல்லாம
லில்லையெனு நினைவு முண்டிங்
கியானென தறத்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
யின்பமெனு மனபு முண்டு

கண்டன வெலாமல்ல வென்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்களோயக்
கண்மூடி யொருகண மிருக்கவென் றாற்பாழ்த்த
காமங்கள் போராடுதே
பண்டையுள காமமோ கர்த்தாவெனும் பெயர்ப்
பக்ஷநா னிச்சிப் பனே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. (௪)

சந்ததமு மெனதுசெய லினதுசெய லியானெனுந்
தன்மைநினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுபாவ மிதுவே
இந்தநிலை தெளியநா னெக்குருகி வாடிய
இயற்கைதிரு வுள்ள றியுமே
இந்நிலையி லேசற் றிருக்கவென் றாலுமட மையு
மிந்தசத் துருவாக வந்து
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கன்மந்
திரும்புமோ தொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வரு மோவென்று மோசிக்கு தேமனது
சிரத்தையெனு மொரு முகமில
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தந்தெனைப்
பாதுகாத் தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. (௫)

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர் சிலர்
பொறிபுல னடங்குமிடமே
பொருளென்பர் சிலர்காண முடிவென்பர் சிலர்குணம்
போனவிட மென்பர் சிலபேர்
நாதவடி வென்பர் சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
நட்டநடு வெளியிருந்த
காமென்பர் சிலருருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
நாடிலரு வென்பர் சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலையமென் றிடுவர்சிலர்
பேசினரு வென்பர் சிலபேர்
பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பர் சிலர்
பிறவுமே மொழிவரிவையாற்
பாதரச மாயமனது சஞ்சலப் படுமலாற்
பரமசுக நிட்டை பெறுமோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. (௬)

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மின்போலென்
னறிவைச் சுருக்கி னவரார்
சவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றா
யழுந்தவுந் தலைமீதிலே
சொந்தமா யெழுதப் படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டை சேராமலே

சோறுறத் துருத்தியைச் சதமெனவு முண்டுண்டு
　　தூஙகவைத் தவராகொலோ
தநதைதாய முதலான வகிலப்ர பஞசந
　　தனைத்தநத தெனதா சையோ
தனனையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
　　தறகால மதைநோவனோ
பநதமா னதுதநத வினையையே நோவனோ
　　பரமாரத்த மேதுமறியேன
பாாககுமிட மெஙகுமொருநீககமற நிறைகினற
　　பரிபூர ணாநதமே. (௭)
வாராதெலாமொழிய வருவனவெலா மெய்த
　　மனது சாக்ஷிய தாகவே
மருவநிலை தநததும வேதாநத சித்தாநத
　　மரபுசம ரச மாகவே
பூராய மாயுணர வூகமது தநததும
　　பொயயுடலை நிலையன றெனப்
போதநெறி தநததுஞ சாசுவத வானநத
　　போகமே வீடெனவே
நீராள மாயுருக வுள்ளனபு தநதது
　　நினதருளினனு மினனு
நினனையே துணையென றெனனையே காக்கவொரு
　　நினைவுசற் றுணடாகிலோ

பராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
    பற்றாக நிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
    பரிபூரணானந்தமே. (௮)

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடிய
    'வாலமமுதாக விலையோ
வக்கடலின மீதுவடவனனிற்க விலலையோ
    வந்தரத் தகிலகோடி
தாழாம னிலைநிற்க விலலையோமேருவுந்
    தனுவாக வளைய விலையோ
சப்தமேகங்களும வசாதரா ணையிற
    சஞ்சரித் திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடி யாறசிலையு
    மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரவாதியால வேண்டுசித்திசளுலக
    மார்க்கத்தில வைககவிலையோ
பாழானவெனமனங குவியவொருதந்திரம்
    பண்ணுவதுனக கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீககமற நிறைகின்ற
    பரிபூரணானந்தமே. (௯)

ஆசைககோரளவிலலை யகிலமெலலாங கட்டி
    யாளினுங கடன்மீதிலே
யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
    வம்பொனமிக வைத்தபேரு

நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவா
ரெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகவுடியு
முள்ளதேபோதுநா னென்னகருளறியே
யொன்றைவிட டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளே வீழாமனமனதற்ற
பரிசுத்த நிலையையருள்வாய்
பாரகுமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௰)

பரிபூரணானந்தர்-முற்றும். ஆ ௰௩.

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிமலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாயத்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரியநிறை
சுடரா யெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
யனவாக் கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளி
சிந்தை செய்வாம [யைச்

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
யாதின பாலும்
பேதமறநின்றுயிர்க்குயிராகியன்பருக்கே
பேரானந்தக்
கோதிலமு தூற்றரும்பி குணங்குறியொன்றறத்தன
கொடுத்துக் காட்டும் [னைக்
நீதிலபராபரமானசித்தாநந்தப் பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். (௨)

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
பெரிய மோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய ஞானங்
குருவருளாற் காட்டிடவுமன்பரைக்கோத்தறவிழுங்கிக்
கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளி
னையாஞ் சிந்தைசெய்வாம. (௩)

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்றவருறவை
யெந்த நாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரிய வாழ்வை
யகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
யமிர்தை நாடி

மொர்குமொகெனவிருவிழிநீர்முத்திறைப்பக்கரமலர,
கண்,முகிழ்த்து நிற்பாம். (௪)

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவுருவத்
தன்மை நாம

மேதுமின்றியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்பிரிவறநி
ன்றியக்கஞ் செய்யுஞ் [ன

சோதியையமாத்தூவெளியை மனதவிழநிறைவான
துரிய வாழ்வைத்

தீதில்பரம் பொருளைத் திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தை செய்வாம். (௫)

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீரெனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்

சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க

புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிக வென்றே

வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல் செய்வாம். (௬)

பொருளாகக்கண்டபொருளெவைக்குமுதற்பொருளா
போத மாகித் [கிப்

தெருளாகிக்கருத்துமன்பர் மிடிதீரப் பருகவந்த
செழுந்தே னாகி

யருளானோர்க்ககம்புறமென் றுன்னாத பூரணவா
னந்த மாகி

யிருடரவிளங்குபொருளீர்ந்தயு
பொருளினையா மிறைஞ்சிநிற்பாம். (௭)

அருமறையின சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா
முனிவாசித்த ராதியானோ
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற
பனைகடந்த செலவமாகிக
கருதரிய மலரிணமண மெள்ளிலெண்ணெ
யுடலுயிரபோற கலந்தெங்நாளுங
துரியநடு வூடிருந்த பெரியபொரு
ளியாததனைத் தொழுதலசெய்வாம. (௮)

விண்ணாதிபூதமெலலாந தனனகத்தி
லடக்கிவெறு வெளியாயஞானக
கணணாரககணடவனபாகணணூடே
யானந்தககடலாயவேறென
றெண்ணுதபடிகலிங்கித்தானுகச்
செயதருளுமிறையேயுணறன
றண்ணுருஞ சாநதவருடனைநினைந்து
கரமலாகடலேமேறகொள்வாம. (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயெனபனவெளியிற
கலநதறிவாம வெளியினூடுங
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்சசதானந்த
மானபெருந்தகையேயினபா
லுண்ணிறைந்த பேரனபாலுள்ளுருகி

மொழிகுளறியுலகையாகிக்
கண்ணிறைந்தானலுருப்பக்கமுகிழ்ப்ப
நின்னருளைக்கருத்திலவைப்பாம். (௰)

வேறு.

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலாயெம்மை
யடிமைகொளவந்தெடுத்தவனைப்போல
நீதிபெருங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொரூபாதீதமலமாகி
வாதாடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர் பாலவெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்.
அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்தெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச் சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வோம்.

பொருள்வணக்கம்.
முற்றுப்பெற்றது ஆ ௨௫.

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
    வன்பினாலுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச
    வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
    தழுதழுத் திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
    தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவோர்கள்
    தொழுதருகில் வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
    சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
    சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே (க)

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யென்றபாவிநா
    னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொம்பிற்றேனை முடவனிச்சித்தபடி
    யாகுமறிவவிழ்வினப
தாகமுமவகையேதிநாட் சரியைகிரியாயோக
    சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்

சன்மார்க்கமல்லவிவை நிற்கவெனமாக்கங்கள்
சாராதபோறிவதாய
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்குமபடிக்குபாயம
வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினைவாயமடுத்துத்
தேகசித்திளைசகநீ முன்னிப்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௨)

அவ்வியமிருக்கா னென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளினைமகூடக்கலந்துள்ளிருக்குமே
லாசாபிசாசமுதலாம
வெவ்வியகுணமபலவிருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீவீற்றிருக்க
விதியில்லையென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர்
விரிக்கிலுனை வேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்திற்ற
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே
சதிபான பூரிநடுவுட்
செவ்விதினவளர்ந்தோங்கு திவ்யகுணமேருவே
சித்தாந்த முத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௮)

ஐவகையெனும்பூத மாதியைவகுத்ததனு
ளசரசர பேதமான
யாவையும்வகுத்துநல் லறிவையும்வகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீ யுனைநானணுகவுந்
தண்ணருள் வகுக்கவிலையே
பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரணவகண்டிதாகாரமாய்ப்
போககுவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௯)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தினு
லாகின்றவாக்கைநீர்மே
லாகின்றகுமிழியெனநிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்

நதிபதிமுறவுண் டுடுத்தின்பமாவதே
போந்தநெறி யென்றிருந்தேனை
யுராயமாகவினை தருள்வந் துணாத்தனிலை
போனவழிதெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினு மிணங்கவில்லையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணிறுமெனநேசது பகலொனுநதுயிலுரு
திருமழியுபிரவுபகலாச்
செந்தழலின மொழுகான தாகமினைவையென்கொலோ
சித்தாந்தமுக்கிமுதலே
சிரசிரிவிளங்கவரு தசஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௫)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக் குழவியைப்போற
கட்டுண்டி நந்தவெமை வெளியில்விட் டல்லலாங்
காயமிட் டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம பொய்யுடல்
பசுகவினை யமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவினை யாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதனைசுருதி மொழிதப்பினமனைவிட்
டிடருறவுறுகசியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில் கொண்டிமென்று

சீரிட்டவுலகன்னை யடிவான வெங்கையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்செம்பனையயான
காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுளுருககிப்
பருவமதறிந்துநின னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியா மந்தமீது
மத்துவித நிலையரா வென்னையாண்டுன் னடிமை
யானவாக ளறிவினூடுந
திருமருவு கலலாலடிக் கீழ்வளாகின்ற
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௭)

கூடுதலுடனபிரிதலற்று நிறத்தொந்தபாயக்
குவிதலுடன விரிதலற்றுக

குணமற்றவரவிலைடு போக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலு மற்றுவிந்து
நாதமற்றறைவகைப்பூத பேதமுமற்று
ஞாதுருவின ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாககற்று மனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதனனிலே
வாய்மடுத் துண்டவசமாயத்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையெனறமௌனியே
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயினைய கருணைகாட்டித்
தாளிணையெனமுடி சூட்டியநிவிற்சமாதியே
சாசுவத சம்பிரதாய
மோராயன மந்திரமுமுன்னுமன் முத்திநிலை
யொனறேமுடி எனவுடனும,
ஒலியெனவும வெளியெனவு முருவெனவுநாதமா
மொலியெனவு முணர்வுமற்
பாராதபாரப்பதே யேதுசாதனமற்ற
பரமனுறு பூவெலாய்க்கும்

பண்பெனறுணர்த்தியது பார்ச்மலங்கிலே,
பதிந்ததனை பழவடியர் தஞ்
சீராயிருக்கநின தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

போதமாயாதிநடு வந்தமில்லாததாய்ப்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றநின்
பூரணபகலிடமதா
வாதரவுவையாமலறிவினைமறைப்பதனி
னருள்பின்னுமறிவினைமதீர்த்
தறிவித்துநிறபதனி னருளாகிவெல்லியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதென்
னிசசாசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலைபிசபா
மிரண்டினுண மலவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினி புணாத்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௭)

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமா கவந்தும்

பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும
பசிதாகமின்றியெழுகா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர சருகுபுனல்வாயுவினை
வனபசிதனைக்கடத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்துமூல ப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லறியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (கக)

சின்மயானந்தகுரு.

முற்றுப்பெற்றது ஆ ௱௬.

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைசங்கிளத்தினை நீர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமுளையையெற்றி
யத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாறுக
வங்கையின்விளாழியாக்கிப்

பரிசவிருட்டனைவிழ லெனச்சுளித்தோர்த்துமேற்
    பார்த்துப் பார்த்தமனதைப
பாரித்தகலமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமூக
    படாமனன மாயைநூறித்
தேசுபெறநிலைத்த சின்முத்திராங்குசச்
    செங்கைக்குளே யடங்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளமடிந்துதின
    திருவருட் பூர்த்தியான
வாசமுறுசரசார மீதெனையொருஞான
    மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ர குருவேமூல
    மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௯)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
    மடங்கவெளி யாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவாக
    ளறிவாகநின்றநிலைபிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
    சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்தானந்தவாயிருக்கநீ
    செய்சித்ரமிகநன்றுகாண்
ணைகமதைாடவாற்பாரிற் குருவாழ்க வாழ்க குரு
    னியசக்தி பரம்புவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துணி
    பிரண்டில்லை யொன்றென்னவே

வந்தகுரு நீயேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோப தேசகுருவே
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே (௨)

அதிககாலகினவ ரசிந்தமானயக்கெ
னறிஞனறி யிடமில்லையோ
வைதாப்புஷ்பமுங் கர்ணலினின்றுமோ
ரசைசாக்துபயோகமோ
போதித்ததிலையயு மயக்குதேயபயநான
புககவுநதோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புசுஞ்சக விசித்ராசாலஞ
சாதிக்குநீதிபித்தின வெலலஸ்வழ்யாயநீ
தகத நல்வதெனறுபுகலவாய்
சன்மதஸதாபனமும வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிவாகநிலையு
பாதிக்கொடண்டப் பரப்பெலாமறியவே
தைதருளு ஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேபோக தந்த்ரகுருவேமூலனை
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௩)

பின்னைபொய்யுடலை நிலையென்று மையிலகு
விழிகொண்டு மையல்பூண்டு

மிஞ்ஞாகளினபமே மெய்யெனறுங்வளாமாட
மேலவீடு சொர்க்கமெனறுமா
பொனனையறியாதுவளா பொருளெனறுபோற்றிய
பொய்வேஷ மிருதிகாட்டி
பொனறுயறிவுதுறவீத லாகிரசுணமெலாம்
போகங்லேபோகவிட்டுத
தன்னிகரிலோயாகி பாழ்ப பேய்பிடிக்கிடத்
தரணியிலசலோகாயதவ
சமயஙகடசாராபல வேதாநதசித்தாநத
சமரசசிநெறுபுரி
மனனவொருசொறகொண் டெனைத்தடுத்தாண்டன்பின
னொழிவித்த ஞானகுருவே
மநத்ரகுருவேயோக தநத்ரகுருவேமூலன
மரபிலவரு மௌனகுருவே. (௫)

போனகமிருக்கினற சாலையிடைவேண்டுவ
புசித்தற்கிருககுமதுபோற்
புருஷாபெறுதர்மாதி வேதமுடனுகமம்
புகலுமதி னலாப்பயன
ஞானநெறிமுகயநெறி காட்சியுனுமாணமுத
னுநாவிதங்கடோந்து
நானெனைக்குளறு படைபுடைபெயாதிடவு
நானகுசாதனமுமோராந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாகிசோபானமூற
றனுபக்ஷசம்புபக்ஷ

மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேகவயு
மமிந்திரண் டொன்றென்னுமோர்
மானதவிகற்பமற வெனறுநிற்பதுநமது
மாபெனற பரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௫)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைநெறி தேதுமிலலாக
காட்சியுநகொலைகளவு கட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திடுநெஞசமும்
பொல்லாதபொய்மொழியு மல்லாதுநனமைகள்
பொருந்துகுண மேதுமறியேன
புருஷாவடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்த மேதுமிலலே
சொல்லாமறிநதநீ யறியாததனறெனக்
கெவ்வண்ண மீவண்ணமோ
விருளைப்ருளைறவாக கொளிதாரகம்பெறு
மௌனகுருவின அருட்டாரகம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளாவினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௬)

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காண மதயானைகீ

கைகாட்டவுங்கயா னெகிடிகனெப்பெரிய
    கட்டைமிக வேநதிவருமே
போனகமமைந்ததேன வக்காமதேனுவின்
    பொன்னடியி னின்றுசொலுமே
புவிராஜாகவிராஜா தவராஜனெனறுனைப்
    போற்றிஜப போற்றியெனபாா
ஞானகருணாகர முகங்கண்டபோதிலே
    நவநாத சித்தாகளுமுன
னட்பினைவிருப்புவாா சுகர்வாமதேவாமுதன்
    ஞானிகளு முனைமெச்சுவார்
வானசமுாண்ணகமும் வநதெதிர்வணங்கிடுமுன்
    மகிமையது சொல்லவெளிதோ
மநத்ரகுருவேயோக தநத்ரகுருவேமூலன்
    மரபிலவரு மௌனகுருவே. (எ)

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
    சகோரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிாத தாரையுண்டழியாத
    தனமைய ரனநதகோடி
யிருவினை களற்றிரவு பகலெனபதறியாத
    யேகாந்த மோனஞான
வினபநிஷ்டையர்கோடி மனிரநத்ரசித்திநிலை
    யெயதினாகள் கோடிசூழக்
குருராணிபிழைத்திட்ட சிங்காசனத்தினமிசை
    கொலுவீற் றிருக்குநின்னை

குடிபிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட்டென்பனக்
குறையெலாந் தீருமவண்ணம்
பருபலமொடுத்துன்றிரு தாளையர்ச்சிக்கவிலை
வாவென்றழைப்ப தென்றோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன
மரபிலவரு மௌனகுருவே. (அ)

ஆயகாரமானகுல வேடமொடுபேய்பார்த்த
வாணவத் தினும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாது
யாதொன்று தொடினுமதுவாய்த்
தாயகாதுமொழிபேசு மறிகரப்பிரமாதி
தர்மொடு சமானமெனனும்
தடையறமதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீயகாரொனகருணிக ரென்னப்ர தாபித்
திராவண காரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமித னுடைநேரும்
வாங்காவிலாவடிமை போராட்டமுடியுமோ
மௌனரூப தேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே (கூ)

பற்றுமெருக்கிதமாகி யென்னைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழக்கிருமியோலப்

பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்னருள்
பகர்ந்துமறி யேன்றுவிதமோ
சிற்றறிவுதன்றியு மெவரோது மொருமொழி
திடுகெனவுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறைபவுதாவெந
தீநெஞ்ச மளவளாவ
வுறவுணர வுணர்விற்றுள மத்தவெறியினர்போல
வுளறுவேன முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்ப் துன்பஞ்சமானமா
யுறுவதெப் படியாயினு
முறைநெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினை
மறவிலக கெனநம்பினேன
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௰)

மௌனகுருவணக்கம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆ - ௪௮

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷய கைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகிதநிர்வசன
நித்தோத நித்தமுக்த

தற்பரவிஸ்வாதீதவ் யோமபரிபூரண
சதானந்த ஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகால முநினைவனே
வற்புதவகோசர நிர்வத்திபெறுமன்பருக்
கானந்த பூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதி யனுகூலமுங்
கற்பனையறசககாண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணாடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகர கடவுளே. (௧)

மண்ணாதியைந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்
வாககாதி சுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மனனுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றொடாறுமற் றுள்ளனவுமௌனியாய்ச்
சொன்னவொரு சொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதை யெனசொல்லுவேன்
பண்ணுருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பானமைநெறி நின்றுதவறுப்
பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந் திருக்கூட்டமிக்

கன்ஞானுறு கனைபுரன நினறவன்பனையெலாங்
கைவிடாக் காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௨)

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்வியாபிநீ யெனறுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொலலான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாகச்
சொல்லிறநதவருளின்று
சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவானபேருந்
தொகுத்தநெறி தானுமிவையே
யல்லாமலிலலையென நன்றுவறிந்தே
யறிநதபடி நின்றுசுககா
ரகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநின தருளென்னவே
கலலாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிககுவகை யேதுபுகலாய்
கருதரியசிறசபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௩)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருள்ர்தம்
பகூமோ வெனதுபகூம்
யார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்திலைகுலையாது
பரமவெளி யாகவொருசொற்

றிட்டமுடன்மௌனியா யருள்செய்திருக்கவுந்
    சேராம லாராகநான்
சிறுவீடுகட்டியுதி ன்றுசேர்ந்துறுயுண்டுண்டு
    தேசகுசிறியார்கள்போல
கட்டனைய்தாகக்கற்ற கலவியுநிவிவேக்கு
    நன்னிலையமாகவுனனி
நானென்றுநீயென் றிரண்டிலாயெனையே
    நடுவேமூளைத்தமானத்தை
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
    கருணைக் குறித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
    கருணாகரகடவுளே. (௩)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்தநீ
    மெய்யான மெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்திடாது மெய்யிதற்கையுமிலே
    மெய்யேது மறியாவெறும்
பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
    பொய்யான பொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனவுணர்வித்தாயென்றிற்
    புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாநெஞ்சிலே கண்டருளேனென்று
    வடிவான ஞானகுருவே
மலர்மேவுமறையோது நான்முகனருந்தவே
    மதங்கொடாறு கிளைக்குருவே

கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தா யுணர்த்து குருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௫)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெளி
குணுமென் னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தனைக்கும்பிடாதலா
ஞானபூசை செய்யன்முறையோ
விண்ணேவிண்ணணுவியாம் பூதமேநாதமே
வேதமே தேதாந்தமே
மேதக்ககேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
விந்தேயவித்தின் முளையே
கண்ணேகருத்தே யெனெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கான மோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக் கடவுளே. (௬)

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்து முற்றுமெனலாற்

சமரிஷி நந்தாது மாணமுண்டெனபது
　　சதாநிஷ்டா மீனைவதில்லை
சிரஞ்சீவபரியாககிது போதிப்பதல்லவே
　　செப்பினும் வெகுதாககமாக
இல்பசுனாமாாக்கண்டா சுகராதிமுனிவோர்கள்
　　ததார்த்த மித்யாலவோ
விநந்தராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
　　ரி நக்காதி வேதமுனிவ
ரொணமாரிபகணநாதா நவநாதசித்தாக
　　ளிரவிமதி யாதியோாகள்
கநதருவாகினனராகண் மற்றையர்களியாவருங்
　　கைகுவித் திடுதெய்வமே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
　　கருணாகர கடவுளே. (எ)

துன்ஞுறிபாமனது பலிகொடுத்தேனாம
　　துஷ்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனக்கே
　　தொழும்பனன் பமிஷேகஞ்
ருள்ளுறையிலென்னுளி லகவேத்தியம்பிராண
　　ஜோதிகுமதி தூபதீப
மொருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
　　வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே
　　தெளிந்ததேனே சீனியே

இவ்யாரசமியாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாத வானந்தமே
கள்ளனறிவூடுமே மெள்ளமெளவெளியாய்க்
கலகலவரு நல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௮)

உடல்குழையவெனபெலா நெக்குருகவிழிநீரக
ளூற்றென வெதும்பியூற்ற
வுசிதாகத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவு மூனனியுனனிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரவியார்த் தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேய வாயிலிடை
மழையேமனமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடுழி
வாழியென வாழ்த்தியேத்தங்
கடனமைடைதிறந்தனைய வன்பானபுக்கெளி[illegible]
கன்னெஞ்சனுக் கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

இங்கற்றபடியங்கு மௌனவ[illegible]மிரு
சொற்கனமுமுதவுவர்

ரின்சொறவரார்பொய்மை யாமிழுக்குரையா
ரிரஙகுவார் கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
சாக்ஷிநீ யிகபரத்தருஞ்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவினைபமுழுதவுவாய்
சிங்கத்தைபொத்தெனைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்க வருசிம்புளே
சிந்தாகுலத்திமிர மகலவருபானுவே
தீனனேன்கரையேறவே
சங்கற்பபோராசை வெள்ளத்தின்வளருட்
கனவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தவிரத்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௮)

கருணாகரக்கடவுள்

முற்றுப்பெற்றது - ஆக ௬

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிரக்கழும் மனவேகமென்னவே
சென்றோடி யாடிவருவீர்
தெள்ளான்மகமேருவொடுகுணமேருவெனனவே
திகருவனள்ளிலாவி

விக்ரமிகுசக்ரதரா ளென்னநிற்பீர்கைமி
லுயர்பூநதமிழுமாசமனமா
வேரேழுகடலேயும் பருகவல்லீரிந்த்ர
ஞலகுமபிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெலலாநு
கடுநிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீா மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெலாம வலலசீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலேயோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநனணிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தாகணமே. (௪)

பாட்டளிநுறைந்துவளர் கற்பகநனீழலைப்
பாரினிடை வரவழைப்பீர
பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந் தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கைவைப்பீரபிச்சை
கேட்டுப் பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீா சற்பாநதவெள்ளமொரு
கேணியிடை குறுகவைப்பீ
சேட்டினைபடுக்காயிரத்தெட்டுமாற்றுக
வெள்ளியிடும் பொன்னுக்குவீ
குரகனுமிலைப்பாறயோகதெண்டத்திலே
புலகுகைமயாகவருளாா்

மீட்டிடவுங்கல்லதீ னெனமனக்கல்லையனன்
மெழுகாகக் கைவைப்பதரிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௨)

பாரொடுநன னீராதி யொன்றொடொன் றாகவே
பற்றிலய மாகும்போது.
பரவெளியின மருவுவீர் கரபாநதவெள்ளம்
பார்த்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறை வண்டாய்த் துவண்டுசிவ யோகநிலை
நிற்பீர் விகற்பமாகி
நெடியமுகி லேழும பாநதுவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதி மண்டலமதே
பூனொ விளங்குவீர் பிரமாதி முடிவில்விடை
பூராதியருளா லுலவுவீர்
றுலகங்கள கீழ்மேல தாகப் பெருங்காற்
றலையவினற் றுரணையினுன
மேருவென வசைபாம ணிற்கவல் லீருமது
மேதக்க சித்தியெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. (௩)

தெள்ளணரிய பிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
னெளியாதினும் மரிதரிதுகா

இனிப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
    வேதுவருமோ வறிகிலேன
கண்ணைக னிலத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
    கதனவட்டத்தி னினறு
காலூன்றி நின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
    கலந்துமதி யவசமுறவே
பண்ணுவது நன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
    பதியா யிருந்ததேசப்
பரிதிலை யாமலே சௌரிகுண் டலிபாயி
    பண்ணவித னருளினுலே
விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
    வேண்டுவே னூழைநான
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
    வித்தகச் சித்தர் கணமே.

பொய்திகழு முலகநடை பென்சொல்கே னெனசொல
    பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
பொய்யுடனி மித்தம் புசிப்புகக் கலைந்திடல்
    புசித்தபின் கண்ணுறங்கல
கைதவம லாமலின்று செய்தவமதல்லவே
    கண்கெட்ட போக்குமவெளியாய்க்
கண்டதினி னிடைதக்க சண்டித்து நிற்றலைக்
    காலமோ டொழிகிலேன்
மைதிகழு முகிலின்மிசை யாடிமிழற் றிடவட்ட
    வளமயி லேறு செய்யோன்யோற்

மால்வரையினமுதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வளைந்துசய விருதுகாட்டி
மெய்ந்நிகழுமஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்ளவா
வேந்தரோகுண சாந்தரோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௫)

கெசதுரக முதலான சதுரங்க பணமாதி
கேள்விழி யிசைந்து நிற்பக
கொடிகொண்டதலபாறும்பண்டலத்திலும்
கிளாகரு செலவமிகக
தேசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
சிங்காசனதிபர்களாய்த்
திக்குந்திசைதமும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திட வசந்தகால
மிலசயமலர் மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற் கொள்ளுமவணை
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிந்த்ராதி தேவர்களெலாம்
விசயசயசயவெனவாசிசொலவேகொலு
விருக்குநம் பெருமையெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௬)

தேனினிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதை
யுலகிலத்தின்மிசை யுள்ளதோ

வரிடபகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும்யான்
காணிலேன்றிருவருளை யல்லாது மௌனியாய்க்
கண்மூடி யோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேவொழுகலவெங்
கனலினை யெழுப்பவினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலே போகவிட்டுப்
பொய்யுலகநூலினை ஞுயிறுங்கடையனை
புனைமயே னினைமினைம்
விணிலேபலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே (எ)

கன்னலமுதெனவுமுக் கனியெனவும்வாயூற
கண்டெனவு மடியெடுத்துக்
கடவுளாகடந்தல வழுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழு இறைவெல்லா
மென்னதறியாமையறி வென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதவி ழென்றமிழினுக்
கினைல்பசாசுலக மாமாயை பேலிட்
டிருத்தலா லித்தமிகழயே
சொன்னவெளியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தொறி யேபடித்தீர

சொல்லுமெனவவர்கீங்கள் சொன்னவையிற்சிறிது
தோய்ந்தகுண சாந்தனெனவே
மின்னலபெறவேசொல்லவச்சொல் கேட்டடிமையனை
விகசிப்ப தொந்தனாளோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (அ

பொறிபெறுகைகாலில வள்ளுகிரப்படைத்தலாற்
போநநடை பொருக்கமுறலாற்
பொலிவாலவெணணீடி பூசியேயருள் கொண்டு
பூரித்தவெணணீறமையா
லெற்படவிளங்குக்க ணற்றிலிமையாவிழி
யிசைக்குமே ஞேகமுறலா
லிரவுபக லிருளான கனதந்திபட நூறி
யிதபங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப் பிரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள் புகுதாம லெடியவானமெருட்டொடிய
பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாந் றவராஜசிங்கமென
மிக்கோருமைப் புகழ்வர்காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

சொல்லாதபேர்களோ நல்லவர்கள் நல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லாதவென

காமத்தையென்சொல்லுவேன்மதியை யென்சொல்லுவே[ன்
கைவல்ய ஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோ காமமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன் கர்மமொருவ
னாட்டினாலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன் வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வரவுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததா விவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரினங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச சித்தர் கணமே. (௰)

சித்தர்கணம் - முற்றுப்பெற்றது ஆக ௧௰.

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்று மொன்றிலேன்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷபாதமெத்தனைவன
குணங்களெத்தனை கொடியபாழ்ங்,

கல்லாமையெத்தனை யகந்தை யெத்தனைமனக்
    கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
    கதிகென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை விதாகோஷ்டியென்னிலோ
    செல்வமெத்தனைமுயற்சி
சிதைவெத்தனைசலன மிந்த்ரசாலம்போன்ற
    தேகத்தில வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
    யானே னிவைக்குமாளோ
அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
    யானந்த மானபரமே

தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
    சேர்ந்தவளர் சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவசித்தாய்விசித்ரமாய்த்
    திரமாகி நாநாவிதப்
பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
    புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
    போகமொடு ரோகத்துமாகி
இருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
    யின்றாகி நாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
    யிவையல்ல வாயநிலையை

அருளினின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௨)

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிறு நிறைவின பொருட்டதாக
மண்டலமும் விண்டலமு மொன்றாகியிதழுல
மாலாக நிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவா ரொன்றை
மெளனமெளனா நகப் வேறதாம்
வித்தையறிவாரொளைப் போலவேசந்தைபோன
மெய்ந்நூல விரிக்கவறிவார்
சிறுபுலிபோற்சீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச் சிவக்கவறிவார்
திரமொன்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்
செயலைக்கொடு முளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும் வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனை யாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனல்மண்டிய
கடும்பசி தனைக்கடைத்தும்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090

காவனமாயின்முழையிற் கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடி மொடியிருந்தும்
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களெனபெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயி லூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியு மனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலே கனல்செலல வமுதுண்டு
வுனமூடிருந்துமறிஞ
ராயுமறை முடிவான வருணுடிஞாடிமை
யகிலத்தைநாடனமுறையோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே.

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுட னிர்த்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமமுமாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொரு சொல்லின்முடிவும்
பெந்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொட பேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணுமுட னாணுமற்று
நித்தமுமநித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்சகளமு

நீதியுநீதியு மாதியொடந்தியு
நிர்விஷய விஷயவடிவு
மத்தனையுநியல தெளத்தனையுமில்லையெனின
யாவகளுநினை யனுபூதியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. (௫)

காராருமாணவக் காட்டகத்தலைந்தறக்
கண்டகங் காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்து நெஞ்சகமானபூமிவெளி
காணத் திருத்திமேன்மேற்
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்பு நீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயையெனு
பறவையணு காதவண்ணம்
நேராகநின்றுவினை போகப்புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட்பாரமென்று
மாராருமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. (௬)

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகி வளைகடலுமாய்

மதியாகிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வானகருணை வெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானெனபதற்றிடாதே
நானெனக்குளறி நானுவிசாரியாய்
நானறிந் தறியாமையாய்ப்
போனவழிதிட்டவலி வெலலவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகு முன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வானறனையெழுப்பவசமோவினிப்
போதிப்ப தெந்தநெறியைய
யானுமெனவொடுமை யனியாயமனியாய
மாபாவெலுத்து மொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௭)

பொய்யனேன புலையனேன் கொலையனேனின்னருள்
புலப்பட வறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத தன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளோடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேனசிறியனேன
வினையனேனென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி யேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்

துரியனே துரியமுங் காணுவதீதனே
சுருதிமுடி மீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாத கருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (அ)

எத்தனைவிதங்கடான கற்கினுங் கேட்கினுமென
னிதயமு மொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
யாதினும மபிமானமென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீமையோடிராக்கமென
செனமத்து நானறிகிலேன
சீலமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுந
தரிசனங்கண்டு மறியேன
பொய்த்தமொழியலலான மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேன பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப் பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேடர்கண்டதாகேட்டதா
வவனிமிசை யுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. (௯)

ஏக்காலமுர்த்தனக் கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீ யெனறிருநதிட்
டெனதாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்துகை
யேற்றுகம தெனறவனறே
பொய்ககாலதேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்
பொய்யுடலை மெய்யெனனலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும பொய்யாகையால்
மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லை யிருவினைகள்
வநதேறவழியுமிலலை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
வரவிலலைபோககுமில்லை
யக்காலமிககால மெனபதிலையெல்லா
மதீதமயமானதனறே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௮)

ஆனந்தமானபரம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆக ௭௬.

சுகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
னென்றுருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்துநினை யெந்நேரநின்னைப
ரிடையறாதுருகிநாடி
யுன்னியுகந்ததவிழ வுணர்க்குளுறியுடலெங்கு
மோபாந்தவானந்த வசமாகி
யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வாக வுள்ளபடிகாண
கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பம்வேட்பெண்ணினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற
கணவனருள்பெறினன்றுளே சொன்னவாறென்னெனக்
கருதிக்கையாளதுபோற
சொன்னபடிகேட்குறிப் பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிறப்ரகாரமபாரநே.
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே (௧)

அன்பினாலறியரியாத வென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
ணறவேயலைந்தேனின
வென்புலமையாகவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொரு வழியாயிது

இன்பவெள்ளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்த துண்டோ
தன்பருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தணமுலை தனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வண்ண திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற் றனியிருந்து
துன்பமுறநினைவனே யறியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்து வாய்க்குமுறையாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே. சுகவாரியே. (௨)

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென
கன்னெஞ்ச முருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநானமுகன
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லானவகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்ப துன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம் பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோதிருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையே னுவனந்தோ
சொல்லானமுழக்கிலோ சுகமில்லையெளியாய்ச்
சும்மாவிருக்க வருளாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (ரு)

எனதெனமெனகுடைய ரோபஞ்சிலிர்ப்பவுட
லேகமான தழலினமெழுகா
யிளைப்பாறுதுருகவருபமழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரிறைப்ப,
வொளிறுணவுமாசமித்த வனபருக்கங்களனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோலவந்
தானந்தமழைபொழிவை யுள்ளம்பிலாதவெனே
யாரகாக வடிமைகொண்டாய்
புனபுலானமயிரோன சர்பெனபுமொய்த்திடு
புலைகுடிலி லருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனை மெய்யெனறுநம்பியென
புந்திசொலுமோ பாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையையவொரு
சொற்பனத்திலும் வேண்டிலேன
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (சு)

வேதநீர்பொருதெனுடல் காலின்மூட்டைக்கவும்
வெடுக்கென நகைத்தெடுத்தால
விழியிமைத்தங்கனே தண்ணருளொடுவேன்
வேறொன்றை யொருவர்கொல்லி
னநேரமையோவெனமூகம்வாடிநிற்பதுவு
மையநின் னருளறியுமே

யானுமெத்தப் பயந்தவனியானென்னை
யாண்டநீ கைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலையுடற்சுமையதாசவு
மெடுத்தா லிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருநீலவையாயருண்டாயினு
மிலைறஞ்சுசுகாதியான
தொன்னீர்மையாளாக்கு மாணிடர்வகுத்தலரு
டுணையென்று நம்புகின்றேன
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௫)

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிலை
பற்றினடன மறுமென்னவே
கற்றைபஞ்சடை மௌனி தானேகனிந்தகனி
சனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டநெறியெனத் திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய் திறந்துபொனறைப்
பெற்றவனுமல்லேன பெறுதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளரியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௬)

அரும்பொனேமணியே யெனனபேயெனன்பான
வறிவேயென றிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
விண்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
வேசறறயாநதேலியா
னிரும்புகோநெஞ்சகக் களவனைதுமுனை
யிடைவிடடுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயனறு நானுனடிமையல்லவோ
.யாதேனுமறியாவெறுக
துருப்பனேனெனனினுங் கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௭)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும் வைக்கினற
பரவெளியி னுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாளமாய்நிற்கநிர்ச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகால நிஷ்டையெனவே

சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
தனைககாட்ட நாளசெல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
காலூனறிமழைபொழிதலபோற்
கால்விசிமினனிப் படாநதுபரவெளியெலாங்
கமமியானநதவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
தொண்டரைக் கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (அ)

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொனறு
பேசாது துறவாகியே
பேசாதபெரியோாக ணிருவிகறபத்திறற்
பேசாாகள் பரமகுருவாயப்
போதிக்கு முக்கணிறை நோமையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சரிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீககமறவசனமாய்
போதிப்பதெவனையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகியாகணமதென்று
சங்கிப்பாாதலாலே
தன்னிலேதானு யயாந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந் திடினநுநனே
சோதிக்கமனமாயை தனையேவிஞலடிமை
சுகமாவதெப்படி சொலாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௬)

அண்டமுடிதனனிலோ பகிரண்டாதனிலோ
வரிமண்டலநடுவிலோ
ஒனாதியிலோவமிர்த பரிதிநடுவிலோவனப
ராசமுருகிமலரசடுவித்
தண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ
திகழ்விந்துநாதநிலைதனிலோவேதாந்த
சித்தாந்த நிலைதனிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
கண்டருளியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதனிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
தொநாடம்பனே குளவுபுகலாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௭)

எந்தநாள்கருணைகுறித்தாகுநாளெனவு
மௌனிதயமேனவாடுதே
யேதெனுஞ்சொல்லுவேன முனநெஞ்சுபின்மலைவரவு
மிறந்தைவளாயாதுபெறறேனை
பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
பதைந்துப்பதைத்துருகவோ

பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
 பலகாலுமூச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவை யென்னறிவிலறிவான
 தெய்வநீ யன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவே யுடைகப்பலகப்பலாய்த்
 திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
 துன்பத்தி லாழ்த்தன்முறையோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே. (௧௧)

எந்நாளுமுடலிலே யுயிரொன்றுபோ
 லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம பிராணனுமெமைச்சடம
 தெனவுனைச் சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெனையெனை பிரித்தானதைக்கேட்ட
 வன்றுமுதலின்றுவரையு
மனியாயமாயெமை யடக்கிக்குறுக்கே
 யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்களை
மூன்றுகநீயெனை கோட்டைகொண்டாயென்று
 மூடனமிகவுபேச
மூண்டெரியுமனலிட்டமெழுகாயுளங்கரைந்தன
 முறைமையோபதிரையிரந்
சொனாலுநின்னருளி ரங்கவிலையேயினிச்
 சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௰௨)

சுகவாரி — முற்றிற்று — ஆ — அஅ

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
வாப்தர்மொழி யொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்க ளறியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததா ரென்போலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்றுமவரார்
மனதெனவொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையோடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவ்விடம்
பொய்மெயிதமகிதமேல் வருநன்மைதீமையொடு
போனபொருளுமையுமெவ்வி
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞர்
யாதுமுனேறனறியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரிணிக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧)

அன்னேயனே யெனுஞ்சிலசமயினையே
யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
வலறியே யொன்றுமிலனாய்ப்
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ் சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும வெளியென்றுநாதாதி
பிறவுமே நிலயமென்றுந
தானோரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
தனையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
சதாஞான வானந்தமா
யென்னையென்கருணை விளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோ புகலவெளிதோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௨)

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாயெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபண்ணு ஞானமாகு
மூகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவாதிகள் சம்மத

மாதவமெனக்கினிச் சரியையாதிகள் போது
மியாதொன்று பாவிக்கநா
னதுவாதலாலுனை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவித மாகமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீ குறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௯)

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டிலவைத் தாட்டியாட்டித்
துடையினைகிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற்
றொடுக்குந் தொடுத்தழிக்கும்
பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சபலபூமியிடை
போந்துதலை சுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே
புறம்போந்து சஞ்சரிக்கும்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணாதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாகக்காட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமும்வல்லசித்த மனமாயையேழையா
லென்னாலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௰)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியுமவிடாமலே
கணபனித்தாரைகாட்டி
யண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவு மேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
யகிலமுஞ் சிறிதறியுமேற்
றண்ணருநினைதரு ளறியாததல்லவே
சற்றேனு மினிதிரங்கிச
சாசுவதமுத்திநிலை யீதெனவுணர்த்தியே
சகசநிலைதந்துவேறென
றெண்ணாமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற் கருளசெய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௫)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
கல்லின்முனெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முனனேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ப்ரவாகவருளைத்
தாகமாநாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையெனபதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே

தேகமானதைத்தங்கவும வாட்டுதேதுனபங்கள
சேராமலியோகமாகக
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும வெகுதூரநா
னேகமாய்நினறே டிருககுநாளெநதநா
ளிநாளின முற்றுறுதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகினறபொருளே. (௬)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநினனருளி
லொருவனென வநதிருககி
னுலகமபெறுதேதோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோவிடமில்லையோ
வருளுடையநினனனபா சஙகைசெய்திடுவரோ
வலதுகிரத்தியகாத்தரா
யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதெனபரோவகனற
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோல மாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான பரிபாககாலம்
பிறககவில்லையோ தொலலையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிரத்துவாய்பேசுமோ
வேதுளவு சிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெஙகுநிறைகினறபொருளே. (௭)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

நில்லாது தேகமெனு நினைவுண்டு தேகநிலை
நின்றிடவு பெண்ணியாகி
நோயுபாயமொன றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபாதிபெறக்
காணவிலையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதெநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவாகசேவலசெய்து
மனதின்படிககெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிவ
இல்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
யிப்போதிரங்குகண்டாய்
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (அ)

மரவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதி
லனசருகு வாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால
வருந்தியும் மூலவனிலேச்
சிரமளவெழும்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினாரியாம்பாவியேம்

விதவுமாறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தாயில்
வேண்டுவவெலாமுடித்து
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவர்கருத்தறிந்து
யிரவுபகலேழையாகள் சையோகமாயினோ
பெப்படியிலுழப்பதுமாயா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௬)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூாசசிநககவிரகசன் னதமேற்றவிருகும
முலையினமணிமாலைகால
மைந்தனைமயக்கியிந்த கணவலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிட
மடந்தையர்கள் சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டுமவந்ததென்றூற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண
வெத்தனை விகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகமறியாததோ

இகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெஙகுநிறைகினறபொருளே (௰)
உனனிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனககிடந
துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதானகாட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிககினற விருளெனனவே
தனனிலைமைகாட்டா தொருஙகவிருவினையினற
ருவுசுகதுககவேலை
தட்டழியமுறறுமில்லாமரையயதனற
றடிக்ககிலபேதமான
முன்னிலையொழிநதிட வகணடிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முனபினெடுகிழ்மே னடுப்பக்கமென்றுமெனா
முறறுமானநதநிறைவே
யெனனிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூருளவடிவ
பேரநாளுமவாழிவாழி
யிகபரமிரணடினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெஙகுநிறைகினறபொருளே. (௧௧)

எஙகுநிறைகினறபொருள்.

முற்றுப்பெற்றது - ஆ - ௧௧.

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படாவெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணாச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
பகிரண்ட வுயிரொலவகசு
நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்த மயமாய்ப்
போராதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதயண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதான
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவத நிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧)

குடக்கொடுகுணககாதி திககினையுழக்கூடு
கொள்ளவேபோலைந்துபூதங்
கூடுஞ்சுருங்கிலைசசாலேகமோனபதங்
குலாவுங்கட மனையைநாறும
வடகயிறுவெணணரம் பாவென்புதசையினுன்
மதவேள் விழாநடத்த

வைக்கின்றகைத்தேனை வெண்ணீரசெநீர்கணீர்
மலநீரபுணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துககூட்டை
வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும்
வேட்கைமாமூறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருநது பொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசினமயர்
தானாகிநிற்பதெனறோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சசசிதானந்த சிவமே. (௨)

பாகத்தினாற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன ழுவாசெய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமிலலை
யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றாற்றேக
மொவ்வாதி லூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மலலாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினாற் செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவெனறான
முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகமின
மூதறிவிலே யெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ப்ரவாகமே
தனனந்தனிப்பெருமையே

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௯)

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணுமருவிகரு மாதர்சிற்றின்பமோ
வெனனினமகமேருவாகச்
சுமையெடுமினென்றுதான சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாழுமாககிநாளுந
தாப்புத்திபணணியுள நற்புத்தியாவையுஞ்
சூறையிட்டிந்த்ரசால
மனமயவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
யமமம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமீ
தருளோவலாதுமருளோ
சமயநெறிகாணாத சாக்ஷிநிருக்ஷமமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய
சர்வபரிபூரண வகணடதத்துவமாண
சச்சிதானநதசிவமே. (௰)

இனியேதெமக்குனருள வருமோவெனக்கருதி
யேஙகுதே நெஞ்சமையோ
வின்றைககிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென
றெண்ணவோ திடமில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
மநதகற் காளாகவோ

வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப் போதனனே
கனியேனும்வறியசெங் காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடி மௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
சாமிநீ யறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௫)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடை யுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன முத்தநகையார்களொடு
முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென யோகத்தினிலைநின்று
மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்
கைத்தலநகப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழை நூழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
கர தலாமலகவென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
ஜனகாதிமுனிவரன்றோ

6432

சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவேதாகமத்தின
காட்சிபுருஷார்த்தமுதின மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாநிரு விகற்பமேலில்லையா
லொனறேமுடிரணடெனவோ
வுரையுமிலைநீயுமிலைநானுமிலையெனபது
முபாயநீ யுணடுநானுஞ
சித்தமுளஞ்ஞிலவை யெனுமவசனநீயறிவை
தெரியாக டெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
சினமுத்திராஙகமாபிற
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையிலுற்
றமியனேற்குதவுபொருளே
சாவபரிபூரண வகணடதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௭)

காயாதமாமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீ யாஙகளடியோம
காம பநதத்திறாற் சனமபநதமபெறக்
கறபித்ததுனன தருளே
வாயாரவுணடபோ வாழ்த்துவதுநெஞ்சநதபோர்
வைவதுவுமெங்களுலக

வாய்பாடுநிற்சநின வைதிகவொழுங்குநினை
வாழுத்தினுற்பெறப் பேறுதா
னேயாதுபெறுவனென முறையிட்டதாற்பினனரு
ளாறாவது கருமமனறு
முமமெநறியிதெனனி னுசிதநெறியிநதநெறி
யுலகிலேயினைமபொருளகநத
தாயானகருணையுமுனக்குண்டெனககினிச்
சந்தேகமறவிடவருள்செய்வாய்
சவமாபரிபூரண வசணைடநதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௪௯)

மானிடப்பிறப்பதற் கிடமெனனினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமநகினி யமிதொழுகுமதிமணடலத்திலுற
வெணணமுமகுணடலினிபாய
பின்னமபிறககாது சேயெனவளாத்திடப்
பேயேனை நலகவேண்டும்
மிறவாதநெறியெனக்குண்டெனினிமமையே
பேசுகாப்பூரதீப
மினறுாற்படிககக்கண்டாகாரவன்னையால்
வினையேனை யொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடுகன மிகவுநனறிவையனறி
விவகாரமுணடெனினிலோ
தனனநதனிச்சிறிய னுறறிலேனபோறறிவருா
சனமார்கசமுத்திமுதலே

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௯)

வேதாகமங்களெல்லாம் விதித்ததேதெனினுன்னை
வினைப்பகுதியெனப்பகர்ந்த
வினைபேசவொண்ணாது பிறகினிமைமனதால
விளங்கக்கூடாமனத்தைநாடிற
போதகேசிறகுறப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுந் தலைவிளக்கம
பொய்யானதொத்துவங்கள் யாவுமேநீயென்று
போகத்தை வைத்திடாது
மாதாவைநேசமுறு பூதநீயாதலா
லகிலமீதெனையாட்டி
யாடலகண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீ பௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாயுநீ கூத்தாடுநீ
தமருநீயாவுநீகாண
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௰)

கொந்தவிழ்மாலைசசோலை நனிழல்வைகினும்
குளிர்தீம்புனற்கயிள்ளிக
கொள்ளுகினுமாநீரிடைத்திளைத்தாடினும்
குளிர்சந்தவாடைபடவார
வந்துலவுகின்றதென் மூன்றிலிடையுலவே
வசதிபெறு போதுமெள்ளோ

வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும வேலையமுதம
விந்தைபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவருந்துணையும்
வேளையிலு மாலைகந்தம
வெள்ளிலையடைக்காய விரும்பிவேண்டியவண்ணம
விளையாடிவிழிதுயிலினுங
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷிப்பாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧௰)

சச்சிதானந்தசிவம் - முற்றிற்று - ஆ ாய.

தேஜோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறி நனிழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவாகவேவடிய
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு நியமநியமாதியா
மார்க்கத்தி னின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாசனாதிசேர்த்து
காலைப்பிடித்தனலை யாதாரகுண்டலியடிக்
கலைமதியினூடுதாக்கி

பருகவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வான விழியைநாடி
யொன்றோடிரண்டெனுஞ் சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவென மனதினவணைந
திருவருணமுடிககவித் தேகமொடுகாணபனோ
தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானநதமே. (க)

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலினமூழ்கிநா
னெனனுமொரு மகரவாயபட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொஙகைவரிசைகாட்டுந
துப்பிதழ்மடநதையா மயறசண்டமாருதச்
சுழல்வந்து வநதடிப்பச
சோராதவாசையாங கானாறுவானதி
சுரந்ததென மேலுமாராப்பக
கைப்பரிசுகாரராபோ லறிவானவஙகமுங
கைவிட்டுமதிமயஙகிக
கள்ளவங்கக்காலா வருவரொனறஞசியே
கணணருவிகாட்டுமெளியேன
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செயவையோ சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானநதமே. (௨)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தைபிறகூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லையணி மாட மாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வு மோரிந்த்ரஜாலக்கோலம்
வஞ்சவைம்பொருளு மேலாயம
வைத்தபணமாங்கிருமி சோந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சையிலாதகனவே
வெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தோந்துதோந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாயினறநின னருள்வெள்ளமீதிலே
யானெனப தறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதானென்றெளியாது சூழலுமவகையென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (௮)

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம் வீழநேரோ
யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்த வெளிபோற்
கோடாதென்னக்கண் டெனக்குணமிறைசாந்தவெளி
கூடியினபாதீதமூவ
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனேவல்லவரியா

வீடாகவேயாறு வீட்டினினிரம்பியே
விலகினோர் பிராணனென்னு
விருதினைக்கட்டி யோகபராருகாம
வேகமுங்குடும்பணுகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென
சித்தநிலைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (௪)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவிசொரூப
பரிநுபூதிசாலையினிலினைப
பாரமிதேபாரமிதே மௌனபூசலைகூடவும்
பாரபார்த்த ரிதுவெனவே
யாடாதுமாடிநெஞ்சுருகிநெகிழ்ந்தாடவே
யமலமேயேகமேயென்ம
மாதியேசோதியே யெனக்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவினாண
வாடாதுவாடுமென முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாமெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாரினிது
வன்மையைவளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென
சித்தநிலைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (௫)

பிரியாத தண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரிய வாசியாலே
பேரின்பவுண்மையை யளித்தனையென்மனதறப்
போமயலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடு நாதவொலிகாட்டியே
யவிரதப்பரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினெய்திநெறியாயக்
குறிதானளித்தனை நன் மரவுரிகொளந்தணக்
கோலமாயசபாநவ
கூறினைபினமௌனியாய்ச் சுமமாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேனைப் பங்கிபிக வறிவினனமயாவனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைக்குடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (௯)

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென
னறிவினை மயக்கவசமோ
வண்டகோடிகளெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
போரமன்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதொன்றிலும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலின்ப
பேரின்பமுதத்திலையாம்

தாராதுதள்ளவும் போகாதுனுலகு
தள்ளினும் போகேனியான
றடைபேதுமிலையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
தன்மையிலுமெனவழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (எ)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாம
கரடிவெம் புலிவாயையுங
கட்டலாமொருசிங்க முதுகினமேறகொள்ளலாங
கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும
வேதித்துவிற்றுண்ணலாம
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம
விண்ணவரையேவல்கொளலாந
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாம்மற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாந
சலமேனடக்கலாங கனன்மேலிருக்கலாந
தன்னிகரில்சித்திபெறலாந
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிது சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (அ)

எல்லா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
மில்லையென விவ்வுலகமேல்
ஏதுமறி யாதவ னெனப்பெயர் தரித்துமிக
வேழைக்கு லேசழியாக்
கல்லாத வறிவிற் கடைப்பட்ட நானென்று
கைவிடா துணையை நோக்கக்
கற்பித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
காட்டுவே னுருகியுருகி
னல்லாந்தமேனியொடு குண்டுகட் பிறைமேவிய
றூபாசவடிவமான
வந்தகா நீயொரு பகட்டா றெப்பகட்டுவா
தடாதடா காலசூபாற
செல்லாதடா வென்று பேசவாய்த்து தந்த
செல்வமே சந்தாகியென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (௯)

மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென வொழிதல்
மென்சிலம் பொலிகளார்ப்ப போன
வீங்கிப் புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கைகட
மின்னார்கள் மின்னேவலா
லென்போலவே லாசைவார்கள் கற்றார்கள் கல்லாத
விருவர்களி லொருவருண்டோ
வெனச்செப்பேனம்மம்ம வென்பாவ வினைக்கொடுமை
யேதென றெடுத்துமொழிவே

னைபால்வியந்துருகி யடியறறமரமெனன
யடியிலேவீழ்ந்துவீழ்நதெம்
படிகளேயுமதடிமை யாஙகளெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தெனபாலினமுகமாகிவடவாலிருககினற
செல்வமேசத்தாகியென
சித்தமிலசகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானநதமே. (ய)
புத்தமிாதபோகமுங கற்பகநீழலிற்
பொலிவுறவிருககுமியல்புமு
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறுவரிசையும
பூமணடலாதிககமு
மத்தவெறியினாவேண்டு மாலெனறுதள்ளவுமெ
மாலுமொரு சுட்டுமறவே
வைககினறவபபாளன மௌனதேசிகனெனன
வநதநினனருள்வாழிகாண
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொலலரியவுயிரினிடை யஙகஙகுநினறருள்
சுரநதுபொழி கருணைமுகிலே
சித்தநிலைமுத்திநிலை விளைகினறபூமியே
தேடரியசத்தாகியென

இந்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானநதமே. (௧௧)

தேஜோமயானந்தம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆ ௱௨௧.

சிறசுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழுகலகை நாயநரிகள்
சுறறுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரணடுநவ வாசலபெறறுவளா
காமவேணடனசாலையை
மேர்கவாசைமுறை யிடடபெட்டியையு
மலமிகுநதொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெஙகிருமி தத்துகும்பியை
மூடஙகலாகிடைசரககினை
மாகவிநத்ரதனு மினனையொத்திலக
வேந்தமோதியகுலாலனா
வனையவெய்யதடிகாரனையமன்
வநதடிககு மொருமட்கலத்
தேகமானபொயயை மெய்யனககருதி
யையவையமிசவாடவோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (௧)

குறிகளோடு குணமேதுமின்றிபண
லொழுகன்னிறிடுமிருமபனற
கூடலின்றியதுவா யிருந்தபடி
கொடியவாணவவன்றகக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
மாயிருக்குமெனையருளினு
ளவிலாததனு காணமாதியை
யளித்தபோதுனையறிந்துநான
பிறிவிலாதவண நின்றிடாதபடி
பலபிறங்கலருமுமலமாயப்
பெரியமாயையி லழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருணமறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக்
மாயிருப்பதினியென்றுகாண
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (௨)

ஐந்துபூதமொரு காணனீரொன
வடங்கலந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடு வேதுமின்றியரு
ளாயநிறைந்திலகுஞ்சாந்தமே
தொந்தரூபமுட னருபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர வனந்தமே
துரியமேதுரிய வுயிரினுஞ்சுணாவு
தோன்றநின்றருள சுபாவமே

யெந்தநாளுநடு வாகினின்றொளிரு
    மாதுயேகருணைநீதியே
யெந்தையேயென விழுநதிடைநதுருகு
    மெளியனேன கவலைதீரவுஞ
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
    செய்யநாளுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
    சிறசுகோதயவிலாசமே. (௯)

ஐவரொனறபுலவேடாகொட்டம
    தடஙகமாககடவனமுட்டியா
யடவினறுமலையருகினினறுசரு
    காதிதினறுபணிவெயிலினுண
மெய்வருந்துதவமில்லைநற்சரியை
    கிரியையோகமெனுமூனறுதாய்
மேவுகினறசவுபானநனெறி
    விருமபவிலலையுலகத்திலே
பொய்முடஙகுதொழில் யாததறகுநல
    சாரதித்தொழினடைத்திடும
புத்தியூகமறி வறறமூகமிவை
    பொருளெனககருதுமருளனியான்
றெய்வநலலருள் படைத்தவனபொடு
    சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
    சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௰)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
　　னூலனேகவுருவாகியே
யெநதநாளகில கோடிசிருஷ்டிசெய
　　விசையுநாள்வகையநாணமுத
லாகநாள்து வகைகளுமுணனடிமை
　　கூடவேஜனனமானதோ
வனநதமுண்டுநல ஜனனமீதிதனு
　　ளறியவேண்டுவனவறியலா
மோகமாதிதரு பாசமானதை
　　யறிநதுவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்நதுபர மானவினபவெள
　　ளமுழகவேணடுமிதுவினறியே
தேகமோகமுவி நானுமோகமுவி
　　பினனையுய்யுமவகையுளளதோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
　　சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௫)

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
　　மாசனுதிவிதபேதமு
நெடிதுணாநதிதய பத்மபீடமிசை
　　நினறிலங்குமசபாஎலத்
தியல்றிநதுவளா மூலகுண்டலியை
　　யினிதிறைஞ்சியவளருளினு
லெல்லையற்றுவளா சோதிமூலவன
　　லெழுகண்மோனமனுமுறைமயிலே

வயமிகுந்துவரு மமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மனனுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிகுந்துவரு சித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௬)

எறிதிரைக்கட னிகர்த்தசெல்வமிக்
வல்லனெனவொருவர் பின்செலா
தில்லையென்னுமுரை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியினைவகிவளர் செல்வமுமமுதவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலை நின்றுஞானநெறி
நிஷ்டைகூடவுமெந்நாளுமே
யறிவினின்றகுரு வாயுணர்த்தியது
மன்றிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவர வந்தசீரருளை
யையவையினியென்சொல்கேன்
சிறியனேழைநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௭)

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலெனனுயி
ரெனககுழைநதுருகினனமையா
யிதமுறைப்பவென தெனறயாவையு
மெடுத்தெறிநதுமத யானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயிலவனபாடி
கண்டதேவருளினவடிவமாக்
கணடயாவையுமகண்டமெனனவிரு
கைகுவித்துமலாதூவியே
பவ்வவெண்டிரை கொடுத்ததண்டரளம்
விழியுதிரப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியு ளுடைநதுடைநதெழு
பாவையொத்தசைதலின்றியே
திவயவனபுருவ மாகியனபரொடு
மினபவீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (அ)

மத்தாபேயரொடு பாலர்தனமையது
மருவியேதுரியவடிவமாய்
மனனுதேசமொடு காலமாதியை
மறநதுநினனடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நடபுமெனனையொரு
மையறநதகிலமாயையைப்
பாருபாரொன நடத்தவநதசென
பாரதத்திலுமிதுள்ளதோ

சுத்தநித்நவியல் பாகுமோவுனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேண்டும்வகை நலகாதிகதை
சொல்லுமாயையினுமில்லையென
சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளே
ரமயினோகள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (௬)

பன்முகச்சமயநெறி படைத்தவரு
மியாஙகளே கடவுளெனறிடும்
பாதகத்தவருமவாதுதாககமிடு
படிறருநதலைவணஙகிடத்
தனமுகத்திலுயிர வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேய்ககியாய்த்,
தனியிருப்பவட நீழலாடுவளா
சனகனாதிமுனிவோர்கடஞ்
சொனமயககமது தீரவங்கைகொடு
ஞோனஞானமதுணாத்தியே
சுத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பானுவாய்த்
தெனமுகத்தினமுக மாயிருநதகொலு
வெம்முகத்தினும்வணஙகுவேன
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே.—சி-முற்றும்-ஆ-௱௩௧.

ஆகாரபுவனம் - சிதம்பரரகசியம்.

ஆகாரபுவனமின்பா காரமாக
வங்ஙனேயொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்ற வன்பராலிக
குருதுணையேயென்னளவுமுகந்தட்பே
வாகாரும்படிக்கிசைகிண் கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம் வயங்குமாபோற்
றேங்காதியுலகமெங்குங் கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத் தெய்வக்குன்றே (க)

அனந்தபதவுயிர்கடொறு முயிராயென்று
மானந்தநிலையாகி யளவைகெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமானபோலு னிடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்க்க விருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண் ணருளிற்றுனே
கனிபலித்தவானந்தக் கட்டிப்பேறே. (உ)

பேறனைத்துமணுவெனவே யுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்த பெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிகநெறிக்கே யென்னவென்னை
மேவென்றவாத்தேபாழ் வெய்யமாயைக்

கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச் சேடமாகிக்
குறைவறநிறைந்திடுநிறைவே குலவாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடறபோற் சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகு மாநிலட்பே. (௫)

ஆதியந்தமெனுமெழுவா யீறறறேங்கி
யருமறையினனமுங்காணு தாற்றநாணு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப பேயராகச்
சாதகமோனத்திலெனன வடவானீழற்
றணணருட்சந்திரமௌலி தடக்கைக்கேற்க
வேதகசினமாத்திரமா யெம்மனோகரும்
வெளியாகவந்தவொனறே விமலவாழவே. (௬)

விமலமுதற்குணமாகி நூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்த விருத்திக்கேறக
வமையுமிலக்கணவடிவா யதுவுமபோதா
தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடனகலப்புமவிழ் தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைககாக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகார மலலாலவேறொன
றியககாநிர்க்குணகாடலா யிருந்தவொன்றே. (௭)

ஒன்றாகிப்பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகி யுருவுமாகி

நன்றாகித் தீதாகி மற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்தி கண்ணதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய் மேலுமான
வெந்நையேயெம்மானே யென்றென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினாகருச சேதாவாகிக்
கடிதினிலவந்தருள்கூருங் கருணைவிண்ணே. (௬)
அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயெனகண்ணே யரியவான
பொருளனைத்துந் தருமபொருளே கருணைநீங்காப்
பூரணமாயநின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட் கருத்தாய்மேவிக்
காலமூந்தேசமுமவகுத்துங் கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும [ளே ()
விழுப்பொருளேயானசொலும் விண்ணப்பங்கே
விண்ணவரிந்திரனமுதலோர நாரதாதி
விளங்குசபத ரிஷிகள்கன வீணைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தாமனு வாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவ ரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகனஞாலமமதிககத் தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக் காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச் சமயத்தனறே
செப்பரியசித்திமுத்தி சேர்ந்தாரொன்றும். (௮)
செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான

வப்பரிசாளருமஃதே பிடித்தாலிப்பா
லடுத்தநூலகளுமவிரித்தே யனுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிஙஙன பொயமெயயென்ன [கு
வொணறிலையொன்றெனப்பாரப்பதெவ்வாதாக
மிப்பரிசாஞ்சமயமுமா யலலவாகி
யாதுசமயமுமவணஙகு மியல்பதாகி. (௯)
இயலபெனறுநதிரியாம லியமமாதி
யெனகுணமுஙகாட்டியனபா லினபமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரி வாரமாகிப்
பண்புருவுஞ செளபான பக்ஷஙகாட்டி
மயலறுபா நிரஞசீக்ஷை சோதிடாதி
மற்றஙகநூலவணஙக மௌனமோலி
யயர்வறச்சென்னியிலவைத்து ராசாஙகத்தி
லமாநதது வைதிகசைவ மழகிதநதோ (௰)
அநதோவீதநிசயமிச் சமயமபோலின
றறிஞரொல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
வநதாடித்திரிபவாஙகும பேசாமோனம
வைத்திருநதமாதவாககு மற்றுமற்று
மிநத்ராதிபோகநலம பெற்றபோக்கு
மிதுவனறித்தாயகம வேறில்லையில்லை
சநதானகற்பகம்போ லருளைககாட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியே தான்சனமார்க்கம். (௰௧)
சன்மார்ககஞானமதின் பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதபொருளுந தானொனறாகப்

பண்மார்க்கநெறியினினுங் கண்டதிலலை
பகாவரியதிலலைமனமுட் பார்த்தபோதங்
கெனமாரககமிருக்குதெலலாம வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவாகளும்வநதிறைஞசாநிறபா
கனமாாககநெஞசமுள வெனககுநதானே
கணடவுடனனநதம காணடலாகும். (கஉ)
காண்டலபெறப்புறத்தினுள்ள படியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்நூலசொலுமபதியாஙகடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலககுறுககுஙகாட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபநதூரம்
விலகலணுகுதனமுதலாம விவகாரஙகள்
பூண்டவளவைகணமன வாககாதியெலலாம
பொருநதாமலகமபுறமும புணாககையாகி (கங)
ஆகியசறகாரியஞகத்துககேறற
வமலமாயநடுவாகியனநதசத்தி
யோகமுறுமானநதமயமதாகி
யுயிாககுயிராயெநநாளு மோஙகாநிறப
மோகவிருணமாயைவிளை யுயிாகட்கெலலா
மொபுத்ததெனகொலுபகாரமுயறசியாகப்
பாகமிகவருளவொரு சத்திவநது [ல்()
பதிநததெனகொணனெனு மப்பான்மையென்கொ
காடினனனுமோரகநதை யெவக்கும்வநது
கலிநதவுடன சகமாயை நாநாவாகித்

தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ரென்னறமுடலென்றுங் கரணமென்று
முள்ளென்றுட்புறமென்று மொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந் தீநீரென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும் வனமதென்றும். (௧௫
மலைமலையாங்காட்சிகண் காணுமையாறு
மறப்பென்று நினைப்பென்று மாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்ப துன்பமென்று
மதைவிளைக்கும் வினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந் தெய்வமென்றுஞ்
சாதகமொன்றுமதற்குச் சாட்சியாக்க
கலைபலவாநெறியென்றுந் தர்க்கமென்றுங்
கடலுறநுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும். ()
காணரியவல்லவெல்லாந் தானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக் கட்டோட்டேதான
வீணினிற்கர்ப்பூரமலை படுதீப்பட்ட
விதத்தையெனக்காணவொரு விவேகங்காட்ட
வூனுறக்கமின்பதுன்பம் பேரூராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டிக்
கோணறவோராமான்காட்டி ஞானியாக்குங்
கொள்கையென வருண்மௌனகுருவாய்வந்து. ()
வந்தென்னுடல்பொருளாவி மூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவா மார்க்கநோக்கி

மைந்துபுலனைம்பூதங் கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியா மையுநீயலலை
யாதொனறுபற்றினத னியல்பாய்நின்று
பந்தமறுமபளிஙகனைய சித்துநீயுன
பக்குவஙகண்டறிவிககும பானமையேம்யாம ()
அறிவாகியானநத மயமாயெனறு
மழியாதநிலையாகியாதினபாலும்
பிறியாமற்றணணருளே கோயிலான
பெரியபரமபதியதனைப் பெறவேவேண்டி
னெறியாககககூறுவனகே ளொநதாளு
நிாககுணநிறகுளமவாய்த்து நீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமை யெல்லாநீஙக
சிற்சுகமபெறறிடுகபநதந தீரகவெனறே. (௧௧)
பநதமறமெய்ஞ்ஞான மானமோனப்
பண்பொனறையருளியநதப் பண்புக்கேதான
சிநதையிலலைநானென்னும் பானமையிலலை
தேசமில்லை காலமில்லை திககுமிலலை
தொநதமில்லைநீககமிலலை பிரிவுமிலலை
சொலலுமிலலையிரப்பகலாந தோற்றமில்லை
யநதமில்லையாதியில்லை நடுவுமில்லை
யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்துமில்லை. (௨௰)

இல்லையில்லையென்னின்றொன்று மில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ள வியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதா யானாறென்னத்
தோன்றுதெல்லாம விழுங்குஞ் சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போல வவித்தைதயெல்லா
மடையவுண்டு தடையறவுன் னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந்தானாக்ககொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமை விளக்குந்தானே. (௨௧)

தானானதன்மயமே யல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்காப்பூர தீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்று
ஞானாகாரத்தினொடு ஞேயமற்ற
ஞாதுருவுமழுவாம னழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமை யெவராக்காசொல்வா
ரதுவானாலதுவாவதுவேசொல்லும். (௨௨)

அதுவென்றாலெதுவெனவொன் றடுக்குஞ்சங்கை
யாதலினாலதுவென்று மறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சனகனாதி
மன்னவர்கள்சுகாமுதலோர் வாழ்ந்தாரொன்றுய
பதியிந்தநிலையெனவு மென்னையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுமின் னருள்கூறிநதக்
கதியனுபியுறங்கோனமேற்கருமம்பாரோன். (௨௩)

பாராதிவிண்ணனைத்து நீயாச்சிநதை
    பரியமடலாவெழுதிப் பாாத்துப்பாாத்து
வாராயோவெனப்பராண நாதாவெனபேண
    வளைத்துவளைத்தெனை நீயாவைத்துககொண்டு
பூராயமாமேலொன நறியாவண்ணம்
    புணாுளாபோனெஞசமபிலமபியுள்ளே
நீராளமாயுருகிககண்ணீாசோர
    நெட்டுயிாத்துமெய்மறநதோாநிலையாய்நிற்பேன.()
ஆயுமறிவாகியுனனைப் பிறியாவண்ண
    மனைநதுசுகம்பெறறவனபனையோவெனனத்
தீயகொலைச்சாயத்துஞசெலலச்சிநதை
    தெளிநதிடவுஞ்சமாதானஞசெய்வேன்வாழ்வான்
காயிலைபுனசருகாதி யருநதக்கானங
    கடனமலையெஙகேயெனவுங கவலையாவேன
வாயில்குமபம்போற்கிடநது புரள்வேனவானின
    மதிகதிாமுன னிலையா வைத்துநோ.   (உரு
நோதாணிரவுபகல் கோடாவண்ண
    நித்தம்வரவுஙகளையிரநிலைக்கேவைத்தா
ராயேயஙகவாபெருமை யெனனேயென்பே
    னடிககினறகாறறேநீ யாராலேதான
போாதேசுழலகினறு யென்பேன்வந்து
    பெய்கினறமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்

ருராளமாககருணைபொழியச்செய்யுஞ
சாதகமெனனேகருதிச் சாறறுமெனபேன். (௨௩
கருதரியவிணணேனீயெஙகுமாகிக
கலநதனைபேயுன முடிவின காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருககுஞ் சொல்லாயென்பேன
மணணேயுனமுடிவிலெது வயஙகுமாஙகே
துரியவறிவுடைசசேட னீறறிறுணமை
சொலலாமேஞெசொலலெனபேனசுருதியேநீ
யொருவனைபபோலனைவருககு முணமையாமுன
னுனையனறேவுனமுடிவையுரைநீயெனபேன. ()
உறையிறநதுபெருகமபெற்றுத் திரைக்கைநீட்டி
யொலிககினறகடலே யிவ்வுலகளுழக
கரையுமினறிபுனனைவைத்தா ரியாரேயெனபேன
கானகத்திற்பஙகிளிகாள் கமலமேவும
வரிசிறைவண்டினங்கா ளோதிமங்காடுது
மாககமனறே நீஙகளிதுவரையிலேயும
பெரியபரிபூரணமாம பொருளைககண்டு
பேசியதுண்டோவொரு காற்பேசுமென்பேன. ()
ஓருவனவன்யானைகெடக் குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போனுனபேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுஙகர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
வயஙகவிட்டுமைககியமுனனி வருநதிநிற்பே
னருளுடையபரமெனறே வனறுதானே
யானுநனென்றும மெனக்கேயாணவாதி

பெருகுவினைக்கட்டென்று மென்றுறகட்டிப்
பேசியதன்றேயருளால பேசிற்றன்றே. (௨௯)

அன்றுமுதலின்றளவாச் சனனகோடி
யடைந்தன்டந்திரு கியாதனையாலழிந்ததல்லா
லின்றவரைமுத்தியின்றே யெடுத்ததேக
மெய்ப்போதோதெரியாதே யிபபோதேதான
றுன்றுமனககவலைகெடபபுலையேனைத்
தொழும்புகொளச சீகாழிதுறையே தூறு
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோயநஞ
சிவனப்பாவென்றவருட்செலவததேவே. (௩௰)

தேவாதொழுமவாதவூரத் தேவேயென்பேன
றிருமூலத்தேவேயிச சகத்தோமுத்திக
காவலுறசிவவெனவாககுடனேலந்த
வரசேசுமமாவிருந்துன் னருளைசசாரப்
பூவுலகில்வளரருணகிரியோற்றைப்
புண்ணியாகாளோவெனபேன புரையொன்றில்லா
வோவியமபோலசைவறவுநதானேநிமபே
ஞேதரியதுபர்கெடவேயுரைசகுருமனனே. (௩௧)

ஓதரியசுகாபோலவேனேனென்ன
யொருவரிலவோ[illegible]னைவு முரைப்பேனானே
பேதமபேதமகெட [illegible] பேசாமா[illegible]
பிறவாதே [illegible]டிப்பிறவிபபோன
காதன்றுந்தா[illegible]கமபா[illegible]ர்கை
நண்ணுதே[illegible]றன்றேநானுவாகிக்

காதனமிகுமணியிழையானொனவாடுற்றேன்
கருததறிநதுபுரப்பதுனமேற்கடனமுக்காலும் ()
காலமொடுதேசவர்த்தமானமாகி
கலநதுநினறநிலைவாழி கருணைவாழி
மாலறவுஞைசவுமுதன மதஙகளாகி
மதாதீதமானவருணமரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுனவத்துவளர்த்தவருட்டனமைவாழி
யாலடியிறபரமகுருவாழிவாழி
யகணடிதாகாரவருளடியார்வாழி (௩௩)

ஆகாரபுவனம் - சிதமபாரகசியம் முற்றும ஆ ளகூச.

தேன்முகம்.

தேன்முகம்பிலிற்றுமபைநதாட செய்யபஙகயத்தின மேவு, நானமுகத்தேவேனினறு ளுட்டியவகிலமாயை கானமுயற்கொம்பே யெனகோ கானலம்புனலேயென கோ, வானமுகமுளரியெனகோ மற்றெனகோவிளம்ப ல்வேண்டும (க)

வேண்டுவபடைத்தாய் நுந்தை விதிப்படிபுரந்தானத் லைதக, காண்டகவழித்தானமுதகட் கடவுடானினையை வாற்று, லாணடவனெவனோவென்ன வறிகிலாதகிலநீ யே, யீண்டியவல்லநீர வெம்மனோர்க்கியப்புகண்டாய்.

கண்டனவல்லவென்றே கழித்திடுமிறுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக் கோதிலாமுத்தியத்தாற்
பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும்பறந்தனமாயையோடே.
வெண்டலைவிழிகைகாலில்விளங்கிடநின்றனயாவன. ()

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோனறச்சுழல வளிநெடுமூச்சா.
களங்கமிலுருவந்தானேககனமாய்ப்பொலியப்பூமி [கக
வளர்ந்ததாளென்னவுள்ளமன்றேனமறையொன்றின்றி.

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவாதமோடயக்கைக்கண
முறைமையிஞெங்காதமுரசெனக்கறங்கவெங்குங்
குறைவிலாவண்ணநின்றுகோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறைபவனெனலாமியாக்குமித்தயசம்மதமீதல்லால். ()

அல்லலாந்தொழிலபடைத்தேயடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லலமாஞாலங்காக்க வருபவாகடவுளென்னிற்
றொல்லையாமபிறவிவேலைதொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைதானு நானெனவந்துநிற்கும (௬)

நானெனநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமின்றாகவேதான
றேனெனருசிக்குமனபாறசிந்தைதனைந்துருகும்வண்ணம்
வானெனநிறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதின்றே. (௭)

இன்றெனிருப்போமெனனி னென்றுஞ்சூனியமாமுத்
நன்றெடுதீதுமனறிநாமுனனேபெறும்வித்தை [தி
நின்றதுபெத்தந்தானேநிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றொருவர்நான்கேட்கவுணாவில்லைகுருவுமில்லை.

இல்லையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப்போமெனவுன்
னலலவனசாருவாகனுணசொலுநெறிக்குவீணிற
றொலலேயேனுகமாறு தொடுப்பதேனமயககமேதிங்
கொல்லேவநதிருமினெனன வுறவுசெய்திடுவனநதோ(கூ

அநதணாநாலவாகாண வருட்குருவாகிவநத
வெந்தையேயெல்லாநதானெனறியம்பினனைமைப்படை
தநதைநீயெம்மைககாககுநதலேவனேநுந்தையனறே[த்த
பநதமிலசித்திமுத்திபடைககினனருளபாலிப்பாய.(ங)

தேன்முகம - முற்றுப்பெற்றது - ஆ ௱எச.

பன்மாலே.

பன்மாலேத்திரளிருககத் தமையுணாநதோா
பாமாலேககேநீதான பக்ஷமெனறு
நனமாலேயாவெடுத்துச் சொன்னாநலலோா
நலமறிநதுகல்லாத நானுஞசொனனேன
சொனமாலேமாலேயாக் கணணீாசோரத்
தொண்டனேனெநநாளுந துதித்துநிற்பே
னெனமாலேயறிநதிஙகே வாவாவெனறே
யெனேக்கலேப்பாய்திருககருணேயெம்பிரானே.(க)

கருணேமொழிசிறிதில்லே னீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலேயெனறன கருத்துக்கேற்க

வொருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாளு
மொருவாவுனடிமைநா னொருத்தனுக்கோ
விருவினையமுக்குணமுங் கரணநானகு
மிடாசெயுமைமபுலனுங்காமாதியாறும
வரவரவுமேலழுக்கோ ரொட்டதான
மதத்தொடுமவந்தெதிர்த்தநவவடிவமனறே. (௨)

வடிவனைத்துநதநதவடி வில்லாச்சுத்த
வானபொருளேயெளியனேனமனமாமாயைக்
குடிகெடுககத்துசஙகட்டிக கொண்டமோன
குருவேயெனறையவமே கோதிலாத
படியெனககானநதவெள்ளம வநதுதேககும
படியெனககுனறிருககருணை பற்றுமாறே
யடியெடுத்தெனமுடியிலினமவைககவேண்டு
மடிமுடியொனறில்லாத வகணடவாழவே (௩)

வாழவனைத்துமயக்கமெனத் தோநதேன்றோநத
வாறேநானப்பாலோர் வழிபாராமற
றாழ்வுபெறறிஙகிருநதேனீ தெனனமாயந
தடையுற்றனமேற்கதியுந தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேனமேற்குறையோ வுணாந்தாயினன
பாழவதிப்படவெனக்கு முடியாதெல்லாம [ம
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே. (௪)

நானுனிஙகெனுமகந்தை யெனக்கேனவைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவே நடுவேநாட்டி

யூனாருமுடற்சுமையையென் மீதேனவைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்று வுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகில நிகிலபேத
மனைத்திலுள்ளுந்தானாகி யறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக் கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னை யென்னை
யுன்னியுன்னுபொருளனைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதனைமகிழ்ந்துமலைராகியனல்லே
னிவாத்திபவைவேண்டுமிந்த நீலனுக்கே
யென்றுமொன்றுமிந்நெறியோர் குணமுமில்லை
யிடுசகுவாராகைப்பிள்ளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனாடு தழைதின்றற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (௬)

உற்றதுணைநீயல்லாற் பற்றுவேறொன
றுன்னேனபனனூலகத்தோடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக் கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமையுங்காணுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயினியமான
நாதாந்தபரப்பொருளேநாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கருணைமே சோதிக்குன்றே.

குன்றுதமூவுருவா யருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி

நின்றாயேமாயையெனுந் திரையைநீக்கி
நினையாரறியவல்லாநினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வாக்
கன்றாலின்கீழிருந்து மோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலே யமரரேறே. (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருகச்சுகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக் கட்டியின்னாள்
வரையிலேவரக்காணே னென்றைக்கட்டி
வார்த்தைசொன்னாற்குவருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ. (கூ)

எந்தநாளுனக்கடிமையானநாளோ
வெந்தநாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த் தெளியவோர்
றந்தநாண்முதலின்பக் கால்சற்றல்லாற் [சொற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (ய)

பன்மாலை முற்றுப்பெற்றது. ஆ-ா அசு.

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம.

நினைவொன்றுநினையாமனிற்கின்கமென்பார்
நிற்குமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டுந்
தினையொன்றுமறந்திருப்ப வருள்வடிவானதுமேற்
றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமில்லையந்த வின்பமென்னுநிலயம்
பெற்றோர்பிறவாமைபெற்றோர்மற்றுந்தான்
மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழிமனமொருசொற்கொண்டே.

ஒருமொழியேயலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமந்த
வொருமொழியேமலமொழிக்குமொழிக்குமென்மொழி
குருமொழியேமலையிலக்குமற்றைமொழியெல்லாங் [ந்த
கோடினறிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லை மொழிக்குமொழிருசிக்க
கரும்பனையசொற்கொடுனைக்காட்டவுங்கண்டனை
றருமொழிபிகுனக்கில்லையுன்னைவிட்டுநீங்காத் [மேற
தற்பரமாயானந்தப்பொற்பொதுவாய்நிலலே. (உ)

நில்லிரதவாக்கைகநிலையன்றெனவேகண்டாய்
கேயவருண்மெய்யுணர்வேநிலையமதாநிற்கக்
கல்லாதயேனபடித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெலலாமூடமெனரேகண்டனையுமன்று

சொல்லாலேபயனில்லை சொன்முடிவைத்தானே
தொடாததுபிடிமாககடம் . பாற்றொட்டதுபற்றுநீ
லெல்லாருமறிந்திடவே வாயப்பறைகொண்டடிநீ [ல
யிராப்பகலில்லாவிடமேயெமக்கிடமென்றறிந்தே.

இடம்பொருளேவலைக்குறித்து வடமபுகுநானெனவே
யெங்கேநீயகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா
மட்டமபெறுபாழ்நெஞ்சலே யஞ்சாதேநிராசை
மனனிடமேயிடமாநத மாநிலத்தேபொருளுந
திடம்பெறவேநிற்கினெல்லா வுலகமுமவந்தேவல
செயயுமிந்த நிலைநின்றோ ஜனகனமுதனமுனிவர்
கடமபெறுமாமதயானை யெனனவுநீபாசக
கட்டானநிகளபந்தக கட்டவிழப்பாரோ (௪)

பாராதியண்டமெலாம படாகானற்சலம போற
பாரத்தனையேமுடிவினின்று பாரொதுதானின்ற
தாராலுமறியாத சத்தனன்றோவதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்துமதுவாவைகண்டாய
பூராயமாகவுநீமற்றொன்றைவிரித்துப்
புலமபாதேசஞ்சலமாப்புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றையுநீமுன்னிலையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே. (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீமற்றொன்றைத்தொடாதிட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ்களங்கமதியாகிக்
கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
சற்பித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்ற

வெள்ளவெளிக்கடனமுழ்கியின்பமயப்பொருளாங்
விரவியெடுத்தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயின்றி
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங்கம்பலையுமாகிக [க்
குமபிட்டுச்சகமபொயெனத் தமபட்டமடியே. (௬

அடிமுடியுநடுவுமற்றபரவெளிமேறகொண்டா
லத்துவிதவானந்தசித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதுமபிலழக்குமொருகுறையுமிலலையெடுத்த
கோலமெலலாநனறுகுறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயமபோலவருளுதயமபெற்ற
வித்தகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதுமவிணைமுழுதுந்தந்தாலுங்களிபரய்ப்
பாலருடனுனமத்தபிசாசகுணமவருமே: (௭)

வரும்போமெனபனவுமின்றி யெனறுமொருபடித்தாய்
வானுகிதத்துவத்தைவளைந்தருந்திவெளியா
மிரும்போகலலோமரமோவெனனுநெஞ்சைககனமே
லிட்டமெழுகாவுருககுமினபவெள்ளமாகிக
கரும்போகண்டோசீனிச்சருக்கரையோதேனே
கனியமிர்தோவெனருசிககுங கருத்தவிழ்ந்தோரு
மரும்போனனமணங்காட்டுங்காமரசஙகனனி [ணாவா
யறிவாளோவபகருவாககோவங்நலந்தானவிளங்கும்.

தானேயுமிவ்வுலகமொருமுதலுமாகாத்
தனமையினுறபடைத்தளிக்குந்தலைமையதுவான
கோனுகவொருமுதலிங்குணடெனவுமயூகங்
கூட்டியதுஞசகமுடிவிற்குலவுமமெய்ஞ்ஞான

வானாகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான
மதிப்பரிதாமென மோனம்வைத்ததுமுனமனமே
யானாலுமனஞ்சடமென றழுங்காதேயுண்மை
யறிவித்தவிடங்குருவாமருளிலதொனறிலையே. ()

நினைவொன்று - முற்றுப்பெற்றது ஆ ௱௯௧.

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப் பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவ னுன்னருட்டூவெளி
தன்னைநாடுவ னன்னாதனியனே. (௧)

தன்னதென்றுனை சாற்றுவன்வெகா
நின்னதென்றனை நின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னை யிடருறக்கூட்டினாற்
பின்னையுய்கிலென பேதையனாவியே. (௨)

ஆவியேயுன்னை யானறிவாய்நின்று
சேவியேனகளச் சிந்தைதிறைகொடேன
பாவியேனுள பான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளென்னை யாட்கொண்டகோலமே. (௩)

கோலமின்றிக குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச் சிறியனபிழைப்பனோ
வாலமுண்டு மமிர்தருவாய்வந்த
காலமெந்தை கதிநிலைகாண்பதே. (௪)

காணுங் கண்ணிற் கலந்தகண் ணேயுனைச்
சேணும் பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
வாணும் பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங் கோலம் பொருந்தியு நிற்கவே. (௫)

நிற்கு நன்னிலை நிற்கப்பெற் றாரருள்
வாக்க மன்றி மனிதர னேயையா
தாக்கு ணக்கடற் * சோங்கனை பாவியேற்
கேற்கு ணங்கண் டென்பெயர் சொல்வதே. (௬)

சொல்லை யுன்னித் துடித்தது லாலரு
ளெல்லை யுன்னி யெனையங்குவத் திலேன்
வல்லை நீயென்னை வாவென் றிடாவிடிற்
கல்லை யாமிக்க கருமி நடக்கையே. (௭)

கையு மெய்யுங் கருத்துக் கிசையவே
யைய தந்ததற் கைய மினியுண்டோ
பொய்ய னென்னச் சிந்தைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாமின்ப மென்று விளைவதே. (௮)

என்று முன்னை யிதய வெளிக்குளே
துன்ற வைத்தனை யேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை நேர்மையா
நன்று தீதற வைத்தநடு வதே. (௯)

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திடும்
பித்தனுனருள் பெற்றுநிற் கிடமிலேன்

---

* சோங்கு மரக்கலம்.

சித்தமோன சிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவைய வருட்செம்பொற்சோதியே. (௰)

செம்பொன்மேனிச் செழுஞ்சுடரோமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக் கிச்சைவைத்தேனம்ம
நம்பிவாவெனி னென்னகொல்செய்வதே. (௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென் றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாம வெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன் றேனென்னபுன்மையே. (௰௨)

புன்புலால்நரம் பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பராயாக்கு மருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணி யேயிறையேயித்தன்
றுன்பமன்றிச் சுகமொன்றுமில்லையே. (௰௩)

இல்லையுண்டென் றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறி யாததொழும்பனியான்
செல்லவேறொரு திக்கறியேனெலா
மல்லநீயெனை வாழ்விக்கவேண்டுமே. (௰௪)

வேண்டுஞ்சீருண் மெய்யன்பாக்கேயன்பு
பூண்டநானென்ன புலமறியாததோ
வாண்டநீயுனடியவனென்று
தூண்டுவேனன்றித் தொண்டனென்சொல்வதே. (௰௫)

எனக்குளேயுயி ரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தை யாற்றலவழக்கன்றே
கனத்தசிரருட் காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறி யாதென்றனெஞ்சமே. (௰௬)

நெஞ்சுகந்துனை நேசித்தாராக்கண்டாக்
கஞ்சலென்ற வருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றன் சரணடைந்தேனெனாக்குஞ்
செஞ்செவேநின்ற சிற்சுகவாரியே. (௰௭)

வாரியேழு மலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின் சின்மயத்தேயென்று
பாரிலேயுள தாவித்திரளதை
யோரிலேனெனை யாண்டவொருவனே. (௰௮)

ஒருவனொன்றுளத் துள்குறுகுறிப்பறிந்
தருள்வனோவெனை யாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்ட வாதைவிரிக்கின்றே
பெருகுநாளினிப் பேசவிடுதியின்றே. (௰௯)

இன்றுனக்கன் பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனை யாளரசேயென்று
நின்றரற்றிய நீலனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெய்ப்படி நின்னருள்வாழ்த்துமே. (௨௰)

வாழ்த்துநின்னருள் வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுய்யவனோ

சூழ்த்துநின்றதொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்க ணருட்செம்பொற்சோதியே. (௨௧)
சோதியேசுடரோ சுகமேதுணை
நீதியேநிசமே நிறைவேநிலை
யாதியேயுனை யானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள் வாயருள்வானையே. (௨௨)
வானைப்போல வளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச் சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவனென்னும
ரனப்பாழ்கெட வென்றுமிருப்பனே. (௨௩)
இரும்பைக்காந்த மிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட் டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண் ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யென தன்னையொப்பாமனே. (௨௪)
அன்னையப்பனென னாவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்ற சற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரண வின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்த சுடரொனத்தக்கதே. (௨௫)
தக்கசேல்வியிற் சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாக விளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றமொன் றுய்நிறைவானதே. (௨௬)

ஆனமான சமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்று தன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந் தேக்கித்திளைப்பனே. (உஎ)

தேக்கியின்பந் திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக் கானந்தமாகியே
போக்குமோடும் வரவுமறபூரணந்
தாகநின்றவா தன்மயமாமதே. (உஅ)

அதுவெனாதனது மதுவுமற்றநின்ற
றுதியஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவெனெண்ணிப் பிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்ப வாரிவழங்குமே. (உகூ

வாரிகொண்டென்னை வாய்ப்படுத்தின்பமாய்
பாரிற்கண்டவை யாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டிடு மும்மைகணவென
யாருக்குஞ்சொல வாயில்லையையனே. (௩௰)

ஐயமற்ற வறிவருணாக்கெலாங்
கையிலாமல கக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்த மேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகலிடமெங்ஙனே. (௩௧)

எங்ஙனேயுய்ய யானென்னதென்பதற்
றங்ஙனேயுன் னருண்மயமாகிலேன

(6554)

திங்கள்பாதி திகழப்பணியணி
கங்கைவாரசடைக் கண்ணுதலெந்தையே. (௬௨)
கண்ணிற்காண்பதுன காட்சிகையாறெறுழில்
பண்ணல்பூசை பகாவதுமந்திரம
ழண்ணெணுடைந்தும் வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேலின னருள்வடிவாகுமே. (௬௩)
வடிவெலாநின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன காரணஙகாண்பனோ
நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயர சேயருளத்தனே. (௬௪)
அத்தனேயகண் டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயென வுனைத்தொடாநிலேன்
மத்தனேன்பெறு மாமலமாயவான
கத்தனேகல்வி யாததுகற்கவே. (௬௫)
கற்றுமெமணபலன கற்றிடுநான்முறை
சொற்றசொற்கள் சுகாரமபமோகெறி
நிற்றல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சுகம
பெற்றபோபெற்ற பேசாபபெருமையே. (௬௬)
பெருமைககேயிறு மாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கைய கதியுமுண்டாஙகொலோ
வருமைச்சிரனபாக கனையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளி யேயுனமனுந்தமே. (௬௭)

உன்மனிக்கு ளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொரு ளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே. (௩௭)

களாயிலினபக் கடலமுதேயிது
வளாயினுனனை வநதுகலநதிலே
னுளாயிலாவின்ப.முள்ளவர்போலவித்
தளாயிலோடித் தேனெனனதனமையே. (௩௯)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும் புலையினிப்பூளாகாண்
கையிலாமல ககனிபோன்றவென
னையயேயெனை யாளுடையண்ணலே. (௪0)

அண்ணலேயுன் னடியவாபோலருட்
கண்ணினுலுனக காணவும்வாவெனப்
பண்ணினுலென்ப சுத்துவம்போயுயும
வண்ணமாகமனேலயம வாய்க்குமே. (௪௧)

வாய்க்குமங்கைக்கு மௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண் டோநல்லடியமைத்
தோய்க்குமானநதத் தூவெளிவெள்ளமே. (௪௨)

தூயதான துரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத் தந்தையுநீயென்றூற்

சேர்ந்தாமிநதச் சிவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியாளவகண்டமே. (௪௩)

அகண்டமென்ன வருமறையாகமம்
புகன்றநின்றனைமை போதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந் திரிந்துநனமோனத்தை
யுகந்துபேருனை யொன்றுவரையனே. (௪௪)

ஐயனேயுனை யன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழவுங் கருதேனகண்டாய்
பொய்யனாகிலும் பொய்யுரையேனசுத்த
மெய்யனாமுனக் கேவெளியாகுமே. (௪௫)

வெளியினின்ற வெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்ற வொளியாமுன்றன்னைநான
றெளிவுதந்தகல் லாலடித்தேவெனறு
களிபொருந்தவன றேகற்றகல்வியே. (௪௬)

கல்லையுற்றகருத்தினர் காரிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொள வோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந் திருப்பாதனே. (௪௭)

திருவருட்டெய்வச் செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்ற மேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங் கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்ற கன்மமிங்கில்லையே (௪௮)

கனமயேது கடுாகேதுமேற்
செனமமேதெனைத் தீண்டக்கடவதோ
வெனமனோாத மெய்தும்படிக்கரு
ணைமைகூாமுகக ணுதனிருக்கவே. (௬௪)

ஙாதகீதனென ஞுதனமுக்கட்பிரான்
வேதவேதியன வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்ற புண்ணியனபூந்திருப்
பாதமேகதி மறறிலைபாழ்நெஞ்சே. (௬௫)

மறறுனக்குமயக்கமெனை வன்னெஞ்சே
கற்றைவாாசடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெறறபேரவரோ பெரியோரொலா
முறறுமோாநதவா முதுமையர்த்தமே. (௬௬)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடநதவா தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைநத பரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடநதினபமாகக் கலப்பனே (௬௭)

கலநதமுத்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலநகளாதியு நினைறைமைப்போலவே
அலநதுபோயின மென்னுமருமறை
மலாநதவாய்முக்கண் மாணிக்கச்சோதியே. (௬௮)

சோதியாதெனைத் தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாமனப்போதிக்க

வாசிகாலத்தி லுன்னடிக்காந்தவம்
ஏதுநானுரைப்பனேனை முக்கண்ணநாதையே. (௫௪)

எந்தநாளைக்கு மீன்றருடாயென
வந்தசீரருள் வாழ்கவென் றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந் தயாபரஜ்ஜோதியே. (௫௫)

கண்ணகன்றவிக் காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாணுருக லாமெனப்பிறவியை
யெண்ணவோவரி தேழைக்கிப்பெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவந்துகாக்குமே. (௫௬)

நாக்குநின்னருட் காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகை நின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்க ணானந்தஜோதியே. (௫௭)

ஆனந்தங்கதி யென்னவென்றுனக்
மோனஞ்சொன்ன முனைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்த குறிப்பதனல்வெறுந்
தீனசெய்கை திருவருட்செய்கையே. (௫௮)

கையினுற்றெழு தேசத்திக்கசிந்துள
மெய்யினுளுனைக் காணவிரும்பினே
னையனேயர சேயருளேயருட்
டையலோர்புறம் வாழ்சகநாதனே. (௫௯)

சகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமை விளையவிளைக்கினறே
னகத்துளாரமு தானமயநினைமுத்தி
சுகத்தினைவந்து தோய்வதெக்காலமே. (௬௰)

காலமூன்றுங் கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின் றிருவருளாலிந்த
சாலமாமிச் சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுத லென்றுகொடியனே. (௬௧)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாமபொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழமை பற்றுகின்றேன்வெறு
றிடியனேன்கதிமேவும்விதியின்றே. (௬௨)

விதியையும்விதித் தெனைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித் தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்த பசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே. (௬௩)

கண்டகண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரோனைப்
பண்டுமின்றுமென பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோரபதியைபிரா
தெண்டனெனபொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே(௬௪)

வேண்டும்யாவு மிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாறற்ற சோதிப்பிரானின்பாற்

பூண்டவன்பர்தம் பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசனம மெடுப்பனனாதமே. (௬௫)

எடுத்ததேகமிறக்கு முனேயெணக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுஙகாணபனோ
வடுத்தபேரறிவா யறியாமையைக்
கெடுத்தவினபக் கிளர்மணிக்குன றமே. (௬௬)

குன றிடாத கொழுஞ்சுடரோமணி
மனறுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யனறியாதுணை யாருறவாாகதி
யெனறுநீயெனக் கினனருள்செய்வதே. (௬௭)

அருளெலாநதிரண் டோாவடிவாகிய
பொருளெலாமவலல பொறபொதுநாதவென
மருளெலாஙகெடுத் தேயுளமனனலா
லிருளெலாமிரிந தெங்கொளித்திட்டதே. (௬௮)

எஙகுமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பஙகஞ்செய்த பழவினைபற்றற்று
லங்கழுவுன னடியிணையனறியே
த ஙகவேறிட மூண்டோசகத்திலே. (௬௯

உண்டவர்க்கனறி யுட்பசியோயுமோ
கண்டவாக்கன்றிக் காதலடங்குமோ
தொண்டருககெளி யானெனறுதோனறுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை வாகமதிக்கவே. (௭௰)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதனைப்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக் காயத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணி விழிதுயிலாதனறே. (௭௧)
அன்றெனச்சொல வாரெவரெற்றுத
நன்றெனச்சொல நண்ணரியநன்மையை
யொன்றெனச்சொன வொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள் வாயிருளேகவே. (௭௨)
இருவரோடுகழ்ந் தேக்கறவினியரா
மொருவரேதுணை யொன்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரோகொடுங் காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க் கெனகொல்புகல்வதே. (௭௩)
புகழுங்கல்வியும் போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையு மன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருட்டோற்றமாங்
ககனமேனியைக் கண்டனகண்களே. (௭௪)
கண்ணுணின்ற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணுன்று விளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர் நானென்றுழுந்தெய்வமே. (௭௫)
தெய்வமேவேறுள தெனபவர்சிந்தனை
நைவதொன்பது நற்பரதற்பர

சைவசிற்சிவனே யுனைச்சாரந்தவ
ருய்வனெனபதும் யானுணர்நதேனுற்றே. (எசு)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிநதச்
சுற்றமோநமைக காககுஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவாரசடைக கணணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற பரசுகம்பறறுமே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றிற
லுற்றமாதவாக் குண்மைமையைநல்குமே
மற்றுமவேறுள மாாக்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மன மேகதியெய்தவே. (எஅ)

பொனனைமாதரை - முறறிற்று- ஆ உஎக.

ஆரணம்.

ஆரணமாாக்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணாத்துங் கையுமினமெய்யுங்
கண்கண்மூனறுடையவென்கண்ணே
பூரணவறிவிற் கண்டிலமதனுற்
போற்றியிப்புநதியோடிருந்து
தாரணியுள்ள மட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தருமே. (க)

இடமொருமடவா ளுலகனைத்தீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந
தடமுற்றுமகில மடங்குநாளம்மை
தனையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருருசோதிக் கருணையங்கடலே
பாயிருட்படுகிற கிடக்கக்
கடனதோநினைப்பு மறப்பெனுந்திரையைக்
கவாநதெனை வள்ரப்பதுனகடனே. (௨)

வளமபெறுஞான வாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும விண்ணையுநதெரியா
தளம்பெறுநதுரும்பொத் தாவியோடாக்கை
யானநதமாகவே யலநதேன
களம்பெறுவஞச நெஞசினாக்காணச்
காட்சியோசாக்ஷியேயறிஞ
ருளமபெறுநதுணையே பொதுவினிண்டிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீஙகா வெனனைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானநதமான
வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள் விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிருக்குந் தானகற்பகமே
யோதியேதொண்டனேனின்னைச்
சேர்ந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயில்பொருமல்
லிருந்ததுமோனகண்ணிலிருட்டைக
சார்ந்துநின்கண்ணுற றுயில்பெறல்வேண்டிக
கருதினேன்கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தா யிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டுசும்மாதான
வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம்
வருகினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தரா ருளப்பா ருணர்பவர்யாரவ
ருலகவாதனைநெறியெனக்குப
பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவே
போற்றினின் பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவு மருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும் பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற்சுகமன்மாயைக்
குடிகெடவேண்டிற் பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகி நீயாளப்
பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. (௭)

என்செயலின்றி யாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம
புனசெய்யன்மாயை மயக்கினெனசெயலாப்
பொருந்துவேனஃதொருகாலம்
பினசெயலியாது நினைவினறிககிடப்பேன
பித்தனேனனனிலேபெறநின
றனசெயலாக முடித்திடல்வேண்டுஞ
சச்சிதானநதசறகுருவே. (அ)

குருவுருவாகி மௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்
கருவுருவாவ தெனககிலையிநதக
காயமோபொய்யெனக்கண்ட
திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகி யலலவாய்ச்சமய
மளவிடாவானநதவடிவே. (கூ)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவணுகா
மாரககமாய்நீக்கருஞ சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச் சினமயமபூத்த
பசுஙகொமபையடககியோர்கல்லா
லடியிலேயிருநத வானநதவரசே
யனபனைப்பருகுமாரமுதே. ஆ உ௱அக. (௰)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரிய பரம்பொருளே சுகவாரிதியே சுடர்க்
கொழுந்தே, வெல்லற்கரியமாயையிலென்னை விட்டெங்கொ
ளித்தாயாகெட்டேன், கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்
பெரியகடலடைக்கு, மல்லிற்கரியவந்தகனுக்காளாக்கி
னையோவறியேனே. (௧)

அறிவிற்கறிவதாகவென்ன றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர் படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீத மயக்கோதிலமுதேநினைக்குறிக்கப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே.
பேசாவனுபூதியையடியேனெய்தப் பிழைக்கப்போரு
ளாற், றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருவுளந்தீ
ரப்பாயோ, பாசாடவியைக்கடந்தவன்பாபற்றுமகண்ட
ப்பரப்பான, வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையா
வின்னமுதே. (௨)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடவோ விரவும்பகலுந்தோற்றுமல
னயிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவி
ப், பின்புற்றழுதேசேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்
பித்தாகித், துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொரூபானந்
தச்சுடர்க்கொழுந்தே. (௩)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூ
த்தாடற், கெழுந்தசுடரேயிமயவரையென்றாய்கண்ணுக்
கினியானே, தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தை
தாயுநீ, யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே.

தானேயகண்டகாரமயந் தன்னிலெழுந்து பொதுநடஞ்செய், வானேமாயப்பிறப்பறுப்பானவநதுனனடிககேகர ங்கூப்பித், தேனேயெனனேப்பருக வலலதெள்ளமுதேசிவலோகக, கோனேனெனுஞ் சொனனினதுசெவிகொள்ளாதெனஞ்சே. (௬)

கூறுமினறவிடாககவலேககுடுமபக் கூத்துட்டுளேநதுதடுமாறுமினபாவியைநீவாவெனறழைத்தாலாகாதோ நீறுமேனிமுககணுடைநிமலாவடியாரினேவினிடையாறுய்ப் பெருகும பெருங் கருணையரசேயெனனேயாள்வானே. (எ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம வகுத்துப்புரந்துமாறறவல்ல, கோனேயெனனேப்புரககுநெறி குறித்தாயிலேயே கொடியேனேத், தானேபடைத்திங்கெனனபலனறனேப்படைத்தாயுன்கருத்தை, நானெதெனறிங்கறியேனே நமபினேனகண்டருள்வாயே. (அ)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீ காணுகாணுக்கள்வனுநீ பண்டாருயிராநீயாககையுநீ பலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ ஒண்டோண்முக்கட்செம் மேனியெநதாய்நினககேயெவ்வாறு, தொண்டாய்ப்பணிவ ரவாபணிநீ சூட்டிககொள் வதெவ்வாறே. (௯)

சூட்டியெனதெனறிடுஞ்சுவனமயைச்சுமத்தி யெனேயுஞ்சுமையாளாக, கூட்டிபபிடித்து வினேவழியே கூத்தாட்டினேயேநினதருளான்,வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாமுலகனியப்பனேத்து, மேட்டுக்கடங்காச்சொற்பனம்போலெநதாயிருநததென்சொல்வேன.முற்ஆ உாகக.

வம்பனேன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளமாய
வும்பர்பாற்சேவல்செய்பவுன் னுன்னதத்தினையோகோவா
னோ, தம்பிரானேநீ செய்ததயவுக்குக்கைம்மாறுண
டோ, எம்பிரானுய்ந்தே னுய்ந்தே னினியொன்றுங்கு
றைவிலேனே (க)

குறைவிலா நிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கி துளைந்துநானென்றுமாறு
ள,நுறையிலேயுணர்த்திமோன வொண்ணாடாவைவாடா
த,நிறைவனேயுனைப்பிரிந்திருக்கிலேனிருக்கிலேனே

ஒருநிலையாகிநாத மீறதாம்நிலைகடந்த
பெருநிலையாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றங்
கருத்தருமகண்டானந்தக் கடவுளைக்காட்டிக்காண [கே.
வருகவென்றழைத்தாலன்றிவாழ் வுண்டோவென்நேசனேற்

வஞ்சனையழுக்காறாதி வைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதினமேன்மேனெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத்தற்பராபரமுனக்கே. (௪)

உனக்குநானடிமைத்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சே லென்னுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடந்த மாதவாக்கிரண்டற்றோங்கு
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (௫)

வாழ்வெனவயங்கியென்னை வசஞ்செய்தா ருட்டுப்பாழ்
யூழ்வினைப்பாகுதிகெட்டிங் குனையுங்கிட்டுவேனோ [த்த
தாழ்வெனுஞ்சாய நீங்கித்தனையுணர்ந்தோர்கட்கெல
லாஞ்சூழ்வெளிப் பொருளே முக்கட்சோதியே யம
ரரேறே. (௬)

வறுவாம்பரியாவாடை யிருங்கலைபுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீருஞ் சமேபமூ தாகக்கொண்ட
கூற்றுங்குணத்தோயுன் றனக்குமாகழலகுறுங்கினல்லா
லாறுமோதாபசோப மகலுமோவல்லருனே (௭)

தானமுந்தவமும்யோகத் தனமையு முணராவெனபான
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பந் தனமையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததீஞ்சொற் பசுங்கிளங்கிளைகாண
வானவரிசைஞ்சமனமுளவயங்கியநடத்திறனே. (௮)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லா நாதநீங்கிறைந்ததன்மை
திடத்துடனிந்தானந்தத் தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச [னே
சடத்தினைமெய்யென் றெண்ணித் தளரவோதனியனே

தனிவளர்பொருளேமாறாத் தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்க ணெந்தையேநினக்கன்றி
நனிபெருங்குடிலங்காட்டு நயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதையர்மயக்கிலாழ்ந்து வருந்தவோவம்பனேனே. (௰)

வம்பனேன முற்றுப்பெற்றது. ஆ௩௱க.

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனாகு
மவந்த நினைவையெல்லாமகற்றிலேன் ஞானச்செல்வர்க
கவர்ந்துகொண்டிருப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டேனோ
பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே ( )

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாத
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதோத்தி [ரஞ்
பாவியேனிறையவந்தவமுதமேயென்னேனந்தோ [னோ
சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்து சகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்பவெழுந்தெழுந்தை
யநின்சரண, மடைந்தனனினிநீகைவிடேலெனக்கேயப்ப
மென்றஞ்சலிசெய்துள், ளுடைந்துடைந்தெழுந்துசித்திர
ப்பாவையொத்துநானசைவறநிற்பத், தொடர்ந்துநீயெ
ன்னையாட்கொள்ளுநாளென்றோசோதியேயாதிநாயகனே

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்தமயாவுமற்றகம்புறநிறை
ந்த, சோதியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெம்பெருமானொன்றுண
டன்ன சுகத்திலேயிருக்கப், போதியாவெண்ணங்களைவி
டன்முறையோ புன்மையே னென்செய்கேனானோ,
வாதியாநின்றதன்றியும் புலன் சோரா யிலோர்தீயிலுங
கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனும்வேடரொடுந்தீயிலொத்து
வெங்காயச், தீயிலே வெதுப்பியுயிர் சோர்ந்தினைச்சிக

தைநைந்துருகிமெய்ம்மறந்து, தாயிலாய்ச் சேய்போல
லைந்தலைப்பட்டேனன்றிறைவகருணையானனறு,ணுயகடா
கியொளிவிடுமணியேயநாதனேஞானவாரிதியே. (௫)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடுகட்டமேநாட்டத்து
ணிறைந்த, வானமேயெனக்குவந்துவந்தோங்குமாரக்க
மேமருளாதாமறியா, மோனமேமுதலேமுத்திநலவித்
தேமுடிவிலாவின்பமேசெய்யுந், தானமேதவமேநினையே
நானினைந்தேனறியேனென்றனைநப்பதற்கே. (௬)

மற்றவெல்லாம்பொய்க்கையே வேண்டுமென்றுநினைன்பர்த
மபணியா, மறந்து கிடைக்கினு னியானந்தவெ|தநிட்
டையினிருத்தா, துறவதுவேண்டு மெளவியாமெனக்கு
த்தூயமலருடரினினானா, பிரியுமவேண்டுமயாமெ
னதிறக்கப்பெற்றவா பெறப்படும்பேறே. (௭)

பெற்றவாபெற்றபெ நந்தவக்குன்றே பெருகியகருணை
வாரிதியே, நற்றவத்துணையே யானந்தக்கடலே ஞானகு
ருஞானதேசிகா, வற்றவாக்கருதநட்டமைக்கலப்பேய
னேகமாய்நினடிக்கன்பு, கற்றதுங்கேள்விகேட்டதுநின
னைக்கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே. (௮)

அன்றுநால்வருக்கு மொளிநெறிகாட்டு மண்டபடைச்சோ
தியேசெம்மொனா, மன்றுணாறக்கண்ணுறு காளகண்ட
முமாய்வயங்கியவானமேயென்னுட, டுன்றுகூரிருளைத்
துரந்திடுமொழியே துன்பமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனை
யைக்கடந்தவர்நினைவேநேசமேநின்பரமயானே. (௯)

யானென்னலகாணேன பூரணநிறைவில்யாதினுமிருந்தவ
ரொளிநீ, தானென்னநிறகுஞ்சமத்துறவெவ்வினைத் தன்னவ்
ஞக்கவுந்தெருங்காண, வானெனவயங்கியொளிர்பிரணவடெ
னனு மாகககமாநெறிதந்துமாறுத், தேனெனருசித்துள
னபமைக்கலந்த செலவமேசிற்பரசிவமே. (௰)

சிவனசெயல் முறறுப்பெறறது ஆ நாயக.

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவாககறிவரிதாயத் தானேதானா யெங்குநி
றைந, துன்னறகரியபரவெளியா வுலவாவமுதாயொளி
விளககா, யென்னுட்கலந்தாயானறியாதிருந்தாயிறைவா
வினிசொலு, நின்னைப பெறுமாறெனககருளா விலையைய
கொடுகக நினையாயோ. (க)

நினையுநினைவுககெட்டாதநெறி பெற்றுணர்ந்த நெறியா
ளா, வினையையககறாககுமபரமவினப வெள்ளப்பெருக
கே நினைதருளால, மனைவி புதல்வரன்னைபிதா மாடுவீ
டெனறிடுமயககந, தனையுமறந்துநிற்குநிலைமறவாத் தன
மைவருமோ தமியேறகே. (உ)

வருமபோமென்னு மிருநிலைமை மனனுதொருந்தன்மை
த்தாகி, கருமபோதேனே முககனியோ வென்ன வென
னுட்கலந்தானே, கருப்பேரினபப் பொருளே நின்றன

ளை நினைந்து நெக்குருகேன், னிரும்போ கல்லோ மரமோ
வென் னிதயம் யாதெனறறியேனே. (௩)
அறியுநத்ரமோநானுனனை யறிவுககறிவாய்நிற்கையிறைற்
பிறியுநதரமோநீயென்னைப், பெம்மானேபேரின மதா
ய்ச,செறியுமபொருணீநினனையனறிச் செறியாபபொரு
ளுனபெறுமபெறலுற, நெறிநின்றெருழுகவிசாரித்தானி
னககோவில்லை யெனககாமே. (௪)

எனதெனபதும் பொய்யானெனலபொய் யெல்லாமிறந
தவிடபகாடடு, நினதெனபதும பொய் நீயெனலபொ
யநிறகுநிலைகக நேசித்தேன, மனதெனபதுமோ வென
லசமாய வாரான துயநின்னருளோ, தனதெனபதுககுமி
டமநாணென றறியேனெவவாறுயவேனே. (௫)
உயயுமபடிககுன றிருககருணை யொன்றைககொடுத்தா
லுடையாயயபாழம, பொயயுமலாவுமழுககாறும புடை-
பட்டோ ரடுானனெறியா, செயயுமறிவுபெறும்பேறும வி
ளங்குமெனக் குன்னடியார்பாற், செய்யுமபணியுங கை
கூடுமுந் சுகஜாதத்துயருந தீாந்திடுமே. (௬)
இநதைத்துபொனறெருபாவி சினந்துசினநது போமு
யவச, நிநதைககிடமாய்சசகவாழ்வை நிலை யென றுணாந
தேநிறனெனறே,னெந்தப்படியுனனருள்வாயகருமெனக்க
ப்படிநீ யருளசெயவாய, பநதத்துபாறறவாகமெளியப
ரமானநதப பழமபொருளே. (௭)
பொருளைப்பூசைவப் பூவையயைாப் பொருளென் றெண்
ணுமொருபாவி, யிருளைத் துரநதிட் டொளிநெறியை

யென்னுட்பதிப்பதென்றுகொலோ, தெருளத் தெருள
வன்பர்நெஞ்சந்தித்தித்துருகத் தெவிட்டாத, வருளைப
பொழியுங் குணமுகிலேயறிவானந்தத்தாரமுதே. (௮)

ஆராவமிர்தமவிரும்பினார்களறியவிட்டதனைத்தையமிர்தாக்கு
ம் பேரானந்தசித்தனெனும்பெரியோர்யாவிக்குரியோய்
கேள், காராகிரகவலையினிடைக்கட்டுண்டிருந்தவர்க
ளெல்லாம், ஓராலொருநாளகையுணவேற்றுண்டாலென்
கசிந்துகொழுந்திடுமே. (௯)

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளுமியானுமுனதென்றீந்த
வன்னே, மனைத்துமிருந்துமில்லதாகவருளாயிலலோ தமிழ்
வழக்காய், மனத்துட்புகுந்து மயங்கவும்பெண் மதிக்குட்க
ளங்கமுவந்ததென்னே, தனக்கொன்றுவமையற நிறைந்த
தனியேதன்னந்தனிமுதலே. (௰)

தன்னையொருவர்-முற்றுப்பெற்றது ஆக ௩௱௨௧

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம் பஞ்செனவுமனத
லையுங்காலம், மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங் கேட்டதுந்
தூரமுத்திக்கான, நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனா
யிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள்பழு
த்தபராபரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ (௧)

இரப்பானங்கொருவனவன வேண்டுவ கேட்டருள் செ
யெனவேசற்றேதான, புரப்பானறனருளுடையிருப்பது
போலெங்குநிறைபொருளே கேளாய, மரப்பானமைநெ
ஞ்சினையானவேண்டுவகேட்டிரங் கெனவேபொளனத்
தொடங், தரப்பானமையருணிறைவிலிருப்பதுவோப
ராபரமே சகசநிட்டை. (௨)

சாட்டைபிறப்பாரா சாலப்போலெலா
மாட்டுவோனிலறயென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
விட்டறந்துறவறமிரண்டுமேனமையே. (௩)

தனனெஞ்சினைப்பொழியாதறிவிலி நானென்னுமெனுங்
தனமையே, வுனனெஞ்சமகிழநதொருசொல லுலாத
தனையேயதனையுனனியுநகேளாயா, வனனெஞ்சோவிர
ஙகாதமாநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோ வைமாரன, கன
னெஞ்சோவலதுமணணுஙகட்டிநெஞ்சோ வெனதுநெஞ
சங்கருதிகிறனே. (௪)

வாழிசோபனமவாழிநலலனபாகள்
சூழவநதருடோறறமுஞசோபன
மாழிபோலருளேயமபொளனதா
லேழையேனபெற்றவினபமுஞசோபனம (௫)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற்குறையாகியானெனுங்குத
ாககம, விடுக்கின்றோர்களபாறபிரிகிலாதுளளமபவிடா
தே, படுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தணடாமிழலங்க
றேடுக்கின்றோர்களைச்சேதியாததுபராஞ்சோதி (௬)

உலகமாயையிலே யெளியேனறிவை யுழல விட்டனையே யுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினி லென்னையிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற், சிலைகவாணுதற் பைந்தொடிகண்ணினை நேசக நாடகஞ் செய்தடியார்க் கெலா, மலங்களாவினை தீர்க்கத்துச்சங்கட்டும்பப்பனே யருளானந்தசோதியே. (௭)

முன்னிலைச்சுட்டொழிந்தெனப் பலகாலுநெஞ்சேநான மொழிந்ததேனையினி, நன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னை யொன்றச்சூட்டாதே சரணைப்போக்கு, வருநிலை யேயிலை யந்நிலைப்பிறப்பிக்கு முத்தியென்றதுநன்கான பு,நன்னிலை யிதனைப்பிரிந்த சுகமொன்றே சுகாமுதலோர் நாடினரோ.(௮)

அத்துவிதம்பெறாப் பேறென்றறியாரலி யானென்னும்பே யகந்தையொடு, மற்காமியினாற்போலாணவங்கெடப்பவின்ன மின்னமவருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாயின்மயமா யகண்டிதாகாசசொரூபானந்த, சத்திகளிங்காத வனந் தன்மயமாயருளப்பூத்துத்தழைத்தவொன்றே. (௯)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலாலொருதுணைகாணே னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியே யாதியேயடியார்தஞ் சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிபெருமானே(

காதிலோலையைவாரத்துப்போற்குழையையுமசைவில்வேள் கருநீலப், போதுபோனெடுங்கண்ணியாமயசக்கிலெப்போ துமேதள்ளாட்டன, மாதுகாதலிபங்கனேய பங்கனை மாட

மாளிகைசூழுஞ், சேதுமேவியராமநாயகனறனைச்சிந்
தைசெய்மடநெஞ்சே (௰௧)

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்
கோருயிராயமர்ந்தாயானுற, கண்டவராகேட்டவராரு
ணுலுனைக்காண்பதல்லாலென்னறிவாற்காணப்போ
மோ, வண்டுளபமணிமார்பனடிதலவனேடுமனைவியோ
டுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும், புண்டரீகபுரத்திரு
ஞானந்தமௌனபோதாநந்தநடம்புரியும்புனிதவாழ்வே ()

பொறியிற்செறியைப்புலக்கணியைப்புந்திக்கவராற்புகுந்
திழுத்து, மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்குமாளவாளாவிருப்
பேனே, வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரணமாயகண்டானந்தமய
மாகிப் பிறிவற்றிருக்கும்பெருங்கருணைப்பெம்மானே
யம்பெருமானே (௰௨)

உரையுணர்விறந்துதம்மையுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேயாரும்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேநினைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவனோசிறியனேனே ()

கேவலசகலமின்றிக்கீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளினைக்கண்ணுயமேவிடமேலாயினபந்
தாவிடவின்பாதீதத்தனியிடையிருத்திமெத்தத்
தேவெறுமௌனிசெம்பொற்சேவடிசிரத்தஞ்செய்வாம். ()

நேற்றுளாரின்றுமாளாநின்றனரதனைக்கண்டுமே
போற்றிலேனின்னையந்தோ போக்கினேன் வீணேகால

மாற்றிலேன்கண்டானந்த வண்ணலேயெளியின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்துதிளைக்கவோசிறியனேனே ()

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வுமவித்தைதபொய்யிருளா
தீதிலாவிளக்கெடுத் திருட்டடவுஞ்சிக்கா [ந
தாதலாலறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென் றெம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். ௰

சுருதியேசிவாகமங்களே யுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொரு ளளவையீதெனவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கட லுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டா நிறைபொருளளவையாகாண்பரா. ()

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்தமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளிலையென்றோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றுநின்போதங்கொண்டுன்பணிபொரு
ந்தா, வென்னைப்போன்றுளவேழையாயினங்கெவரோ()

தாயுந்தந்தையு மெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
னாயுநீயுநின்னருளுநின் னடியருமன்றே
பேயனேன்றிரு வடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னையனேயென்னை யாளுடைமுக்கணாயகனே. (௨௰)

காந்தமதையெதிர்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமந்தக்காந்
தத்தொன்று, தேய்ந்தவிடமெங்கேதா னங்கேதானசலி
ப்பறவு மிருக்குமாபோற், சாந்தபதப்பரம்பொருளே
மற்றுபொருளிருக்குமத்தாற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்த
பொருளில்லையெனிற் பேசாமையின்றநிலை வாய்க்குமன்
றே. (௨௧)

பொற்புறுங்கருத்தே யகமாயதிறபொருந்தக்
கற்பினாயனைய வொளிவிழி கதவுபோற்கவினச்
சொற்பனத்தினுஞ் சோர்வின்றியிருந்தநானசோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்த வாறெனகொனிமலா (௨௨)

வந்தவாறிந்த வினைவழிவிதுவெனாநிகழ்த்
தந்தவாறுணர்டோவுள ஞானாவிலையனுவித்துமியே
ஞெந்தவாறுகண டிரங்கவுமிலைகறறநூலா
லெந்தவாறினித் தறபராவுயகுவேனேழை (௨௩)

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந் தொடர
வொண்ணா தெருணெறியைத் தொடாதுநாடி, நல்லாக
ளவை யகற்றிற விருக்கவைத்தாயநனனா நெஞ்சநதன
வழுநகைநதே, விலலாளியாயுலகோ டுயிகாயின
றிட்டெணணரியயோகினிகருமிவனேயெனனக, கலலா
லினகீழிருநதசெககாமேனிக கறபகமேபராபரமே கை
லைவாழவே. (௨௪)

சாகரோமாறுதலினிலிநதிரியமபத்துஞ சத்தாதிவசனாதி
வாயுபதது, நீககிலநதககரணமடபுருடனேடுகினறதுமு
ப்பானொநது நிலவுமகணடத, தாகியசொறபன மதனி
ல்வாயுபத்து மடுத்தன சத்தாதிவசனாதியாக, நோககுக
ரணமபுருடனுடனேகூடறுவலவரிரு பத்தைநதாறுண
ணரியோரே. (௨௫)

சுழுத்தியிதயந்தனிற் பிராணனுசித்தஞ் சொல்லரியபுரு
டனுடனமூனறதாகும், வழுத்தியநாபியிறறுரியம பிரா
ணனோடு மனனுபுருடனுங்கூடவயங்காநிறகு, மழுத்தி

மூலந்தன்னிற் றறியாதே தானதனிடையேயு ருடனெறி
யமருஞானமா, பருந்திடப் பக்குவ நிலைவதைதையாநி
றபாங்குபெறக் கருவிநிறகும் பரிசுதானே. (௨௬)

இடத்தைக் காத்திட்ட சுவானெனப் புலைப்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைக் காத்திட்ட நாயினேனுன்னைப் பாதயங்கு
நடத்தைக் காத்திட்ட சேடத்தாலவிசேடமாய வாழ்
விடத்தைக் காத்திட்ட கண்டதோய நின்னருள்வே
ண்டும். (௨௭)

வாதனைப் பாசத்திறைஞ் சமானத்தா
லோதவொண் ணாப்பாடு தொழிலுள வா
மேதமாமனமாயை பெருகிடு நங்கடவுளா
மாதருஞ்செய்யப் பொய்யதறுகையுண்டாமோ. (௨௮)

நூயவாதனைப் பார்க்கப்போன நின்வதுதானை
வையமீதிலிறப்பப் பணையாமிறுபருவு
மெய்யினின்மேருசி பெரியசாயுறு வுயிர்நாகிப்
பொய்யதெனப்பதையொரு விரோமயுரை நுதலபோதம.()

குலமிலான குணங்குறியிலான குறைவிலான கொடிதாம
புலமிலான றனக் கெனவோர்பற்றிலான பொருந்து
மலமிலான மைந்தர் மனைவியிலலானெவனெனச்ச
சலமிலான முத்தி தருபரசிவனெனத் தகுமே. (௩௰)

கடத்தைமண்ணென வுடைந்தபோதோ விந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோ சொலத்தருமம்
விடைத்தை நல்லமிர்தா வுண்டுபொற பொதுவெளிக்கு
ணடத்தைக் காட்டியெவ்வுயிரையு நடப்பிக்குநலத்தோய்

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாமனடுவே சும்மா
தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியமெனநீ தமிய
னேற்கு, மோனகுருவாகியுங் கைகாட்டினையே திருப்ப
வுநான முளைத்துத்தோன்றி, மானதமாகப்புரிந்திங்
கலந்தேனே பரந்தேனே வஞ்சனேனே. (௬௨)

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்த தன்னருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமான வண்டவெளியுருவான பூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதென்னையப்பகரிக்கவந்த
சின்மய'மகண்டாகார தக்ஷிணாமூர்த்தம். (௬௩)

சிற்றருட்பன சிற்றறிவாளனே தெளிந்தான
மற்றரும்பென மலரெனப்பேரறிவாகிக
கற்றருமபிய கேள்வியானமதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றருமபிய மௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான.

மயக்குசிந்தனை தெளிவெனவிருநெறிக்குப்பா
னயக்குமோனத்தனப்பா லொன்றிலையெனவழக்கே
யியக்கமுற்றிடு மயக்கத்திற்றெளிவுறலினிதாம
பயக்கவல்லதோர் தெளிவுடையவாகச்செய்தல்பண்போ

அருள்வடிவேழுமூர்த்த மவைகள்சோபான மென்றேசு
ருதிசொல்லிய வாற்றாலே தொழுந்தெய்வமெல்லா
மௌனமே, மருளெனக்கில்லைமுனபின வருநெறிக்கிவ்
வழக்குத், தெருளின முன்னிலையாமுனைச் சோதி
ராயனைத்தெளிகின்றேனே. (௬௪)

எத்தனைபிறப்போ வெத்தனையிறப்போ வெளியனேற கிதுவரையமைத்த, தத்தனையெல்லா மறிந்தநீயறிவை யறிவிலியறிகிலேனந்தோ, சித்தமுமவாக்குந்தேகமுநினைவே சென்மமுமினியெனலாற்று, வைத்திடுங்கென னைநின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவான்பொருளே.

வான்பொருளாகியெங்குநீயிருப்ப வந்தெனைக்கொடுத் துநீயாகா, தேன்பொருள்போலக் கிடக்கின்றேனமுன னையிருவினைவாதனையகன்று, தீன்பொருளானவமிர்த பேரின்னைச் சிந்தையிற்பாவனைசெய்யு, நான்பொருளானேனல்லனல்லாசே நானிறந்திருப்பது நாட்டம். (கூஅ

நாட்டமூன்றுடையசெந்திறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்கே, கோட்டமிலகுணத்தோக கெளியனாக்குணமே கோதிலாவமிர்தபேரின்னை, வாட்டமினெஞ்சங்கிண்ண மாச்சோத்து வாயமடுத்தருந்தினனுங்கே, பாட்டளிநறவமுண்டயாந்ததுபோற் பற்றயாந்திருப்பதெந்நாளோ.

என்னுடையுயிரோ வென்னுள்ளத்தறிவே யென்னுடையன பெனுநெறியாய், கன்னன்முக்கனிதேன்கண்டமிர்தென் னக்கலந்தெனைமேவிடக்கருணை,மன்னியவுறவேயுனை நானபிரியா வண்ணமெனமனமெனுங்கருவி, தன்னது வழியத் தென்னுழைக்கிடப்பத் தண்ணருள்வரமதுவேண்டும். (சுய)

ஆசையெனு-முற்றுப்பெற்றது, ஆ கூ௱சுக.

எனக்கெனச்செயல்

எனக்கெனச்செயல் வேறிலையாவுமிங் கொருநின்
றனக்கெனத்தகு முடலபொருளாவியுந் தந்தேன்
மனத்தகத்துள வழுக்கெலாமாற்றியெம் பிரானீ
நினைத்ததெப்படி யப்படியருளுதனீதம் (க)

உளவறிந்தெலாஞ் செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க
களவிலானந்த மளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற் கெவ்வண மமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிற் காரொடுபுகலுவேன்றக்கோய். (உ)

என்னைத்தானின்னவண்ணமென் றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திடவருள்புரிதியேற்றக்கோய்
பின்னைத்தானின்ற னருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகரானென வாழ்த்துவாநெறியால். (ங)

ஏதமின்றித்தன் னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக் கதியிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பர னாரெனவ்வாறுபுகுவேனவிலாய். (ச)

வேதமெத்தனை யத்தனைசிரத்தினும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பர நிரந்தரபரம
நாததற்பரசிற்பர வடிவமாய்நடிக்கு
நீதநிர்க்குணனையன்றி யொன்றுநானினையேன். (ரு)

நெறிகடாம்பல பலவுமாயதந்நெறிக்காஞ்
செறியுநெய்வமும் பலபலவாகவுஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையில காருணையறிவினாலறிந்தோா
பிறியுநதன்மையிலலாவகை கலகஙினறபெரியோய் (௬)

பெரியவணடஙக ளெத்தனையவை த்துஙிற்பிறஙகு
ஞ்ரியபரவுயி ரெத்தனையவைத்துநறகுறுதி
வருவதெத்தனை யவைத்தனையவை மத்தருளவளர்க்கு
மரியதத்துவ வெனகஙிதவணனமேனமைத்தாய். (௭)

கணமதேனுமின சாரனநதனனையேகருத்தி
லுணாநமாதவாக காணதமுதவினையொனறும்
குணமிலாநயபாப வநசறுநெஙகதபிகருண நா
மணமுலாமலாப் பதநதரினயாருனைமறுப்பார். (௮)

கனனமுககனி கணடுதேனசருககராகலந்து
தெனனமுக்கியிற கலந்தொக்கினபாாயிருககு
நனனலத்தின னப்பதநதுனையெனநபபச
சொனனவாகளெலாங்கைபறிப்பிலயெனசொல்வேன்

தனைததாய்தாா பகவெறுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பநதமாமெனறே யருமறநவாயிறைப்பகாந்த
வெங்கதீயெனா யினமல்வலகலிலிருத்திற்
சிங்கநானெறளிந் தெலவணமுமவனஞ்செப்பாய் (௯)

துப்பனறனனருள் வடிவினன் பொறுமையாற்றுலக்கு
மெய்யனெனறனை யையனேயடைந்தனனபொத்க

நொய்யனுண்ணிய வறிவிலனெனைநூறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலா
ய்,ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலை நின்றிடுமறிஞவென்னெஞ்ச
மன்றதாயினப வுருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (௧௨)
தனியிருந்தருட் சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிவுமப்படி யாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய் (௰௩)
இருந்துசீரடித் தாமரைக்கன்புதானசெய்யப்
பொருந்துநாணலல புண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
இருந்தநாள்வெகு தீவினையிலழுந்தனனென்று
லருந்தவாவினைப்பொருந்துநாளெந்நாளடிமை (௰௪)
பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையா யெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள் வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னமின்னலேன யானெனுமகந்தையேனசொல்லாய்
மின்னையன்னபொய் வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந் தெவ்வணமுவ்வணமுறையாய்
முன்னைவல்வினை வேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடி யார்க்கருள்புரிந்திருந்தக்கோய் (௰௫)

6432(6554,

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்கு முளக்கணோடிகளினூறுபுனற
னம்பொன்மாமலாப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நமபினேனினிப் புரப்பதெக்காலமோநவிலாய் (௰௭)

பாடியாடிநின் றிரங்கிநின் பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின் னடியரியானொருழும்ப
னாடியேயிந்த வுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேனவெறுந் தீமையேயென்னினிச்செய்வேன ()

களவுவஞ்சனை காமமெனறிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையின் காரணக்கமைத்தனையையா
வுளவிலேயெனக் குள்ளவாருணாத்தினினடிமை
வளருமாமதி போன்மகிழ்தளாவினறிவாழ்வேன (௰௯)

வானநாயக வானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயக நான்மறைநாயகநலஞ்சே
மோனநாயக நினடிக்கனபினறிமுற்றுந்
தீனனுயகம்வாடவோ வென்செய்வேன்செப்பாய் (௨௰)

ஏதமற்றவர்களின்பமே பொழிகினறவிறையே
பாதகக்கரும் கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
நூதகத்தனு யாதினுமிச்சைமேற்றோனறும்
வாதனைக்கிட மாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (௨௧)

தெளிவொடுகையோ வுறிகிலாஙறிவிலானசிறிது

மளியிலானிவன றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாக்கினை யென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாயநிறைவெளியுமாயாவுமாமுசவோய். ()
கண்ணினுண்மணி யெனனவேதொழுமனபர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின னருளெனக்கெந்நாளணுகு
மண்ணும்விண்ணுமற றுள்ளனபூதமுமாருப்
பெண்ணுமாணுமா யலலவாய்நிற்கின்றபெரியோய். ()
சகமெலாந்தனி புரந்தனைத்தகவுடைத்தகோ
ரகமெலாநிறைந் தானந்தமாயினையளவின
மகமெலாம்புரிந் தோனாவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாயெனைப் பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். ()
எய்ந்தாகலருள் பெற்றவாக்கேவலாயெளியேன
வாய்ந்தபேரன்பு வளர்க்கவுங்கருணைநீவளாப்பா
யாய்ந்தமாமறை யெத்தனையத்தனையுமொற் [ய்
றோய்ந்தபோகட்குத்தோன்றிலாத்தோன்றலாநதுயேச
தக்கநின்னருட் கேள்வியோசிறிதுமறிந்திலேன
மிக்கதெய்வமே நினனிலாபவெள்ளத்தில்வீழ்
ஞெக்கழுந்தாதை மகவெனூர் பாசக்கட்டுடனே [தேன்
துக்க வெள்ளத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வான றுணிந்
பவமபுரிந்திடும் பாவியேற்கருணையைபதியத்
தவஞ்செயும்படிக் தயவுசெய்தருள்வதேகரும

மலப்புரிநிடாக், காணந்தவிரதத்தை யளிக்கு
நலங்கொடுத்துதைத் திணையெ,நீகடலெனுநலத்தோய் ()
உற்றுணாநதெலா நீயலதில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனனொருதனிநடிபாயானபாவி
முற்றுமாயமாரு சகத்தையேமெய்யெனமுதற்று
ன்றிருந்திடத் தொழில்செய்வானறனையியமனேனை ()

எனக்கெனச்செயல் முற்றுப்பெற்றது ஆ௨-௮௬.

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தினிசமயாருவன செய்தவித்தை யகோ
வெனவுமொராறுத்தி, யண்டமவையடுக்கடுக்காயநதரத்
தினிறுத்துமவைதானமபோல, வெண்டருமல லகிலாண
டகோடியைத் தனனருள்வெளியி லிலக்கவைத்துக, கொ
ணடுநினற வற்புதத்தை யெவராலு நிச்சயிக்கக கூடா
வொணணாற. (௧)

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்குஞ் விவகாரங் கடந்தேதுமாக்
போகபூமி, நினறுதெரிந்தவாபேசா மௌனமீயாயத்
தைதவிலற்றிநிறைவைத்தன்னே, யன்றியொரு பொருளில
தாவெப்பொருட்குந் தானமுதலாயசலமாகி, யென்று
முள்ளவிளம்பத்தைத் தண்ணென்ற சாந்தபதவியற்றை
தன்னை. (௨)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்கு மேலானஞானபதப் பரிசுகா
ட்டிச், சதமாகிநிராலம்ப சாக்ஷியதாயாரம்பத் தன்மை
யாகி, விதம்பாவுங்கடந்தவித்தைத யெனுமிருளைக் கிண்
டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங்காணுதவானந்த சாக
ரத்தைமௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வினைத்துந்தந்தவிபவ மாகடலைநல்லமிர்தை மணி
யைப்பொன்னைத், தாழ்வறவெனனுள்ளத்திருந்த தத்துவ
த்தையத்துவித சாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பேரொளி
யையொளிபரந்த பரவெளியையின்பச் சுகத்தைமாறு
வேழுலகுங்கலந்நிறைந்நாளையா யெனதுமாமியற்கை
தனனை. (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத் தானாக்கச் செய்தருளுஞ்சமத்
தைலோக, மின்னிகாத்திடவழியாச் சொரூபானந்தச்
சுடரைவேதமாதி, யென்னையறிவரிதெனனச் சமயகோ
டிகளிடைய்விடையறாத, பொன்னைவிரித்திடுமுலகத்து
ம்பருமிம்பரும் பரவும்புனிதமெய்யை. (௫)

பாவரியபரசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலாய்ப் பாச
சாலம், விரவினைறவிசித்திரத்தை யைக்யபதத்தினிரு
ருந்த விவேகந்தனனை, யிரவுபகனினைப்புமறப் பெனுந்
தொந்தமறியாக னிதயமவேதச், 'சிரமௌனவாழ்பராப
ரத்தை யானந்தநீங்காத சிதாகரத்தை. (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தை யனந்தமறைபின்னமின்ன மறி
யேமென்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிர்க்குணத்தை
த்தன்னருளா னினைவுக்குள்ளே, வைத்துலவைத்துப் பார்

ப்பலவைத் தானாகவெங்காளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்
தினைமாதூவெளியைத் தனம்மைமா மானந்தத்தெய்வந்
தன்னை. (௭)

தனிலேதானாகி நின்றுகனிந் தவிழ்ந்துசுகசமாதியாக
ப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைத்தருமனமேயுடைய
ஞர்கடாந்தா, மென்னிலேயான் பிழைப்பேனெனக்கினி
யாருனைப்போல்வா ரில்லையில்லை, யுனனிலோ திருவருளு
க்கொப்பாவா யெனனுயிர்க்கோருறவுமாவாய். (௮)

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்து
தன்னாற், கறவுமரிதரிதன்றோவிகபரமுமுனையன்றியா
வதுண்டோ, வறிதிலுனைப்பசத்தெனல வழக்கன்று
சத்தெனவும் வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப்பெரு
மையினின் சென்மதேயத்தினின் செல்லவேண்டும்.
வேண்டியகாளெனளேனும்பழகியநீயெனைப் பிரிந்தவிசா
ரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரண
மாவணக்கஞ்செய்வே, னண்டகுருமௌனிதனாலியா
னெனதற்றவனருணுணவேனரூவிற், காண்டக்கவென்சி
த்திமுத்தியெனக்குண்டா முனைணலெனக்கவலைதீர்வேன்.
தீராதவெனசனன வழக்கெல்லாந் தீருமிந்தச் சனனத்
தோடே, யாரேனுமறிவரிய சீவன்முத்தியுண்டாகுமை
யவையோ, காரேனுங்கற்பகப்பூங் காவேனுமுனக்குவ
மைகாட்டப்போமோ, பாராதியாகவெழு மண்டலத்தி
னிமகிமை பகரலாமோ (௰௧)

மண்டலத்தின் முற்றுப்பெற்றது. ஆசா,

பாயப்புலி.

பாயப்புலிநிரை மானக்கணந்தகாட்டும் படியகில
மாயப்பெருமை படைக்கவிங்கென்னை வைத்தனை
யோ, நீயெப்படிவருந் தாலுமன்றோநின்பெருங்கருணை
தாயொத்தடியாக கருள்சச்சிதானந்த சற்குருவே. (க)

தற்பரமாஞ்சிற பரமாகிமன்றந் தனிநடிக்கு
நிற்பரம்போத கவசாலபணி நீத்தொனெஞ்சகமாங்
கற்பாந்தநாயகு கனாகிடவாவெனைத்து காடமிகவேரும
பொற்பாயமாயென விக்ககருநதாதைப்பொடிசெய்ததே
செயயுகவற்றாற்றுமிலலாதகாறுன திருவடிகமேக
மெய்யுமபுநூால விட்டுமெய்யாமயயர் குழாத்துடனே
னையுநெறியில் சைக கட்டிகிருழ்க்க கன்றதுருகி
யுய்யும்படி நகருள் செயவதென்றே புலிபூரத்தனே. (௩.

அந்தோவீச்சறமா பலவிலையெனாதுவராகின்ற
சந்தோசத்தவெனியாலைசை சுகவடிவா
நிந்தனைநித்த நிராதாரமாகிய நின்மலனை
யெத்தனைநாட் செலலுமோ மனமேகண்டிறைஞ்சுதற்
கே, கருடாருளத்திலிற் காலூன்றிப் பெய்யுமகருணை
முகில், வணடாப்புகந்து மருமலர்விளைக்குமசலிதனை
ச, கொண்டாடிநா முனவகூதநாடி முதகனறன்சோல
பொலவாட், விழுடையெம்மாவெண்ணங்காறுதுவெட்ட
வெட்டவெளியே, வெளியானதேயென்றாலவெளியுடுவிசவி
னையர், வொளிபோருங்கண்ணுமபோவியும் போவினறுகா

வுவன்கா, ணெரியாருங்கொண்டறச சடையாடவம்புலி
யாடகசநகைத், துளியாடமனறுவடைமாடுழககட்சுடர்
க்கொழுநதே. (௬)

கொழுந்தாதுறாலாக கோதையர் போககருணைகடலி
லழுந்தாதவணைவினைபாதப் புங்கநருள்வதெனறே
யெழுந்தாதரவுசெய்யப்பொங்கா மன்னவிறைஞ்சினிணை
யோ, கொழுந்தாதையேவெவ்வொடிபூத்தபேனிசசுக
ப்பொருளே. (௭)

சுகாராகுஞானந்திருப்போனியானகை தொண்டர்தங்க
ளகமே பொற்கோயிலெனபயிழ்ந்தேதானனுளாழிய கற்
பகமேயுனபொன்னடிநீழல்கண்டானறியாவிசுகிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடைகுக்குநிறங்கேவோ (௮)
ரிஙகாறுயிருககுவிராகினைபதிலையாலிதே, தூஙகாமற்
றூஙகிநல்லாதேயெனககுசசுகாமுணடோ, வோங்கா
சமாஙமநமெழுத்தாற்புனறுதல யுடைபெணணிப
யாஙகாநடத்தும் பொருளேயகண்ட பாசிவமே. (௯)

ஙாதிநான்முகக்கோவந்தமாயறைசெப்புகினற
நவாாயிவுயவியம்வானறேயிாண்டற்றகனைபெறு
தவமேதருமாபுலப்பொறிக்கேயன்னரிவுபொல்லா
ப்பவமே விளைக்க வனறே வெளிமா னைப்பாய்ந்த
துவே. (௰)

ஜூரொத்திலங்குசமயக்களாறுங்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பாந்தபசாணவாணந்தவெள்ளமெனறு
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தகண்டகோடியெல்லாஙினறுலாவியதே. (௰௧)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்ற பூரணத்தொட்டிக்கு
ளே, முடக்குவனியானபரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே.()

எண்ணாதெண்ணிய நெஞ்சேதுயரொழி யென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்குறங்கென்றுனை முகக்கட்கருணைப்பிரான
றண்ணாகருணைவெள்ளந்திரைமுத்திசாதிக்கலா
நண்ணாதந்தானிலையெல்லாநல்லூழ்மக்களவே (௰௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநானற்றலைநாணவெண்ணு
ட், டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத் தலைப்பட்டொப்
பி, லானந்தந்தந்தன்னிலைவையெல்லா முண்டவசனகி
மோனந்தமாவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௰௪)

தானந்தவந்தேசற்றுமில்லாதநானுண்மைதானிந்து
மோனம்பொருளெனக்கணிடச்சற்குருபோன்னுமாய்
தீனனெனக்கிரங்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைகளென்று [த்
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (௰௫)

எனக்கோசுகந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெப்பில்லைவைப்
பாய், மனக்கோதகற்றும்பரமபொருளேயென்னைவாழ்
வித்திட, நினக்கேபரநின்னைநீங்காதபூரணநீளகருணை
தனக்கேபரமினிச்சும்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே.(௰௬

இடம்பெறுவீடுமின்னாசேய்சகமுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போது கூடியுடன்வரு
மோ, மடம்பெறுமாயையானமேயினியிங்குவாமவுனி
இடம்பெறவைத்தமவுனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே ()

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசலுடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினொழுமலபாண்டத் தொடக்கறை
யை, யாற்றுப்பெருக்கனைகனமப்பெருக்கை யடர்ந்திரு
மிச், சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதி சே
ர்வதுவே. (௧௮)

பொய்யாருலகிலையல்லகாணற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தெனைவென்றுலிதனைவிடப்படுமோ
கையானமவுனந்தெரித்தேகல்லாலிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே ()

ஆராவமுதெனமோனமலித்துக்கல்லாலிழற்கீழ்ப்
போராதுநாலவருடனவாழ்முக்கண்ணுடையபேராசே
நீராயுருகவுள்ளன்புகந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே (௨௰)

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயெனவென்னைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (௨௧)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரானபற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (௨௨)

முன்னிலைச்சுட்டொழி நெஞ்சே நின்போத முளைக்கிலை
யோ, பின்னிலைச்சனனம்பிறக்குங்கண்டாயிந்தப் பேய்த்
தனமேன, றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச் சச்சிதானந்த
மா, நன்னிலைவாய்க்குமெண்சித்தியுங்காணுமதல்லவே

சொல்லாற் பவமவமென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்
கொண்ட, தலைவா மனமற்றிப பூரணமிடையிலாழாத
துண்டோ, கல்லாதமூட னினியெனசெய்வேன சகறகா
ரணமாம், வல்லாளனான பவனசதானந்தபாகடலே. ()

ஆரணமாகம மெல்லாமுழைத்த வருணமாவுன
காரணமுநான கல்லாகடிக்கேயுண்டு காணப்பெற்றுற்.
பாரணமயக்கொடு வழுனொருசமயிய பாதரச
மாரணமாயவிடுபெணங்கிதநிழு தயியுமவாயத்திடுமே.()

சித்தாவுனி டமானமாவுனி நந்தீமுசண்ட
சுத்த வுனி பாறவருகாக தொழுப்புசெய்து
சத்தாவுனா ருல முனாறுமெனமூப தானை படைத்தே
ஷமித்தாவு வல் ஊவியேயமறுமற நிட்டைகளே.()

கண்டேன் தினத்தரு எல்லாருளாமினறு காணபதெல்லா
மூணடேயதுவுமினத்தாகயினேனுமட்டாதவினைய
மொணமேயருக்கியினேப்பா நினைவல் முத்திபெற்று
ச, கொண்டேனையாராரயே யெனககேறுய குறைவிலை

யே, போற்கொண்டவாயுவுய கிழ்ப்படவுலக்குவெந்தழ
லைச், சூற்கொண்டமேக மெனவுமைமெனிற் சொரிகை, க
வெணமூற், கண்டதனாவுனுபதேசி யளிக்கைக்யிளிப்
பாற்கண்டு கொண்டனனமேலேபழிதம்பருகுவனே.()

சொல்லாற தொடர்பொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதியி
னை, வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேனசகயாற கத்திலு
ஞ், செலவாசெங்கிகைக்த கடுவேலிடாது இகைத்து வியமி
ல்லானார்ப்ப லானதுட்வாய்விட்டாற்றுவனே. (உக

அறியாதவென்னை யறிவாயுநீயென் றகப்புறமும்
பிறியாதறிவித்த பேரறிவானந்த பேரொளியோ
குறியாதவானந்தக் கோலோலவமுதருள் குண்டலியோ
அறியேனபடுந் துயரங்கண்டுகலங்கா விழற்சோதரக் குருவே()

எல்லாமுந்தவு மெனைப்பொனறிற் பாவனை யேனுருசெய்து
புலைநாயினு மொரு பசுகிளையாயினும் போட் டுரைந்த
நில்லேனலயோக மெந்திபுருசெயேனரு ளீதியொன்றுப
கலசேல்னெவ்வாறு பமேபோரகறி காணபயவே (௬௧).

ஒன றிரசெரிந்திட விலலேயெனாறுள்ள சமெநாருவெனக
கெனறுநசெரிந்த விளையையேகே ளிரவுப பகலுங
குனாறுகுறியும வனமுற நேயபய குலாகட லு
மனறுபனைய பனமாறுத்தத்துவ பரயையுமோ. (௬௨)

பழுதுணடியாவைபா மோகனிகாரப் பரவையிலட
விழுகினறபாவிக்குந் தனருடபுணலையவியாநதவிதகாண
னெழுகினறவனப நுளமகளிகூடத்துலாஞசுரானறு|னே
னெழுகினறவானநதககூடக்கன்னைன கணையலைமெனனைப்ப
அழுககார்நத நெஞ்சடை யேனுக்கையா நின்னருள்வழ
ஙகி, னிழுககாகுமெனரெணனி யோவிரஙகாத வியல
புகணடாய், மூழுககாதலாகி விழிநீர்பெருகிய முத்த
ரொனுவ, குழுககாணநிமறு நடயாடுந்தில்லைக் கொழுந்
சுடரே. (௬௩)

ஆலமபடைத்த விழியார்கண்மால்கொண் டவர்செயிந்
த்ர, சாலப்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென் றுந் தண்ண
ருள்கூர, கோலம்படைத்துக் கல்லாலடிக்கீழ்வைகுந்.

கோவுக்கன்பாய், காலம்படைக்கத் தவம்படையாதென்
கொல்கன்னெஞ்சமே. (௫௫)

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
யெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பியென பேதமை
யால், வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென் விதிவச
மே, தினமேசெலச்செலவாழுநாளு நீங்கச்செகத்திருள்
சொற், பனமேயெனவெளிகண்டே யிருக்கவும்பாசபந்த
வினமே, துணையெனறிருந்தோ நமன்வரினெனசெய்கு
வோமனமேநம்போல வுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்
தே, கடலெத்தனைமலை யெத்தனையத்தனை கன்மமதற்
குடலெத்தனையத் தனைகடனுண்மண லொகுமிந்தச்
சடலத்தைநானவிடு முனனேயுனைவநது சாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப் படாதோ நிறைந்த பராபரமே. ()

நினையுநினைவு நினையன்றியிலலை நினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுத னினையல்லாது விளைவதுண்
டோ, தனையுநதெளிநதுன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செ
ந்தாமரையா, மனையும்பொனமன்றமுநின்றருளு சோதி
மணிவிளக்கே. (௫௯)

உள்ளத்தையுமிங் கெனையுமின்னைகயினி லொப்புவித்தும்
கள்ளத்தைச்செய்யும் வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்
டோ, பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன் பரமவி
ன்ப, வெள்ளத்தினின்மூழ்கினர்க் கேவெளிதாங்கில்லை வி
த்தகனே (௬௰)

கள்ளமபொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங் காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்கட்குணடோவில்லையேயுல கின்றவனை
வள்ளமபொருநது மலரடிகாணமன ஞுடுமின்ப
வெள்ளசசெமபாதப்புணேயேயல்லாற்கதிவேறில்லையே

தனமயமான சுபாபத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்கான
மினமயமான சகம்யாதுனாத்தென வெளியிலுய்த்த
சினவயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிநதநெஞ்சே
நினமயமெனமய மெலலாநிறைந்த நிராமயமே. (சஉ)

ஆயுங்கலையுஞ் சுருதியுங்காணடற்கரியவுனைத்
தோயும்படுகருக்கருணைசெய்வாய் சுகவானபொருளே
தாயும்பிதாவுந தமருங்குருவுந தனிமுதலு
நீயும்பனையுமெனா றேயுணாநதேனிதுநிச்சயமே. (சங)

அல்லும்பகலு முனக்கேயபய மபயமெனறு
சொல்லுஞ்சொலினனந தெரிநததனறேதுதிப்பார்கண்
மனக,கல்லுங்கரைகருமவுஞுவுனது கருணையெனபாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோ செல்லுவேனாதச் சிற்சுகத்
தே,எல்லாஞ்சிவன்செய லென்றறிநதாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம் வேறுமுண்டோவது வேங்லையா
நில்லாயுனறுற்றமி யேற்குக்கதியுண்டிங் நீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்தி லாழ்நதாவதென்னபுகனெஞ்சமே.

ஒளியே யொளியி லுணர்வேயுணர்விலுவகைபொங்கு
ங், களியேகளிக்குங் கருத்தே கருத்தைக் கவளங் கொ
ண்ட, வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டுங்

தெளியேன்றெளிந் தவனைப் போற்றிடேனென்னசெய்
குவனே. (௬௧)

மறக்கின்றதன்மை யிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற
பிறக்கின்றதன்மை பிறத்தலொப்பாகும்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்ற வெல்லைக ளில்லையே யிந்தச் சனனமெல்லா
றுறக்கின்றநாமென்றுகாண்பமோ பேரின்ப றுய்ப்பதற்கே.

காட்டியவந்தக் காரணரூபமாமாயைக் காயமென்று
கூட்டிய கோலமு நாமாயகத் துறைபிதற்று
ஓட்டியநானென்னுஞ் செருக்கற்றநாளிறைவனாக
கூட்டியின்முட்டியெனையே பரிபாலித்திடுவே (௬௨)

பொல்லாதமாயாக் கடனையேயெனைப் போக்கடித்து
வெல்லார்தனைக்குயிர் பற்றிக் கொண்டனையே யெனையினி
மாயமோ, நிலையாததுளவெளி நீக்கணிதுபோனருணிட்டை
பொருள், சொல்லாற்பதியு பரிபூரணானந்த தோபாத
வனே. (௬௩)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன் றனமார்க்கம்யாவையும் வைத்
துக்கட்டிநீ, காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுன் னலைமதிக்
கோராயிரம் புத்திசொன்னாலு மோராகிலையோ கெடுவா
ய், பாராயுனைக்கொல்லுவேனோ வெல்லுவேன்றுட் பாங்
குகொண்டே. (௬௪)

மாதத்திலேயொரு திங்களுண்டாகி மழலைதனை
போதத்திலேசற்றுமறைத்திலேயே வெறும்புன்மைநெஞ்
சே, வேதத்திலேதர்க்க வாதத்திலே விளங் காதவிநோ
தத்திலேயடங்காதந்தவானபொருளுண்டிக்கொளே. (௧)

எங்கும்வியாபித் துணர்வாயுனக்கெனவிதயத்துளே
தங்குந்துயரந் தெரியாதவண்ணந் தடைசெய்ததா
ரங்கங்குழைந்துள் ளுருகுமன்பாளிரக் கண்கடந்து
பொங்குங்கருணைக் கடலேசம்பூரண போதத்தனே ()

வையகமாதர் சுகத்தையும்பொன்னையு மாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும் பொய்யதாகவெண்
ணும் பொய்யர்தங்கடவைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே()
அளியுங்கனியொத் தருவினையாறெருந் தயாவுறவேண்
றெளியும்படிக்கிப் பரிபாகஞானமுஞ் சித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையு மாறுதலின்றியு மோருருவாய்
வெளிவந்தடியார் களிக்கநின்றாளும் விழுப்பொருளே ()

அடையாப்புரந்நிச் சற்றதேவே நின்பொன்னடிக ளடையச
றறுமே, படையாதவென்னைப் படைத்திந்தப் பார்ப்படா
ந்தவினைத், தடைபாற்றளைபிட்டு நெஞ்சகமுருகத் த
ளரவைத்தா, யுடையாயுடைய படியன்றியான் செய்த
தொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங்கறங்குந் திரிகையும்போல வலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந் திரிவதல்லாலின கருணைவந்து
கூடும்படிக்குந் தவமுயலாத கொடியனோர
றேடும்பொழுதென்ன செய்வா பரானந்தசிற்சுடரே. ()

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டும் கற்றங்கெனவே
சுற்றந்தொழிலகற்றுச்சிற்றின்பத்தூடுகழலினெனனுய
குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமபா கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய்சுத்தமுடனெஞ்சே. ()
நீயெனநானென்ன வேறிலலையெனனு நினைவருளத்
தாயெனமோன குருவாகிவநது தடுத்தடிமைச்
சேயெனககாத்தனை பேரபேரின திருவருளுக்
கேயென்செய்யுங் கைம்மாறுளதோசுத்தவேதமயனே.
ஆத்திரம வநதவாபோலலையாமலரோகதிட [த்திம்
காத்திரந்தந்தெனனையெனனை போலுங் கருணைவை
மாத்திரம்பூணனின றுணர்த்தினையேமௌனவினிநான
சாத்திரஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே.(௫௯)

பாயப்புலி முற்றுப்பெற்றது ஆ ௪௫௯.

உடலபொய்யுறவு.

நேரிசை—வெண்பா.

உடலபொய்யுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவாரா தண்ணருளே கண்டாய-திடமுடனே
யுற்றுப்பாரமோனகுருகொலலே யுண்மைபகன்றுப
பற்றிப்பாரப் பற்றவெல்லாம்பாழ். (௧)
பாராதிபூதமெல்லாம பாரகுங்காலப்பரத்தினை
சீராகநிற்குந் திறங்கண்டாய-நேராக

நிற்குந்திருவருளி னேருசெயா னிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியா தினிமேற்காண். (௨)

மெய்யானதன்மை விளங்கினலையாகக்கேளும்
பொய்யானதன்மை பொருந்துமோ-வையாவே
மன்னுமிராசையின்னம் வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலை யெய்துமாறென. (௩)

அறியாமைமேலிட் டறிவினறிந்திறக்குங்
குறியேறகற்றி வென்றகோலா வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணரு நேசத்தாலோவறிவென
றேயெனக்கோர் நாமமிட்டதே. (௪)

எதுக்குச்சுமமாவிரு மனமேயென்ற னக்குப்
போதித்தவுண்மை யெங்கேபோகவிட்டாய் வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்த மல்லனைப்போல வாதாடினாயே யுன
புந்தியென்ன போதமென்னபோ. (௫)

சுகமனைத்தும பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாறுக்க
சுகமனைத்தும பொய்யன்றோசோரா-திகபரத்தும
விட்டுப்பிரியாத மெய்யனந்தவித்தக
கட்டுக்குளாவதென்றோகாண (௬)

கற்கண்டோதேனோ கனிரசமோ பாலோவென
சொற்கண்டாதே தெனநானசொல்லுவேன-நிற்கண்ட
வானமதிகாண மவுனிபவுனத்தளித்த
தானமதி லானுமமிர்தம். (௭)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுறுப வநோய்மாறுமோநாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினாகட்கனறோதான
பொய்யாம பிறப்பிறப்புமபோம். (அ)

மாயாசகத்தை மறியாதார மண்முதலா
யேபானதத்து வத்துலெய்துவரோ ரேயானு
பூதிநிலைநிறகப் பொருநதுவாகளனனவாத
நீதியையே யோாமனமோநீ. (௯)

இசமுழுதும்பொய்யெனவே யெய்நதுணாநதாலாங்கே
பிகளைாவநதவருண் மெய்யே-யகநெகிழப்
பாரிலொருசொறபடி யேயனுபவத்தைச்
சேரிரது வேதிறம். (௰)

ஆரணஙகளாமகஙகள் யாவுமேயானநத
பூரணமே யுண்மைப் பொருளெனனுங-காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுறறுணாநதவவுண்மையினைப்
பாராயோகேஞ்சேபகா. (௰௧)

சோாயமபெளவ நிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
பாராயலைத்தீா நீாசெடுவிா-தேரீா
நிலையுநநிலையுநநிச செனனியினைநாவாற
கலையுநகலையு மனககல ௰௨
அறபானமே யகிலவாழ்வத்தனையுஞ [யொன
சொறபனஙகளடா யுணடைம சொனனேனுன கறபினை

றில்லாவிடத்தே யெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீதானோ கவி. (௯௩)

ஏதுந்திருவருளி னிச்சையாமென்றென்றெப்
போதும்பொருந்தும் புனிதாபாற்றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதே செல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத் தொனி. (௯௪)

கல்லேலுஞ்சில்லேலுங் கட்டியேறும்பொலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்த துளைச்செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சமென்னநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லலே னீயேமதி. (௯௫)

அப்பொருளுமானமாவு மாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாசசித்தொன்றுஞ் சாதியினு-லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ் சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத் துவிதமாம். (௯௬)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற் பொருந்தாம-லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (௯௭)

நோக்கற்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ் சமைத்தபிரான-காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமை யாதலினல்யானெனதென்
றித்தனைக்கும்பேச விடமில். (௯௮)

ஒனறுமறநில்லென றுணாத்தியநம்மோனகுரு
நனறுணைத்தாணீடூழி தாமவாழக-வென்றெனறே
நிககளைத்துங்கைகுவிககுஞ சினமயராநதனமையாககே
ஙககுவரு மினபககனி. (௰௯)

மனத்தாலும்வாககாலு மனனவொணணுமோன
வினத்தாரோநல்ல வினத்தாா-கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோ கூறரியமுத்திநெறி
கண்டவரு மனனவரோகாண. (௨௰)

கணணொளியேமோனக கருமபேகவலையறப்
பண்ணொளிககுமுள்ளொளியாம பானமையினை - நண்
சித்தமிரஙகிலனெ சித்தநதெளியாவே [ணிடவுன
நித்தனைககு மாதரவுமில. (௨௧)

அறியாமைசாரி னதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய் நிற்குங-குறியாற்
சதசத்தருளுணாத்தத் தானுணாாநினற
விதமுற்றறிவெனும்போ மெய். (௨௨)

குருலிங்கசஙகமமாக கொண்டதிருமேனி
கருவொனறுமேனிநமபாற் காட்டா-தருளொனறு
கண்டவர்க்கேயானநதங் கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவாக்கிங் கென்னகிடைக்கும. (௨௩)

புலியினதளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரநதுமெல்லாம் பரிப்பான்-பலிபுனல்சேர்

போனமுடியானமுக்கட் புனிதனசரணபுகுந்தோர்க்
கேனமுடியாதேது முளதே. (௨௪)

சொல்லுக்கடங்காச் சுகப்பொருளோர்பெனவே
யல்லும்பகலுமாற் றவெதன்-னல்லலிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்க ளுமில்லையெனபாருந்தோ
போனமயமான முறை. (௨௫)

ஆயாவருணாகிரி யப்பாவுளைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல் விளம்பினாயார்-வையகத்தோர்
சாற்றரிதெனறேசத்தார் தன்னையாமுகக்கண்ணாதை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டினை (௨௬)

காதறறுப்போனமுறி கட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதறறநாயமுமாச செய்கையே-போதமாய
நிறபால்லாலிச்சகத்தி னோராரகணேரிடினுந
தறபரமாகக்கண்டிருப்பார் தாம (௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினை
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக கள்ளனே-யுள்ளத்தி
லில்லையென்றுலனைவனற்று னெங்கும் வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்ல வழக்கார். (௨௮)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மௌன வள்ளலையே-நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்கு மிருகண். (௨௯)

தொல்லைவினைகடோய்ச் சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணை யெய்துவனோ-வல்லவனா
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவே நவில. (௯௰)

மூன்றுகணுமுத்தொழிலா மும்முதலாமூவுலகுந்
தோன்றக்கருணைபொழி தோன்றலே-யின்றவனை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோ வுரை. (௯௧)

நேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தாணிறைந்த பூரணமா-யோசித்து
நின்றதல்லானமோன நிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோ வறியேனே. (௯௨)

அறிவிலறியாமை யற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம் பெற்றுக்-குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டே னையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும் வேண்டுவனேயான. (௯௩)

உடலைப்பழித்திங் குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோ மெய்யைப்-படபடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன் மெய்யுணராப்பொய்யனா
னுண்டநீதா னையறி. (௯௪)

அறியாயோவென்னையுநீ யாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன விட்டாய்நெறிமயங்கிக்

குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோனவயாவே
கன்றுகெட்டாற் றுயருகேகாண. (௬௫)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண் டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோன வருட்டாயே-சோதியா
யென்னைநிருவிகற்ப வானந்தநிட்டையிலே
பின்னமற நில்லாதபின். (௬௬)

பின்னுமுடற்சுமையாப் பேசுமவழக்கதனு
லென்னபலனுமுற றிருந்தோமே-யன்னதனு
லானந்தந்தானேதா னுகுமெம்மையனே
யேனிந்தத் துன்பமினி. (௬௭)

துன்பக்கடலிற் றளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலி லிருமென்ன வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமா னந்தமே. (௬௮)

கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணீராருக
விரைந்தேநிருவிகற்ப மெய்த-நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்க நீகொடுத்தாய்மோனகுரா
வென்னைமுழுதுங் கொடுத்தேனே. (௬௯)

அல்லும்பகலும்பே ரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோ கன்னெஞ்சே-பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய் சந்ததமுஞ்சீபிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே. (௭௰)

கொடுத்தேனேயென்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடூழி வாழ்ந்தே-யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசன்மமல்ல
லிறந்தேனேயேழை யடியேன். (௬௧)
பெற்றோமபிறவாமை பேசாமையாயிருக்கக
கற்றோமெனவுரைக்கக் காரியமேன்-சற்றேனு
நீக்கற்றவின்ப நிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றாற் பேசுமோவாய். (௬௨)
காலனறனையுதைத்தான காமனறனையெரித்தான
பாலனபசிக்கிரங்கிப பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னேனடக்கவிட்டான் பேரருளைநாடாதாரக்
கென்னே நடக்கையினி. (௬௩)
விண்ணருவிமேனமேல் விளக்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைக்கூப்பித் தண்ணமாத
வெள்ளமேயானந்த வெறபேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி. (௬௪)
பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினன
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக் கண்ணியா-னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்து கற்பித்தானோவசன
மெல்லாருமீடேறவே. (௬௫)
புலனைத்துறந்தானே பொரமயக்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடிமை-நலமிகுந்த

சித்தானமோன சிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோ பிறப்பு. (௬௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தாரியாதை முயல்வார்-பிறையணிந்த
மிக்கைலாயமலை வித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனே செப்பு. (௬௭)

துங்கமழுவாளுடையாய் சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயென்சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயேகதி. (௬௮)

இனியகருணைமுகி லெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமல னிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (௬௯)

நீதியாயக்கல்லாலி னீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாய தவத்தோர்க்குஞான
தினகரனு மௌனசிவன். (௭௰)

தேகச்செபமுனுஞ் சிந்தையுடனேகுழையில்
போகநிலைஞானிகளுக் கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலே சும்மாவிரு. (௭௧)

சும்மாவிருக்கச் சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோ சொல்லவேண்டாங்கனம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீயற்றவந்நிலையே நிட்டையதினீயிலேயோ
வாயற்றவனே மயங்காதேபோயற
திருந்தாலுநீபோகா யென்று முள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்ப முண்டுவா. (௫௩)

வாவாவென்றின்பம் வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுத வப்பனே-நீவாடா
வெல்லாநமக்கென்வே யிந்தனையேயிந்தபடி
நில்லா யதுவேநிலை (௫௪)

நில்லாப்பொருளை நினையாதேநினையுள்ளோரா
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தைகுழைந்து சுகஞ்சேரகுருவருளால
வந்தவழி நல்லவழி. (௫௫)

வழியிதென்றுமல்லா வழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற் பார்த்தோர-மொழியுனக்கே
ஏற்றிருக்கச்சொன்னவனறேயெங்குமபெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லா நீபார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்
லாருக்துறக்கையரி தரிதுநேரோ [போ

மனத்துறவுமப்படியே மாணுவிவறறி
லுனககிசைநதவாறென்றேயோா. (௫௭)

ஓராமலேயொருகா லுனனுமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பாாத்திருநதாலவாராதோ
பத்துத்திசையும பாநதெழுநதானநதவெள்ளந
தத்திககரை புரணடுதான. (௫௮)

தாஞனதனமைவநது தாககிஞலவ்விடத்தே
வாஞதிமாயைய வழஙகாதோ-ஞாஞகே
ஞனனுளளேதோனறு வுறவாகினறதென
வெனனுளளே யெனறுமிரு. (௫௯)

எனனையுனனையினனதிது வெனனுமறிருங்லே
தனனையருளெனற தருணத்தி-லெனனைபெறற
பிள்ளைகருஞசொலலாத பெறறுகணடாயயனே
யுள்ளத்தி னுள்ளேயுணா. (௬௰)

சொனனவாதாகிட்டட தொகுத்திராகிட்டையிலே
மனனினவாபோதியாா மாமௌனன-றனனுள
விருப்பாககைகாட்டி மிககவடீழ
லிருப்பானிரு விகறபத்தே. (௬௧)

இநதிருவிகற்பத் தெநதையிருக்கிடடை
சிநதைநீதேறுய் செகமனைத்தும-வநதொடாப்
பாடுகெடவன்றேவோாபாத்திரத்துககமடலலா
லாடுவதே ஞடடுமவன். (௬௨)

அவனேபரமு மவனேகுருவு
மவனேயகில மனைத்து-மவனேதா
மானவரோசொன்ன லவரோகுருவெனக்கு
ஞானவனுபிறப தெந்தநாள். (௯௩)

நாளவங்கள்போகாமனுடோறுந்தனமையே
யாளவந்தாதாளினகீழாட்புகுந்தாய மீளவுனனைக
காட்டாமனிற்குங் கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன
னுடடானுனையமில்லையால். (௯௪)

யானறுனெனலறவேயினபங்கிட்டையெனறருணைக
கோனறுனுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ-தோனறி
யிழுக்கடித்தாயநெஞ்சே நீயெனகலைக்கள்சோர
வழுக்கடிக்கும் வண்ணாபோலாய். (௯௫)

எங்குஞசிவமேயிரண்டறநிறகிநெஞ்சே
தங்குஞசுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென
றெண்ணாதேபாழி லிறந்துபிறந்துழலப
பண்ணாதே யானுனபரம (௯௬)

மெய்யைப்பொபயெனறிடவுமெய்யினைபாப்பொய்நெ
ஞசே,பொய்யைத்தானமெய்யெனவுமபோகுமோ-வைய
யமறக்,தனமயத்தைமெய்யெனவேசாநதனையேலானந
த,மௌனமயமு னினமயமுமே (௯௭)

பூஙகாவனிழலுமபுத்தமுதுஞசாநதபதம
வாஙகாதவானந்த மாமழையு-நீஙகாவாரு

சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற் றூமௌனபூமியினு
ணில்லையென நின்றவிடம். (௬௮)

இடம்வானனல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காகக்கருவி யனைத்து-முடனுந்தல
மந்தாரதாருவென வந்துமௌனகுரு
தந்தானோர் சொற்கொண்டுதான். (௬௯)

தானந்தவஞ்ஞானஞ் சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்க முனக்கேன். (௭௰)

உன்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக் கிருத்தினான்-சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றேய்ந்தாலெனெஞ்சேயுன்னு
லில்லைபிறப்ப தெனக்கே. (௭௧)

எனக்குமுனக்கு முறவில்லையெனத்தோந்த
நினைக்கவரிதான வினைப்பிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசானபவுனி யளித்தானெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியே னொகாண். (௭௨)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனைக்கிசையமுற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந் தொழிலாதியுமோன
மெல்ஞான மோனவடிவே. (௭௩)

எல்லாமே மோனநிறை வெய்துதலா லெவ்விடத்து
நல்லாகண் மோனநிலை நாடினா-பொல்லாத
நானெனவிங் கொண்கறை நடுவேமுளைக் கவிட்டிங்
கேணலைந்தேன மோனகுருவே. (௭௪)
மோனகுருவளித்த மோனமேயானந்த
ஞானவருளுமது நானுமது-வானதி
நின்றநிலையுமது நெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னானந்தமே. (௭௫)
அறிந்தவறிவெல்லா மறிவன்றியிலலை
மறிந்தபனமற்ற மவனரு செறிந்திடவே
நாட்டினானந்த நாட்டிறகுடிவாழ்க்கை
கூட்டினன மோனகுரு. (௭௬)
குருவாகித்தண்ணருளைக் கூறுமுனனேமோனு
வுருநீடுயிர்பொருளு பொககத்-தருதியென
வாங்கிளையேவேறு முண்மை வைத்திடவுங் கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி (௭௭)
இனிபகருப் வட்டை யென விட்டா
வனியிரதமாறுது நானுந-தனியிருக்கப
பெறறிலேன மோன ப்ரந்தவனே மோனமலலாற
கறறிலே னேதுங்கழி (௭௮)
வதுகசுஞ்சுட்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோனறுத் துணையாகிப்-போதித்து

நின்றதற்கோவென்னையா நீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோ பேசாககுறி. (௭௯)

குறியுங்குணமுமறக் கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிட வாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற
கைம்மாறு நானொன்றிலகாண. (௮௰)

நானென்னுமயக்க நண்ணுங்காலென்னை
வானென்னனிறைய மாட்டாயநீ-யூனென்றுமல
வைத்தமௌனத்தாலே மாயைமனமிறந்து
துய்யதுவிடு ஞானசுகம. (௮௧)

ஞானநெறிக்கேற்றகுரு நண்ணறியசித்திமுத்தி
தானந்தருமாந தழைத்தகுரு-மோனமொடு
தாயெனவுமவந்தென்னைத் தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலென வாழுங்குரு. (௮௨)

சித்துஞ்சடமுஞ் சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தனபரமகுரு நேசத்தாற-சுத்தநிலை
பெற்றேமேநெஞ்சே பெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றேமே மோனக்கரு. (௮௩)

உடல்பொய்யுறவு முற்றுப்பெற்றது. ஆ ௲௪௨.

எ ச ற ற வ ந் நி லை.

கொச்சககலிபபா.

எசறறவநநிலையே யெநதைபரிபூரணமாய்
மாசறறவானநத வாரிவழஙகிடுமே
பூசறசூழலபோ லுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செலலாதே பல்காலுமபாழ்நெஞ்சே. (௧)

பாழாமெபணடப் பரப்பையெலலாமவாய்மடுத்து
மாழாழியினபத் தழுநதப்படியாயோ
தாழாயோவெநதையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போ
ல, வாழாதுவாழநதழியாவணணமிருப்பாயே. (௨)

இருப்பாயிருநதிடப்பேரினபவெளிககோமகருக்
குருப்பாரலவயலலாமற கூடககிடைத்திடுமோ
வருடபாயநமககாக வாளவநதாரபொனனடிககீழ்
மருடபேயாபோலிருகக வாகண்டாய்வஞசநெஞ்சே.()

வஞசமோபணடையுள வாதனையானீயலைநது
கொஞசமுறறுயுனனைக குறைசொலல வாயுமுண்டோ
வஞசலஞசலெனறிரஙகு மானநதமாகடற்கீழ
நெஞசமேயெனபோல நீயழுநதவாராயோ. (௩)

வாராவரவாய் வடநிழற்கீழ்வீறறிருநத
பூராயநம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியனறோ
மீவாராயோநெஞ்சே யுருகாயோவுறறிருநது
பாராயோவவ்வுருவைப் பாக்கநிறைவாய்விடுமே.(௫)

வாயாதோவினைபவெள்ளம் வநதுனைவழியாகப்
பாயாதோநானுமபயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுனனி யுருகுநெஞசேயநிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சநதிக்கவநதிடுமே. (௬)

வநதவரவை மறநதுலகாயவாழநதுகனம
பநதமுறவுனனைப் படிப்பிக்கககறறவாயா
ரிநதமதியேனுனக்கிங கெனப திகேளனறேலே
சநததநெஞசேபாத்திற சாரிவினைபமுணடாமே. (௭

இனபமயமாயுலக மெலலாமபிழைப்பதறகுன
னனபுநிலையெனபா ரதுவுநினையனறியுணடோ
வுனபுலத்தையோரினருட் கொப்பாவாயநெஞசேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருநது செயபூசைகொணடருளே)

அருளேயோராலயமா வானநதமாயிருநத
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளிததநெஞசேநீ
மருடோமுயறகோடோ வாணமலரோபெயததேரோ
விருடோநீயுறைநத தெவ்விடமோகாணேனே. (௯)

எவ்விடத்துமபூரணமா மெளனதபிரானறண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுனனைநெஞ்செ யாராயிற்கணடிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமறறுவாழியவே. (௰)

எசற்றவநிலை முற்றுப்பெற்றது. ஆ. ௫௫௨.

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுந்தொழிலாற்பயனுளதோ வொன்றாய்ப்பலவாயு
யிர்க்குயிரா, யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதி யருளைப்பெ
றுதற்கன்புநிலை, தேடும்பருவமிதுகண்டீர் சேரவாருஞ்
செகத்தீரே. (௧)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தைவி
ட்டு, பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டாமுத்
திதருந், தெய்வசபையைக் காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்
செகத்தீரே. (௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப்
பூரணமா, யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோ வின்புற்றி
டநாமினியெடுத்த, தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச்சேர
வாருஞ்செகத்தீரே. (௩)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம் பொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்
லையென மோனநன்னெறி, கொடுத்தபோது கொடுத்த
தனறேபின்னுங் குளறியென்னொன்று கூத்தாடமாயையை
விடுத்தவாறுங் கண்ணீரொடுகம்பலை, விலகுமாறுமென
வேட்கைப்பரவசத்தைத், தடுத்தவாறுங்கலாய்சிராப்பள்ளி
த் தாயுமானதயாபர மூர்த்தியே. (௧)

நோயும்வெங்கலிப் பேயுந்தொடரினு ஞாலிறசொன்ன
முறை யியமாதி நான,ேறுயுமவண்ணமெனைக காக்குங
காவலுந,தொழுபபுகொள்ளுஎசுவாமியுநீகணடா,யோ
யுஞசனமமினி யஞசலஞசலென ழுலகநக்ணடு தொழ
வோ ருருவிலே, தாயுநதநதையுமாஞேய்சிரகிரித் தாயு
மானதயாபர மூாத்தியே. (உ)

முகமெலாம்

முகமெலாஙகணீர முத்தருமபிடச செஙகை முகிழ்ப்ப
வகமெலாஙகுழைந தானநதமாகநலலறிஞ
ரிகமெலாநதவ மிழைக்கின்றனசெய்கோவேழ
சகமெலாமபெறநலலருளு தமாச்சமைநதோய.

இடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

இடமுறவே நின்னருளைச சோத்தெனைக காத்தாலக்
கடனுனக்கென றெண்ணி நினைகைகுவித்தோனலல
ளே,வடைவுகெட்டபாழ்மாயை யாழியிலேயினையலல
ற்,படைமுடியாதெனஞவிப் பறறேபராபரமே. (க)
ஆராமைமகண்டிங் கருட்குருவாய்நீயொருகால
வாராயோவநது வருத்தமெலலாநதீராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்திலண்டமுதற
பாராதிவைத்த பதியேபராபரமே. (௨)
வாழாதுவாழவுனை வநதடைநதோரொல்லாரு
மாழாழியெனனவரு ளாறாழுக்காற்றே

டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம் பாராநீபராபரமே (௩)
உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான் காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றி விடக்குணபாநஞ்சூட்டும
பள்ளத்தினமீனபோற பதைத்தேனபராபரமே. (௪)
வாவிக்கமலமலர் வண்டாயத்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குணினறவுணக கனபுவைத்தாக்கஞ்சலெனபாய்
பூவிறகுமவானகடையிற்புலவிறபோமாபோலவொன்றை
ப,பாவிக்கமாட்டேன பதியேபராபரமே. (௫)
விண்ணாறுவெற்பின விழுந்தாயஙணமாயிற்
கண்ணாறுபாசிடுமென காதல்வெள்ளங கண்டிலேயோ
தண்ணாறுசாந்தபதத் தறபரமோகாலவேதப்
பண்ணாறுமினபப் பதியேபராபரமே. (௬)
கூடியநின சீரடியார் கூட்டமெனறோவாய்க்குமென
வாடியவென னெஞ்சமுக வாட்டமுநீகண்டிலேயோ
தேடியநினசீருளைத் திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநானகணடாய பதியேபராபரமே. (௭)
நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழ மொனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற் றுய்க்குபசாரப்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானார் பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாத மூடனேனுங்கெடுவேன்
சித்திநெறிகெனகடவேன் சீரடியாராகவேவலசெய்யும்
பத்திநெறிகேணுமுகம் பாராய்பராபரமே. (௬)

கண்டறியேன் கேட்டறியேன் காட்டுநினைபோ பிறயங்
கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தாமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன் சொல்லேயன்றென
மையெல்லாம், பண்டறிவாய்நீயே பகராய்பராபரமே.

இடமுறவே முற்றுப்பெற்றது. ஆ ௬௪.

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றானுணர்த்து
மன்னபொருளெனவே வாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட் டென்னபலன்கண்டாயே. (௧)

ஆக்குவை.

ஆக்குவைமாயையாவு மொடியினிலவற்றைப்பாள
நீக்குவைநீக்கமில்லா நின்னைப்பொருமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப் புனிதநல்லருளானந்தத்
தாக்கவுஞ் செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழ்வே. (௨)

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறோர்
இற்புறத்தவரைநாடார் யாங்களுமினையவாழ்வு
தற்பொறியாகநல்குந் தலைவனையலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. (௧)

முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாட்டுக்கொள்ளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பே ரினத்தொடுமிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. ( )

தீதெலாமொன்றுமவன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்
த்த,பாதகசிந்தை பெற்ற பதகனுனபாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன் பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார் பூரணானந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியவென்னறிவையெல்லாம் பாழாக்கியென்னைப்பா
ழாக்கும்,திண்ணியவினையைக்கொன்று சிறியனையுய்யக்
கொண்டாற், புண்ணிய நினக்கேயன்றோ பூரணானந்த
வாழ்வே. (௫)

பத்திநீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தாசித்தித் திறமுநீதிறமாமோன
முத்திநீமுத்திக்கான முதலுநீமுதன்மையான
பத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோ பூரணாநந்தவாழ்வே.()

தாயினுமினியநின்னைச் சரணெனவடைந்தநாயேன
பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனனோ
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன் றெளிவிலேன வீணேகா
லம்,போயினதாற்றுகில்லேன பூரணாநந்தவாழ்வே.(எ)

கறபுறுசிநதை முறறுப்பெறறது ஆகூ ளாளள

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
படனொடுந்திமிரமனுகாக
கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசதிருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பா லம்மைநினருளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
நதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்தவொளியே

நாதாந்தரூபமே வேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தேன
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கொருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௧)

தெட்டிலேவலியாட மாதாவாய்வெட்டிலே
சிறந்திடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்சிறந்திலே
பொட்டிலேயவாகட்டு பட்டிலேபுனைந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற
பூரித்தமுலையிலே நிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாம லறிவிலேபொறையிலே
நினனடியாகூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவனமிலே மலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலேயுனிருந்தாண்
மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கொருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௨)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்

பேர்தத்தினடுவாகி யடியீறுமில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு
ளேதுமறநிலலென றுபாயமாவைத்துநினை
வெல்லாஞ்செயவல்லசித்தா
மினபவுருவைத்தந்த வனையேநினையே
யெளியேனமறந்துய்வனோ
வேதமுதலானநல லாகமத்தன்மையை
விளக்குமுட்கணணிலாக்கு
மிக்கநினமகிமையைக்கேளாதசெவிடாக்குமு
வீறுவாதபுகழுமவாய
வாதநோயாளாக்கு மொட்டாதமுகக்கணுடை
மாமருந்துநகமிதமே
வரைராஜனுக்கிருக்கண மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௯)

மிடிபிட்டவாழ்க்கையா லுப்பிட்டகலமெனவு
மெய்யெலாமுளளுடைந்து
வீறிட்டசெலவாதந தலைவாயிலவாசமாய்
வேதனைகளுறவேதனுந
துடியிட்டவெவ்வினையை யேவிணைபாவிநான
றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந
துண்டிட்டசாண்குமபியின பொருட்டாயதுன
றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ
வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிட்டாறேரி
லரிவையோர்பாவைவாயி

லம்மட்டுமடியிட்டுநடைநடந்தருளடிக
ளடியீதுமுடியீதென
வடியிட்டமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௪)

பூரணிபுராதனிசு மங்கலை சுதந்தரி
புராந்தகிதிரியம்பகியெழிற
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்பமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீத நாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசத்தியென்றுன
னாமமேயுச்சரித்திடு மடியார்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புகழ்
வகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங் கன்னியெனமறைபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே (௫)

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்

பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேனபாபரூப
தேகமோதிடமிலலை ஞானமோகனவிலுஞ
சிநதியேனபேரினபமோ
சோவெனறுறகளள மனதுமோமெத்தவுஞ
சிநதிககுதெனசெயகுவேன
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
முறறுமாறசரியமோதான
முறபிடடெனைககொள்ளு நிதியமோதேடவெனின
மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவுமவலல னெனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவைபாசே
வனைராஜனுககிருகண மணியாயுதித்தயுலை
வளாகாதலிப பெணணுமையே. (௧)

தூளேறுதூசிபோல் வினையேறுமெயயெனுந
தொககினுட்சிககிநானுஞ
சுழலேறுகாறறினிடை யழலேறுபஞசெனச்
சூறையிட்டழிவையெலலா
நாளேறநாளேற வாத்திகமெனுஙகூறறி
னட்பேறுவுள்ளுடைநது
நயனஙகளறறதோ ருரோறுபோலவே
நானிலநதனிலலையவோ
வேளேறுதநதியைக கனதநதியுடனவெனறு
விரையேறுமாலைசூடி

விண்ணேறுமேகஙகள் வெறபேறிமறைவுற
வெருட்டியகருஙகூநதலாய்
வாளேறுகணணியே விடையேறுமெம்பிரான
மனதுககிசைநதமயிலே
வளாராஜனுககிருகண மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிபபெணுமையே. (எ)

பூதமொடுபழகிவள ரிநதிரியமாமபேய்கள்
புநதிமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதி ராகூஷசப்பேய்களென
போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளாத்திடச சதுரவேதவஞசன
விதித்[illegible]ானி வலலலெலலலாம
வீழும்படிசகுனது மௌனமநத்ராதிககிய
வித்தையைவியநதருள்வையோ
நாதவடிவாகிய மஹாமநத்ரரூபியே
நாதாநதவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிா தழையவருமேகமே
ஞானவானநதமயிலே
வாதமிடுபரசமயம யாவுககுமுணாவரிய
மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வளாராஜனுககிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிபபெணுமையே. (அ)

மலைவளாகாதலி முற்றுப்பெற்றது. ஆகூ திஅடு.

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிர்பிராண வாயுவெனு
        நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையெனை
        வசமடக்கிடினமுமண்டலத்
திடமுற்றவளராஜயோகமிவள
        யோகமென்றறிஞர்புகழவே
யேழையேனுலகினீடுவாழ்வினி
        யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசகாதர
        பாக்யமானசுபயோகமும்
பாரகாவியகவித்வஞானமறை
        பாராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
        விருதுகட்டியபொன்னனமே
யண்டகோடிபுசழ்காவைவாழகி
        லாண்டநாயகியெனம்மையே. (க)

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
        கனமப்புனற்குளேற்றுங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
        காயத்துளேயிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திநீ பந்தித்துவைக்கத்
        துருத்திக்குண்மதுவெனவே
துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்

டோயநீபாய்ச்சலசெய்து
நாற்றைபபதித்ததென ஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலபபட்டியு
நமனனதீப்பூடு மனுகாமனமூனனினறு
நாடுசிவபோகமான
பேறனறப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாணடகோடி
பெறறநாயகிபெரிய கபிலைமாநகாமருவு
பெரியநாயகியமமையே. (௯)

தநதைதாய்.

தநதைதாய்மகவுமனை வாழ்நகையாககை
சகமனைத்துமெளவியருட் டழைத்தபோதே
யிநதிரசாலஙகனவு கானனீரா
யிருநததுவேயிவவியறகை யெனனேயெனனே. (௧)
எனனைநானகொடுககவொருப பட்டகால
மியாதிருநதெனனெலலவபோயென.னெனனைநீஙகா
வனனைபோலருளபொழியுங கருணைவாரி
யானநதப்பெருமூகிலே யரசேசொலலாய். (௨)
அரசேநினறிருககருணை யல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேறு னதனைமுழ்நிக
கனாசேரும்படிககுனருட் புணையைக்கூட்டுங
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன.()
கண்டேனிங்கெனனையுமென் றனையுநீஙகாக்
கருணையுநின்றனனையுநான கண்டேனகணடேன

விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின்னருட்களிப்பின வியப்பாலன்றே. (௪)
ஓவென்றசுத்தவெளி யொன்றேநின்றிய
ருபிணையெல்லாமவற்றினென்ன வுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேறறுறைவாமோ ஜெகவிலாசம். (௫)
ஜெகத்தையெல்லா மணுவளவுஞ்சிதறாவண்ணஞ்
சோதத்தணுவிலவைப்பையணுத் திரளையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்ட மாகச்செய்யும்
வல்லவாநீயினந்த வாறேயெல்லாம். (௬)
சொல்லாலேவாய்துடிப்ப தல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகண்ணீரருவி சொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங் கல்லானமுகக்கட்
கனியேயென்கருக்கிடவுங் காணேன்கொல்லோ (எ)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்த வருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதையறிவாளோ பேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம் பலையுண்டாகு
முறாதவரேகனெஞ்ச முடையராவார். (க)
ஆவாவென்றழுதுதொழுஞ் [illegible]
யப்பனேயானந்த [illegible]

வாவாவென்றவாககருளுங் கருணையெந்தாய்
வனெஞ்சாக இரஙகுவதெவ்வாறுநீயே. (௨)

நீயேயிஙகெளியேறகுந தாகமோக
நினைவூடேநினறுணாத்தி நிகழ்த்தலாலே
பேயேறகுநதனககெனவோ ரனபுமுணடோ
பொறானேயினனமனபு பெருகப்பாராய. (௩)

பாராயோவெனறுயா மெல்லாஙமயா
பகருமுனனேதெரியாதோ பாவியேனமுன
வாராயோவினனமொரு காலாளுலு
மலாககாலென செனனிமிசை வைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுஙகாலைப்பிடித்துக கண்ணினமார்பில்
வைத்தணைத்துககொண்டுகையால் வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப் பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவினபசுகஞ் சோவதெனறோ. (௫)

சோாமற்சிற்றினத்தைப் பிரித்தெநநாளுந
திருவடிப்பேரின்த்துடனே சோாவண்ணை
மாராகநானலைநதே னர்சேநீதா
னமிந்திருநதுமாயையிலே னழுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவி மூனறுநின்கை
வசமெனவேயானகொடுக்க வாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய் திகையாவண்ணம். (௭)

திகையாதோவெந்நாளும் பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதலாமற றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தா யுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டுகான மாடுபோலே. (௮)

மாடுமககள் சிறறிடையாா செமபொனுடை
லைவத்தகனதனமேடை மாடகூடம
வீடுமெனபாற்றேடாச்சியோ விடைவிடாமன
மிககககதிவீடனறோ விளஙகலவேணடும, (௯)

விளஙகவெனக்குள்ளுள்ளே விளஙகானென்ற
வேதகமேபோதகமே விமலவாழ்வே
களஙகரகிதப்பொருளே யெனனைநீஙகாக்
கண்ணுதலேநாதாநதக் காட்சிப்பேறே. (௰)

நாதமேநாதாநத வெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமே ஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடி வானமோன
வித்தேயிஙகெனனையினி விட்டிடாதே. (௰௧)

கல்லாலின்

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங் கைக்காட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோ சொல்லுநதனமை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடககுந் துணிபேயனறோ. (௧)

அனறோவாமோவெனவுஞ் சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறு யாற்றநேரே

நின்றாயே நினைப்பெறுமா றெவ்வாறங்கே
நின்னருள்கொண் டறிவதல்லா னெறிவேறுண்டோ. ( )

நெறிபாக நின்னினை யறியநிலமவேறு
நிலநீர்தீக்கால்வானு நீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால யாங்கள்வேறே
கோதையொருகூறுடையாய் கூறாய்கூறாய். (௩)

கூறாயவைம்பூதச் சுமையைத்தாங்கிக
குணமிலாமனமெனுமபேய்க் குரங்கினபினனே
மாறாதகவலையுடன சுழலவெனனை
வைத்தனையேபரமேநின மகிமைநன்றே. (௪)

நனறெனவுநதீதெனவு மெனககிஙகுண்டோ
நானாகிநீயிருநத நியாயஞ்சற்றே
யினறெனக்குவெளியானு லெல்லாம்வல்ல
விறைவாநினனடியருட னிருநதுவாழ்வேன. (௫)

வாழ்வெனவுநதாழ்வெனவு மிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தாகற்பனையா மயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச் செயல்போய்வாழப்
பரமேநினனுணாநதப் பார்வையெங்கே. (௬)

எங்கேயெங்கேயருளென் றமையிரநதா
னேழையிவனெனவுமெண்ணி யிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவர் தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பா னலநதுபோனேன். (௭)

போனநாட்கிரங்குவதே தொழிலாயிங்ஙன்
பொருநதுநாளததனையும போககினேனென
ஞானநாயகனேநின மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழநதிருககு நாளெனநாளோ. (௮)
நாடப்பட்டகமலமென்ன விதயமேவு
நறுநதேனே தனமாக்கநாரியாகண
வாட்பட்டகாயமிநதக காயமெனறே
னகூறறுமுயிர்பிடிக்க வருமநநீதி. (௯)
நீதியெஙகேமறையெஙகே பணிவிணெணங்கே
நித்தியாமவாகளெஙகே நெறிதப்பாத
சாதியெஙகேயொழுககமெஙகே யாகஙகளெஙகே
தறபாநீபினறுமொனறைச சமைபபதானால. (௰)
ஆனாலுமயானெனதிங் கறறவெலலை
யதுபோதுமதுநதிதா னலலவெனறு
போனாலுமயானபோவ னலலானமோனப்
புண்ணியனேவேறொரு பொருளைநாடேன். (௰௧)
பொருளேநின்பூரணமே லிட்டகாலம
போககுவரவுணடோதற் போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவலலால்வெளிதானுண்டோ
வினபமுணடோதுனபமுண்டோ யாமஙகுணடோ. ()
உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த் திரளிலெனபோ
லொருபாவிதேகாதி யுலகப்பொய்யாக

கண்டேயுமெள்ளளவுத் துறவுமினறிக்
காசினிகருளலேந்தவரார காட்டாய்தேவே. (௬௩)

தேவரெலலாநதொழச்சிவநத செநதாண்மூக்கட்
செங்கரும்பே மொழிககுமொழி தித்திப்பாக
மூவர்சொலுநதமிழ்கேட்குந திருச்செவிககே
மூடனேனபுலம்பியசொன முறறுமோதான. (௬௪)

முற்றுமோவெனக்கினியா னநதவாழ்வு
மூதறிவுககினியாய்நின மூளரித்தாளிற
பற்றுமோசற்றுமிலலே யையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலககம் பாரத்திலாயோ. (௬௫)

பாரத்தனவெல்லாமழியு மதறுற்சுட்டிப்
பாராதேபாரத்திருககப் பரமேமோன
மூரத்திவடிவாயுணாத்துவ கைககாட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினை முடிவதெனறோ. (௬௬)

என்றுனேநீயனறுளமயா மெனபதெனனே
யிதுநிற்கவெலலாநதா மிலலேயெனறே
பொனறிடச்செப்வல்லவனீ யெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயெனனினது பொருநதிடாதே. (௬௭)

பொருநதுசகமனேத்தினையும் பொய்பொய்யென்று
புகனறபடிமெய்யெனறே போதருபத்
திருந்தபடியென்றிருப்ப தன்றேயனறோ
வெம்பெருமான்யான்கவலே யெய்தாக்காலம் (௬௮)

காலமேகாலமொரு மூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரண காரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவா வென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோ சொல்லாய்.
சொல்லாயதகுதியெல்லாங் கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனை
கல்லாகப்படைத்தாலு மெத்தனன்றே
கரணமுடனுறவு கலக்கமாட்டேன. (௨௦)
கலங்காதநெஞ்சுடைய ஞானதீரா
கடவுளுனைக்காணவே காயமாதி
புலன்காணார்நானொருவன் ஞானம்பேசி
பொய்க்கூடுகாத்ததென்ன புதுமைகண்டாய். (௨௧)
கண்டிலையோயானபடும்பா டெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளன்பர்
தொண்டராடித்தொண்டனன்றோ கருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ் சோதிநாதா. (௨௨)
சோதியாயிருட்பிழம்பைச் சூறையாடுந்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்தெந்நாளும்
வாதியாநின்றவினைப் பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். (௨௩)
மயக்குறுமென்மனமணுகாப் பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்

செயககடவெனசெயலெலலா நினதேயெனறு
செஙகைகுவிபபேனலலாற செயலவேறில்லை. (உச)
வேறுபடுஞசமயமெலலாம் புகுநதுபாாககின
விளஙகுபரம்பொருளேநின விளையாட்டலலான
மாறுபடுஙகருத்திலலை முடிவினமோன
வாரிதியினதித்திரள்போல வயங்கிறறமமா. (உரு)
அம்மாவீதநிசயநதா னனறேவனறே
வகண்டநிலையாகநியெனனை யறிவாமவணணரு
சுபயாவெயிருககவைத்தா னயயாவாஙகே
சுகமயமாயிருபபதலலாற் சொல்வானெனனே. (உசு)
எனனேநானபிறநதுழல வந்தவாறிங
கெனகெனவோாசெயலிலையே யேழையேனபான
முனனேசெயவினையெனவும பினனேவாது
மொருமவினையெனவுமவா முறையேயெனதாய. (உஎ)
தாயானதனனருளை மிாமபவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற் றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதெனகொலையா வேகதேசம
பூரணத்துக்குணடோதான் புகலல்வேண்டும். (உஅ)
புகலரியநினவிளையாட் டெனனேயெநதாய
புனமையறிவுடையவெனனைப் பொருளாப்பண்ணி
யிகலவிளைககுமலமாயை கன்மத்தாடே
யிடருறவுஞசெய்தனையே யிரககமீதோ. (உகூ)

இரக்கமொடு பொறையீத லறிவாசார
மில்லேனல் லோர்க ளீட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல் புடையேன்பாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோ வல்லுருக்கோ கரியகல்லோ. (௩௰)

கல்லாலின் முற்றுப் பெற்றது. ஆ ௪௱௩௫.

பராபரக்கண்ணி.

சீராரும் தெய்வத் திருவருளாம் பூமிமுதற்
பாராதி யண்ட பதியே பராபரமே. (௧)

கண்ணாரக் கண்டோர் கருப்பொருள் காணாமலருள்
விண்ணூடிருந்த வினைப வெற்பே பராபரமே. (௨)

சிந்தித்த வெல்லாமென் சிந்தையறிந் தேயுதவ
வந்தகருணை மழையே பராபரமே. (௩)

ஆராவமுதே யரசே யானந்தவெள்ளப்
பேராறே மோனப் பெருக்கே பராபரமே. (௪)

ஆரறிவா ரென்ன வனந்தமறை யோலமிடும்
பேரறிவே யின்பப் பெருக்கே பராபரமே. (௫)

உரையிறந்த வன்பருளத் தோங்கொளியா யோங்கிக்
கரையிறந்த வின்பக் கடலே பராபரமே. (௬)

எத்திக்குந் தானாகி யென்னிதயத் தேயூறித்
தித்திக்கு மானந்தத் தேனே பராபரமே. (௭)

இக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோற்
கைக்குள்வளாநெலலிக் கனியேபராபரமே. (அ)

முத்தேபவளமே மொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயெனனுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. (கூ)

கண்ணேகருத்தேயென கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானநத வியபபேபராபரமே. (ω)

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவாபாற்
ருக்காதேதாககுந தனியேபராபரமே. (ωக)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவநத மனுவேபராபரமே. (ωஉ)

வானநதமண்ணினநதம வைத்துவைத்துப்பாற்கவெனக்
கானந்தநதந வரசேபராபரமே. (ωந)

அன்பைப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவுந்த
வின்பப்பெருககே யிறையேபராபரமே. (ωச)

வானமெல்லாநகொண்டமெளனமணிப்பொட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே. (ωரு)

ஓடுமிருநிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ளுடும்பொருளான கட்பேபராபரமே. (ωசு)

சித்தநினைவுஞ் செயுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தமர்கட்கான வுறவேபராபரமே. (ωஎ)

போதாந்தபுண்ணியர்கள் போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டின் விளக்கேபராபரமே. (ωஅ)

முத்தாந்தவீதி முளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந் தேவேபராபரமே. (௰௯)

ஆனந்தருருவுடல் மௌனநியாலன்பதற
வானந்தமவேண்டி யலந்தேனபராபரமே. (௨௰)

என்புருகிநெஞ்ச மிளகிக்கண்ணீர்துகள்ந
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேனபராபரமே. (௨௧)

சுத்தவறிவாய்ச் சுகமபொருந்தினலலாலென்
சித்தந்தெளியாதென செய்வேனபராபரமே. (௨௨)

மாறுவனுபூதிவாய்கினல்லா லெனமயக்கந்
தேறுதெனசெய்வேன சிவமேபராபரமே. (௨௩)

தாகமறிந்தினபகிட்டை தாராயேலாகெடுவேன்
றேகமவிழுந்திடினென செய்வேனபராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென னெய்ப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேன் போற்
செப்புவதல்லால்வேறெனசெய்வேனபராபர [றியென்று

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண
டறறுமினபந்தநிலையே யையாபராபரமே. (௨௬)

சொல்லுடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னலலாலெனறுக மறுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவெனனைமுகம் பார்த்தொரு காலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே. (௨௮)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராய்பராபரமே. (௨௯)

ஒகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளநைகனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. (௩௰)

கூடாத்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துனருளைப்
பார்த்தவனென்னைமுகம் பாராய்பராபரமே. (௩௧)

கடலமுதேதேனேயென கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம பாராய்பராபரமே. (௩௨)

உள்ளமறியா யுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேனபராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குசசேதாக னிந்திரங்கலபோலவெனக்
கென்றிரங்குவாயகருணை யெந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெ
புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே. [ஞ்சம்

ஆழித்துருப்பெனவே யங்குமிங்குழலடிமை
பாழிறபிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே. (௩௬)

கறறவறிவா லுனைநான கண்டவனபோற்கூத்தாடிற
குறறமெனறெனனெஞ்சே கொதிக்குமபராபரமே. ௩௭

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டதத்தனையும
பொய்யோவெளியாய்ப் புகலாயபராபரமே. (௩௮)

துனபக்கண்ணீரிற றுளைந்தேற்குனனானந்த
வினபக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே. (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்காறுயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே. (௪௰)

பாசம்போய்நின்றவாபோற் பாராட்டியானுலு
மோசமபோனேனென முறையோபராபரமே. (௪௧)

நன்றறியேனறீதறியே னென்னறிநின்றவரு
ளொன்றறியேனேழை யெனனேபராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேனபடுந்துயர
மென்றுமறியாயோ வுரையாயபராபரமே (௪௩)

எத்தனைதானசனமமெடுத் தெத்தனைநானபட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே. (௪௪)

இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலனவரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ராரகாணபராபரமே. (௪௫)

உற்றுற்றுநாடி யுளமுருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே. (௪௬)

எள்ளளவுநினைவிட விலலாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலெனனபலன சாற்றாயபராபரமே. (௪௭)

பாடிப்படித்துலகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. (௪௮)

சொன்னத்தைச்சொல்வதலலாற சொலலறவெனசொல
விழுதிக, கென்னத்தைசசொலலவே னெளியேனபராபர

சொல்லும்பொருளுமறறச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே. (௫௰)

நேசநிருவிகற்ப நிட்டையலலாலொன்றடைபக்
காசையுண்டோநீயறியா நானேபராபரமே. (௫௧)

துச்சனென்வேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே. (௫௨)

கண்ணுவாரேனுமுனைக் கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பை மதியேனபராபரமே. (௫௩.)

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதெ னிச்சைபராபரமே. ()

எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேயின்னருட்கே
பித்தானேனமெத்தவுநான பேதைபராபரமே. (௫௫)

வாயினாற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போலுன் றளர்ந்தேன்பராபரமே. (௫௬)

அன்னையிலாச்சேய்போ லலக்கணுற்றேனகண்ணார
வென்னகத்திற்றாய்போ லிருக்கும்பராபரமே. (௫௭)

உற்றுநினைக்கிற்றுயர முள்ளுள்ளேசோதியாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னை முகம்பாரீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்
கைவிடவோவேண்டாமெனகண்ணேபராபரமே [௫௯

எண்ணமறிந்தே யிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே (௬௰)

நாட்டாதேயென்னையொன்றி னாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே. (௬௧)

உன்னைநினைந்துனைநிறைவி லுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக் காதேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணும் பழக்கமேமாறு
வரமெனக்குத்தந்தருளென வாழ்வேபராபரமே.(சுங)

வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள் செய்யாய்பராபரமே. (சுச)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போ லெண்ணியிரங்கவுநின்
றெவ்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே. (சுரு)

வெட்டவெளிப்பேதையனையானவேறுகபடொன்றறியே
சிட்டருடனசேரானந்த தெண்டன்பராபரமே. (சுசு)

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. (சுஎ)

மாலகாட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. (சுஅ)

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையழியா நிலையா வையாய்பராபரமே. (சுகூ)

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (எ௰)

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னொடுநானிற்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. (எக)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. (எஉ)

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. (எங)

ஆங்காரமற்றுன் னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்குமோபராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமானின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. (௭௫)

சொல்லாடாவூமைபோற் சொல்லிறந்துநீயாகி
னில்லாவெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. (௭௬)

பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. (௭௭)

கெட்டியென்றுன்னையாமலங் கெட்டயாகதோர்பூரண
தொட்டிலுக்குட்சேயபோற்றுயின்றோர்பராபரமே[மாக

காட்டவருளிருக்கக் காணதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவா னன்றோபராபரமே (௭௯)

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளு மன்றோபராபரமே. (௮௰)

எத்தனைபோதந்தாலு மென்னுளேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. (௮௧)

மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவெவ்வாறு காண்பேன்பராபரமே. ()

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே. (௮௩)

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. (௮௪)

அனைத்துமாய் நின்றாயே யானவேறாய்நின்னை
நினைக்குமாறெங்ஙனே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அ௫)

நினபோதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்று
மென்போதமெங்ஙனே யியம்பாய்பராபரமே. (அ௬

ஒன்றைநினைந்தொன்றை மறந்தோடுமனமில்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்ஙனே யியங்குமபராபரமே. ([illegible]

கொழுந்திலவயிரமெனக் கோதறவுள்ளவி
ல்முழுந்துமவாகக்கேசுகமுண் டாகுமபராபரமே. ([illegible])

பற்றுமபயிராகக் படாகொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவாக்கேநினனருடான் பேறுமபராபரமே[illegible] (அ௯)
யோகியாக்கேஞான மொழுங்காப பேரனபாள[illegible]
தாகியருமயோகமுன்னே சாரந்தோபராபர[illegible]௯௰)

அல்லும பகலு மறிவாகிநின்றவாக்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாணபராபர[illegible] (௯௧)
எச்சிலென்றபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப்[illegible]ப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே (௯௨)

அநதக்கரண மடங்கத்துறப்பதுவே
யெநதத்துறவிநன் றெந்தாய்பராபரமே. (௯௩)

[illegible]னையறிந்தாற் றலைவனமேற்பற்றலது
வினையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. ( )

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபராபரமே. (௬௫)

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே. (௬௬)

கற்றகலையாணிலைதான காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத் தேவெளியா மன்றோபராபரமே. (௬௭)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காணபதுண்டோவினைருவா
விண்மூடினெலலாம் வெளியாய்பராபரமே [௬௮

நேரோவினைதருமென்னெஞ்சகங் கவரின்றொன்றும்
பாரோனக்கரும பண்டபவேனபராபரமே. ௬௯

வான்காணவேணடின மலைமேறலெக்குமனை
நான்காணப்பாவனைசெய நாட்டம்பராபரமே ௭௰

வாதனைவிட்டுன்னருளின மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே. ௭௧

பாசகமும்விண்ணசமும் பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே. ௭௨

விளக்குந்தகளியையும் வே றெனறார்பின்னைத்
துளக்கமறச்சிவனென்று சொல்வார்பராபரமே. ௭௩

பாராதிநீயாப் பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சிவனுநீ யாவகாண்பராபரமே. ௭௪

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும் போதத்துக்காதரவுஞ்
மெய்யருளேயன்றோ விளம்பாய்பராபரமே. ௭௫

6472(6554)

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தை
தெரிவாகவில்லையென்ற தீரம்பராபரமே. [௱௬

மாயாசகமில்லையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேகாவெனறுவந்து நிற்பேன்பராபரமே. ௱எ

வானுதிநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றுயபராபரமே. ௱அ

வெள்ளைக்கருணைமத வேழமாநின்னருட்கெண
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. ௱௯

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டாகவோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே. ()

மானமுதலாம்வினைநீ மனனுயிர்நீமன்னுயிர்தோர்ந்
தாயுமறிவானதுநீ யன்றோபராபரமே. ௧௧௧

என்னறிவுமயானுமென தென்பதுவுமாயிவைக
ணின்னவையேயன்றோ நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௧௧௨)

பாரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுனபெருமை
யாரறிவார்நானோ வறிவேனபராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே. ()

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகாபோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வானபொருணீ கண்டாய்பராபரமே. ()

என்போலெளியவரு மெங்கெங்குமபார்த்தாலு
முன்போலெளியவரு முண்டோபராபரமே. (௧௧௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநினசெயலே
யாகருஞ்செயலிலையே யையாபராபரமே. (௧௧௭)

ஒனறேபலவே யுருவேயருவேயோ
வெனறேபழைப்பதுனனை யெனறுபராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெலலாஞ்செபமான சிநதிப்பதெல்லாநின
னொப்பிறியானமென வோராதேனபராபரமே. (௧௧௯)

ஆரிருநதெனனாபோயென ஞாமுதாநினனருளின்
சீரிருநதாலுயவேன சிவமேபராபரமே. (௧௨௰)

வஞ்சநமனவாதனைககும வனபிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைநதேன் னையாபராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்படியுன னிதயமிருநததெமக
கந்தப்படிவருவ தனறோபராபரமே. ௧௨௨

எநதநதநாளு மெனைப்பிரியாதெனனுயிராய்ச்
சிநதைகுடிகொணடவருட் டேவேபராபரமே. ௧௨௩

அஞ்சலஞ்சலெனறடிமைக கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணாத்து நிறைவேபராபரமே. ௧௨௪

என்னையுனறனைக்களித்தார யாவனொன்னையானகொடு
பின்னையுனனாற்பெற்றநலம் பேசேனபராபரமே[த்துப்

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவெனறோநீமௌனத்
தூ யாகவநதருளைத் தந்தாய்பராபரமே. ௧௨௬

தனனைத்தந்தெனைத் தடுத்தாண்டநினகருணைக்
கெனனைககண்டெனபல னெந்தாய்பராபரமே. ௧௨௭

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்ட பாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினனபாககெனன பயங்காண்பராபரமே. ௧௨௮

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டனினையாளே வியப்பேனபராபரமே. (௧௨௯)

சூதொனறுமின்றியெனனிச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொனறும்போதாதோ வினபமபராபரமே. (௧௩௰)

வாயொனறும்பேசாமௌனியாய்வநதாண்ட
தேயொனறும்போதாதோ வினபமபராபரமே. (௧௩௧)

என்றுமிருநதபடிக் கெனனையெனககளித்த
தொனறுமபோதாதோ வுனாயாய்பராபரமே. (௧௩௨)

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கணடவிடத்தெனனையுநான கணடேனபராபரமே. ()

பித்தனையேதுமமறியாப் பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதாண றெணட னிடுவேனபராபரமே. (௧௩௪)

தாயாகாப்பத்தூடனமுந தண்ணீருநதந்தருளு
நேயவுனையாரோ நினையார்பராபரமே. (௧௩௫)

விரிந்தமனமொடுங்கும வேளையிலுனைகப்
பரநதவருள்வாழி பதியேபராபரமே. (௧௩௬)

சிநதனைபோங்காலெனல்போய்த் தேக்கவின்பமாமழை
யை,வநதுபொழிநதனைநீ வாழிபராபரமே (௧௩௭)

தநதேனேயோர்வசனந தந்தபடிக்கினபமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. (௧௩௮

மண்ணும்விண்ணும்வந்து வணங்காவோ நின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (௧௫௯)

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே. ()

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே. (௧௬௧)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமாய்ப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயி றியம்பாய்பராபரமே. (௧௬௨)

பாலரொடுபேயர்பித்தர் பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே. (௧௬௩)

ஊணுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (௧௬௪)

கங்குல்பகலற்றதிருக் காட்சியார்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே. (௧௬௫)

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருன்றங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத் தொடர்வார்பராபரமே. (௧௬௬)

அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்கியானந்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவுமவா யுண்டோபராபரமே. ()

சித்தந்தெளிந்து சிவமானோரெல்லார்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிகாண்பராபரமே. (௧௬௮)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந் தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்று செய்வேன்பராபரமே. ()

விண்ணுக்குமவிண்ணாகி மேவுமுனக்கியானபூசை
பண்ணிகிறதுமாறு பகராயபராபரமே. (௧௫௰)

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமனபே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராயபராபரமே. (௧௫௧)

கெட்டவழியாணவப்பேய கீழாசமேலான
சிட்டருனைபபூசை செயவாராபராபரமே (௧௫௨)

காலபிடித்த மூலக் கனலைமதிமணடலத்தின
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே, (௧௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்து நினைப் பாவித்துப் பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம விளங்குமபராபரமே. (௧௫௪)

அனபாபணிசெய்யவெனை யாளாககிவிட்டுவிட்டா
லினபநிலைதானேவந் தெய்துமபராபரமே. (௧௫௫)

மூாததிதலந்தீாத்தமுறை யாற்றொடங்கினாக்கோா
வாாத்தைசொலசசற்குருவும வாய்க்குமபராபரமே. ()

விருப்புஞ்சரியைமுதன மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மருமபுமலர்காயகனிபோ லனறோபராபரமே. (௧௫௭)

தானநதவநதருமஞ் சநததமுஞ்செய்வாசிவ
ஞானநதனையவனைய நலலோர்பராபரமே. (௧௫௮)

சொனனத்தைசசொலலித் துடிக்கினறவாணவப் பேய்க்
கினனல்வருவதெநநா ளெநதாய்பராபரமே. (௧௫௯)

இனறேவிருவினைவந் தேறியதுநானெனறோ
வனறேவிளைந்ததனறோ வாற்றேனபராபரமே. (௧௬௰)

எண்ணமுந்தானினைவிட வில்லையெனுல் யான்முன
பண்ணவினையேது பகராயபராபரமே. கசுக[மே

என்னையினினெறியா வேழைக்குமாகெடுவேன
முன்னைவினைகூடன முறையோபராபரமே. (கசுஉ)

அறியாநானசெய்வினையை யையாநீகூட்டும்
குறியேதெனக்குளவு கூறாயபராபரமே. (கசுங)

என்னைக்கெடுக்க வினைசந்திருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (கசுச)

வல்லவாபோக்காட்டுகின்ற மாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கே யிருக்கும்பராபரமே. (கசுரு)

முகத்துணைக்காவெல்லா முளைக்கபிரகிருதிக்
கிகத்துணத்தைக்கலியாதா ரெந்தாபராபரமே. (கசுசு)

ஆற்றப்படாதுன்பமையவென்றலெனமனது
தேற்றப்படாதினியென செய்வேனபராபரமே. (கசுஎ)

பூராயமாயாணத்தைப்போக்கவறியாமலையோ
பாராயலைந்தே னாசேபராபரமே. (கசுஅ)

ஒன்பிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மன்பிறக்கக்கல்லாக்கு வாயேனபராபரமே. (கசுகூ)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடு தெந்தாயபராபரமே. (கஎ0)

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுடனாம்
வாதாடியென்னபலம வரய்க்கும்பராபரமே. (கஎக)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென கண்டாயபராபரமே.(௧௭௨)

வந்ததையும போனதையும வைத்துவைத்துப் பார்த்தி
சிந்தையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. [ருந்தார

எறுமயிராப்பாலமுண்ணா விந்தவிடயங்களொருப்
ப்ரமெறனவுநனரு வறிந்தேனபராபரமே. (௧௭௪)

பொறிவழியேயேழை பொறிவழியானவதுமின
னறிவினவிழித்தவிதி யாரோபராபரமே. (௧௭௫)

பாசசாலங்களெல்லாம பற்றிட ஞானவவாள்
வீசுநாளெந்நாள விளமபாயபராபரமே. (௧௭௬)

எந்தவுடலேனு மெடுத்தவுடனலலதெனா
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ் செப்பாயபராபரமே. (௧௭௭)

பொயயெல்லாமொனறாய்ப் பொருந்திவைத்தபொய்யுட
மெயயெனறுனமெய்யாய் விடுமோபராபரமே [லே

மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யெனறுநமபியையோ
நின்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே (௧௭௯)

நித்தியமொன்றில்லாத நீர்க்குமிழிபோனறவுடற்
சித்தனைதானறுனபழுணடோ வெனனேபராபரமே.()

தேகமிறுமெனறு சடா தேமபுவதெனனித்திரையி
னூகமறிந்தாற்பயந்தா னுணடோபராபரமே. (௧௮௧)

ஏதைச்சுமையா வெடுப்பாரொடுத்தவுடற்
சேதமுறினயாதுபினனே செலலுமபராபரமே. (௧௮௨)

தோற்பாவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சீவனன்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே. (௧௮௩)

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைபோக்கியென்ன கண்டேன்பராபரமே. ()

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுங்காண் ராபரமே. (௧௮௫)

நூலேணிவிண்ணேற நூறகுப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநனூற் போதம்பர பரமே. (௧௮௬)

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞான மார்க்கம்பராபரமே. (௧௮௭)

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே. (௧௮௮)

கேட்டதையேசொலலுங் கிளிபோலநினைருளி
னூட்டமின்றிவாயபேச னன்றோபராபரமே. (௧௮௯)

வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே (௧௯௰)

காலமொருமூன்றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார நல்லோர்பராபரமே. (௧௯௧)

கொல்லாதவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே. (௧௯௨)

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. (௧௯௩)

எதுவந்துமேதொழிந்து மௌனநியானென்னுர்கள்
போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே. (௱௯௪)

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற பிழைகாணபராபரமே (௱௯௫)

மாயமயக்கொழிந்தோா மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே (௱௯௬)

சித்திரையிற்செந்தமிணை நேருமுடற்சிர்சைவையாச்
சுத்தர்களோலல துறவோர்பராபரமே (௱௯௭)

என்னெஞ்சமோறு மிராதுபோயினனருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுள்போ காட்டாய்பராபரமே (௱௯௮)

பாதவறிவாகியினைப வாயாயிருந்தவைநாற
சிந்தையமயக்கோடே வைசெயவேனபராபரமே (௱௯௯)

தேடினேனிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன சிந்தனை
வாடினேனென்னமயக்க மாறுயபராபரமே. [௨௱

மடிமையெனுமொன்றை மறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொள்ளவேண்டு மரசேபராபரமே. (௨௱௧)

காலாபயந்தீரவினைபக காறகபயமெனறெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. (௨௱௨)

நீாப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநினறழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே.

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென பார்வைபராபரமே.(௨௱௪)

ஆடியோய்பம்ப்ரம்போ லாசையுளனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கினறேனெனசெய்வேனபராபரமே. உ௱௫

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறெனஞாகண்களிக்கு
நாதாந்தமோன நலமேபராபரமே. (உ௱௬)

ஆனந்தமானவினை யனறியொனனறையுன்னுத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே. (உ௱௭)

எதுக்குமுனைவிட விலலையென்றுலெனகருத்தைச்
சோதிக்கவேணடாநான சொனனேனபராபரமே. ()

முத்தியிலுநதேகமிசை மூவிதமாஞசித்திபெற்றே
ரொத்தவை பேரொனறுமைப்ப தெநதாய்பராபரமே. ()

நீயனறிநானுர் நினைவாரொனனெஞசகமாா
தாயினறிசூலு முணடோ சாற்றுப்பராபரமே. (உ௱௰)

அங்கமேநினைவடிவ மானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென ற தெனனேபராபரமே. (உ௧௧)

கொள்ளைவெள்ளத் தண்ணருண் மேற்கொண்டுசுழித்தா
கள்ளமனககப்பலெனுகேகாணும்பராபர[ாத்திமுத்தாற்

எக்கலையுங் கற்றுணாந்தோ மெனறவாகுஞ் சம்மதஞ்
வக்கணையாலினபம் வருமோபராபரமே. [சொல்

கல்லெறியப்பாசி கலைநதுநனீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரினஞானம்வநது தோனறும்பராபரமே. ()

நினையுணர்ந்தோர்கடமைநிநதித்தபேயறிஞ
ரொன்னகதிபெறுவா ரொந்தாய்பராபரமே. (உ௧௫)

என்னறியானென்னலற்றே னெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே. (உகசு)

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்ணுறங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன்கண்டாய் பராபரமே (உகஎ)

உள்ளபடியொன்றை யுணர்கின்றவர்களுள் ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே. (உகஅ)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றை யான்பகாவதல்லாற்
றெடுத்தொன்றையான்வேண்டிச் சொல்லேன்பராபர

உள்ளமறியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன்பராபரமே. (உஉ௰)

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே. (உஉக)

முன்னுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தமைமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே. (உஉஉ)

கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மைநிலைசார்ந்ததன்பா தன்மைபராபரமே (உஉ௩)

கண்டுயிலாதென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே. (உஉ௪)

நானென்றதன்மையென்று நாடாமலுடைவின்ப
வானாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே. (உஉரு)

அகத்தூடணுவணுவா யண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே. (உஉசு)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடுமெனகண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபராபரமே. (௨௨௭)

புரநதோரதநதேசமெனபார பூமியைப்போராடி
யிரநதோருநதமமதெனபா ரெனனேபராபரமே ௨௨௮

மூர்த்தியெல்லாமவாழியெங்கண் மோனகுருவாழியரு
வார்த்தையென்றும்வாழியனபாவாழிபராபரமே. (௨௨௯)

சொல்லுமபொருளுந தொடாரவருணிறைவிற
செலலுமபடிககருணீ செயதாயபராபரமே. (௨௩௰)

இறைறவனாக்குள்ளாக வெணணியபசித்தமுத்தி
பெறறவாகளெத்தனைபோ பேசாயபராபரமே. (௨௩௧)

நாடுநகருநிசா ஞடடியபாளயமு
மீடுசெயுமொமுடிவி லெநதாயபராபரமே. ௨௩௨

தேடுநதிரவியமுஞ் சோநதமணிபபெடடகமுங
கூடவருநதுணையோ கூறுயபராபரமே. (௨௩௩)

தேடாததேட்டினமோ செஙகைத்துலாககோலபோல்
வாடாச்சமனிலையில வாழவாாபராபரமே. (௨௩௪)

நீராய்ககரைநதுருகி நெட்டுயிர்த்துநினறேனைப்
பாராததெனனோபகராய்பராபரமே. (௨௩௫)

உள்ளபொருளாவி யுடனமூனறுமனறேதான
கொள்ளைகொணடநீயென குறைதீாபராபரமே. ௨௩௬

ஆழ்நதாயேயிவ்வுலகி லல்லவெல்லாநதீநதருளால்
வாழ்நதாயேயெனறனைநீ வாழிபராபரமே. (௨௩௭)

தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையுந்தன்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீ வாழிபராபரமே. (௨௩௮)

ஆசையுனக்கில்லா லருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசமுண்டோவென்னைக்கருணைப்பாங்காற்பராபரமே.௨௩௯

ஆதியந்தநீக்குநலா யாண்டதலாவினையின்றிப்
போதனையுற்றனையோ புகலாய்பராபரமே. (௨௪௰)

தானாகவாது தடுக்காண்டென்னையினி
வானாகச்செய்தவினை வானேபராபரமே (௨௪௧)

பற்றற்றி நக்குநெறி பற்றிநடனமயிலேயுந்
சுற்றறிலோ கருணையந் சொன்னேனேபராபரமே. (௨௪௨)

படிப்பறக்கேள்விபற்றுப் பற்றறச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றாக்கனேறோ சுகங்காணபராபரமே. (௨௪௩)

சத்தாங்கினறோ சடங்களிலிங்கென
வைத்தாருமுண்டேயென வாழ்வேபராபரமே.௨௪௪

சித்திருவிகற்பஞ் சேராதாருடற்றீபம்
வைத்தகாப்பூரம்போல வயங்கும்பராபரமே. (௨௪௫)

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனியெங்கேநான போவேனபராபரமே.௨௪௬

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாளுஞ்சிகரும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்று செப்பாய்பராபரமே ௨௪௭

கன்னறருமபாகாய்க் கரும்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய்பராபரமே. (௨௪௮)

சிறபரமேதறபரமே தெய்வசுருதிசொனன
வறபுதமேயனபே யறிவேபராபரமே (உ௪௯)

அறிவிபபரிவெனறோ வைமபுலனகடநத
நெறிநிறபாரயாரோ நிகழத்தாயபராபரமே. (உ௫௰)

அநதககரணமெனனு மாகாதபேயகளெனனை
வநதுபிடிததாட்ட வழககோபராபரமே. (உ௫௧)

ஐவரொடுஙகூடாம லநதரஙகசேவைதநத
தெயவவறிவே சிவமேபராபரமே. (உ௫௨)

அருளாநினறசுக மாகாமலேயோ
விருளாகிநிறக வியலபோபராபரமே. (உ௫௩)

அனபொலலாரினப மருநதிடவு யானொருவன
றுனபுறதனனறோநீ சொலலாயபராபரமே. (உ௫௪)

சநததமுநினகருணை சாறறுவதலலாலவேறு
சிநதையறியேனுன சித்தமபராபரமே (உ௫௫)

நானெனனககுளாறு நாடடத்தாலெனனைவிட்டுப்
போனாலுமுனனைவிட்டுப போகேனபராபரமே. உ௫௬

இககாயமபொய்யனறோ ரிட்டத்துனககபயம
புககாதாருணடோ புகலாயபராபரமே. (உ௫௭)

தானுதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டுயிருமை
வானுதியுமொழுஙகாய மனனுமபராபரமே. (உ௫௮)

ஊனுமனக்காப்பூர வுணடைபோலேகரைய
யீனுமானநத விளககேபராபரமே. (உ௫௯)

ஈட்டபட்டோர்த நடுக்கமெலாந்தீரவுனைக்
காட்டப்படுந்தனமேயெனக்கு நன்றோபராபரமே. (உ௬௦)
பாவிபடுங்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுந்துணையா ரையாபராபரமே (உ௬௧)
நினைவிறவோர்காய நினைவுதனைப்பெய்தாம
லெனைநிறைவேபோர்த்ததென்னேபராபரமே. உ௬௨
நினைச்சாணுந்தா விகாசகலவேண்டுமெலா
லெனைப்போற்பிறந்த லென்னேபராபரமே. (உ௬௩)
மாறுசத்துவம்போலெலாம் வந்தாலுந்தானினசெவிடு
லேறுதலாறேதய்யபராபரமே. (உ௬௪)
விருசுபுலப்பாட்டைத்துமெ விறுதுணையுஞ்செய்யவாத
வருசுபுலவேட்டுருக்கு மாறநேனேபராபரமே. (உ௬௫)
கண்ணகரியபிறக காமாதிராகரூசபபேயக
கெனையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (உ௬௬)
சித்திநெறிகேட்டல செகமயக்கருசனமாற
முத்திநெறிகேட்டன முறைசாணபராபரமே. (உ௬௭)
சிசல தசிதையச சிதையாதவானந்த
பொந்தவசையாலே வந்தெய்துபராபரமே. (உ௬௮)
கூாத்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குரவன்
றோத்தபடிதானே திசிரதேனபராபரமே. (உ௬௯)

பத்தரா ருந்தும் பரமசுகம் யானருந்த
வெத்தனைநாள் செல்லு மெம்பரமபராபரமே. (௨௭௰)
சீரகத்தி னுற்றுறவு சேராம லிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம் பேசல் பண்போ பராபரமே. (௨௭௧)
இந்தவெளி யினையுண் டேப்பமிட்டுப் பேறறிவாந்
தந்தவெளிக் கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன் பராபரமே. ( )
உண்டதுமுன் னாட்டா துணர்ந்தவையே நாடி
விண்டகுறு மௌனமே முழைபதா னென்னனே பராபரமே. ( )
உண்டுபோ லின்று முலகைத் திரமெனவுட்
கொண்டுநான் பெறும்பலனென் கூறாய் பராபரமே. (௨௭௪)
உள்ளபடி யாதுமென வுற்றுணர்ந்தேன் கண்டேனே
கள்ளமனம் போனவழி காணேன் பராபரமே. (௨௭௫)
சித்தமவு னஞ்செயல்வாக் கெல்லாமவு னஞ்
சுத்தமவு னமென்பாற் றேரென்றிற் பராபரமே. (௨௭௬)
எண்ணரிய பல்கோடி யுயிரைத்தனை யோவதனைக்குருவ
கண்ணிறக லாதவருட் கண்ணே பராபரமே (௨௭௭)
எனக்கினியா ருன்போலு மில்லையென் றால்யானு
முனக்கினியா னாகா வுளவேன் பராபரமே. (௨௭௮)
அண்டபிண்டங் காணே னகம்புறம்மொன் றாக்
கண்டவென்னைக் கலந்த காலம் பராபரமே. (௨௭௯)
எத்தனைபோ கோடி யெடுத்தெடுத்துச் சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங் கிலையென் செய்வேன் பராபரமே. (௨௮௰)

அன்றந்தநால்வருககு மறபுதமாநீயுரைத்த
தொனறநதவாாத்தையெனக குணடோபராபரமே. ( )

அப்பனெனறுமனனையெனறுமாரியனெனறும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின சீாகாணபராபரமே. (உ௮உ)

கட்டுங்கனமுமநதக காலாவருமபோதெதிாத்து
வெட்டுநதளமொ விளமபாய்பராபரமே. (உ௮௩)

பேசாதமோனநிலை பெற்றனறோநினனருளாம்
வாசாமகோசாநதான வாயககுமபராபரமே. (உ௮௪)

கறறாலுஙகேட்டாலுங காயமழியாதசித்தி
பெறறாலுமினபமுணடோ பேசாய்பராபரமே (உ௮௫

கணடவடிவெலலாங கரைகினறவஞசனமபோ
லணடமெல்லாநினனருளே யனறோபராபரமே. உ௮௬

தனசெயலாலொனறுமிலை தானெனறுணாபாவி
நினசெயலாய்நில்லா நினைவேனபராபரமே. (உ௮௭)

கொலைகளவுகட்காமங கோபமவிட்டாலனறோ
மலையிலககாநினனருடான வாயககுமபராபரமே. ( )

தனனையறியாது சகநதானாயிருநதுவிட்டா
லுன்னையறியவரு ளுண்டோபராபரமே. (உ௮௯)

ஒனறிரண்டெனறனனு வுணாவுகொடித்துள்ளபடி
யெனறுமெனனைவையா யிறையேபராபரமே. (உ௯௰)

கருதுமடியாாகளுளங காணவெளியாககுந
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே. (உ௯௧)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக காலம்பராபரமே. (௨௯௨)

அத்துவிதமான வயிகபவனுபவமே
சுத்தநிலையாநிலையா சொலவாபராபரமே. (௨௯௩)

வைத்தசுவரலமபின மணபோமோமாயையினோக்
கெத்தனைபோதித்துமென்ன மெந்தாய்பராபரமே. ()

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப் போகுமுனனேநினைவருளைக்
காட்டத்தகாதோவென கண்ணேபராபரமே. (௨௯௫)

சொல்லிறபதாகவெந்து சொனமுடிவுகாணாதார்
நெலலிறபதாபோல நிறபாரபராபரமே. (௨௯௬)

அழுக்காற்றுனெஞ்ச மழுங்கியபுனமாகக
விழுக்காற்றுலினபநல மெய்தாபராபரமே. (௨௯௭)

தேகாதிபொய்யெனவே தோநதவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோ மொழியாய்பராபரமே. (௨௯௮)

சாதனையெல்லாமவிழத் தற்போதஙகாட்டாதோ
போதனைநீநலகுவதெப் போதோபராபரமே. (௨௯௯)

ஒனறுமறியாவிருளா முள்ளமபடைத்தவெனக
கெனறுகதிவருவ தெநதாய்பராபரமே. (௩௱)

சிநதிக்குந்தோறுமெனனுட் சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புநதிகருணினறவருட் பொறபேபராபரமே. (௩௱௧)

எனறுமடைநதோாகட் கிரஙகாற்குறிப்பனைத்துங்
கனறையுதைகாலி கதைகாண்பராபரமே. (௩௱௨)

குற்றங்குறையக் குணமேலிட வருளை
யுற்றவரேயாவிக் குறவாம் பராபரமே. (௩௱௩)

ஒருவனையால்வாய்க்குழூணமைகோசணந்த நூல்கோ
பேருணையாற்பேசிலென்ன பேராமபராபரமே. [டிப்

சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே. (௩௱௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும் பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லா ராகாணபராபரமே. (௩௱௬)

நேசத்தானினளை நினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலி லழுந்தாபராபரமே. (௩௱௭)

கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோநானொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோ கூறுய்பராபரமே (௩௱௮)

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்த நிட்டைபராபரமே. (௩௱௯)

நீட்சிகுறைவில்லா நித்யசுகாரம்பசுக
சாட்சியாமுன்னைவந்து சார்ந்தேனபராபரமே. (௩௱௰)

வானாதிதத்துவமாய் மன்னிநின்றகாரணநீ
காணநிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. (௩௰௧)

காட்டத்திலங்கி கடையவந்தாலென்னவுன்று
நாட்டத்தினூடுவந்த நட்பேபராபரமே. (௩௰௨)

நித்திரையாய்த்தானே நினைவயாந்தானித்தனித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள் செய்கைபராபரமே. ( )

இனபநிட்டையெய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்றுமனந்
துன்புறுதலவனபிறவித் துக்கமபராபரமே. (௩௰௪)
பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகணடோர்க்கோ
ரையமிலலையமிலை யையாபராபரமே. (௩௰௫)
மந்திரத்தையுன்னி மயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைகக்த் தகாதோ பராபரமே. (௩௰௬)
விண்கருணைபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்ற வருடாய்நீபராபரமே. (௩௰௭)
தன்மயமாநின்றநிலை தானேதானாகினின்று
ன்மயமாயெல்லாங்கழுமபராபரமே (௩௰௮)
எங்கிபிடையுநெஞ்சவேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செயவதென்றோ பாரமபராபரமே. ()
ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகனமபுகலாயபராபரமே. (௩௨௰)
எங்கணுநீயென்று விருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலைய லாமோபராபரமே. (௩௨௧)
கற்குமதுவுண்டு களித்ததல்லானினைநருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோ நீதானபராபரமே. (௩௨௨)
அண்டபகிரண்ட மறியாதநின்வடிவைக
கண்டவரைககண்டாற் கதியாமபராபரமே. (௩௨௩)
கலக்கமுறநெஞ்சைக கலக்கித்திருப்பத்
துலககுபவனியலையோ சொல்லாய்பராபரமே. (௩௨௪)

சிநதையுமெனபோலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வநததெலாநினசெயலா வாழவேனபராபரமே.(௩௨௫)

பநதமெலாந்தீரப் பரஞசோதிநீகுருவாய்
வநதவடிவை மறவேனபராபரமே. (௩௨௬)

ஞானநதமான சகசநிருவிகறப
வானநதநிட்டையரு ளாயபராபரமே. (௩௨௭)

அல்லலெலலலாநதீரவெனக கானநதமாகவொரு
சொலலைெயனபாலவைத்ததை யெனசொலவேனபராப

சிநதைமயககமறச் சினமயமாயநினறவுனனைத்
தநதவுனக்கெனனையுநான றநதேனபராபரமே.(௩௨௯)

மைகாட்டுமாயை மயககமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுஙகனவு கண்டேனபராபரமே. (௩௩௰)

மால்வைத்தசிநதை மயக்கறவெனசெனனிமிசைக
கால்வைககவுஙகனவு கண்டேனபராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணுனமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுஙகனவு கணடேனபராபரமே. (௩௩௨)

மண்ணீரமையாலே மயஙகாதுனகையாலென
கண்ணீரதுடைக்கவுநான கண்டேனபராபரமே. ௩௩௩

உள்ளதுணரா வுணர்விலிமாபாவியெனறே
மெள்ளமெள்ளகைநெகிழ விட்டாயபராபரமே. ()

எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யில்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே. (௩௩௫)

பந்தமயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்க மெனக்கேனோ பராபரமே. (௧௩௬)

காட்சியெல்லாங் கண்ணைவிட்டுக் கண்டதுண்டோ யாதி
மாட்சியுனதருளேயன்றோ பராபரமே. [௧௩௭

எட்டுத்திசையுமொன்றா யின்பமாய்நிறைவுனை
விட்டுப்பிரியவிடம் வேறோ பராபரமே. (௧௩௮)

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவிலெவ்வடே பராபரமே. (௧௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய் பராபரமே. (௧௪௰,

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன் கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென் சொல்வேன் பராபரமே.()

வன்பொன்றுநீங்கா மனத்திறப்பார்ருப்போ
ரன்பொன்றும்போதுமெனக் கையா பராபரமே (௧௪௨

ஏதுந்தெரியா வெளியேனை வாவென்னின்
போதநிலைகாட்டிற் பொருதோ பராபரமே. (௧௪௩)

ஓராமலெல்லா மொழிந்தேற்குனதெய்வரு
டாராதிருக்கத் தகுமோ பராபரமே. (௧௪௪)

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய் பராபரமே. (௧௪௫)

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்து
நீடுங்கருணை நிறைவே பராபரமே. (௧௪௬)

புந்தியினானின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போயினை தியானமபராபரமே. (௩௪௭)

உனக்குவமையாகக்கருணை யுள்ளவரும்வனைக்
கெனக்குவமையானவரு மிலலைபராபரமே. (௩௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளை களநாதரபோலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநானதளர்ந்து நின்றேனபராபரமே. (௩௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானாகினபமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. ௩௫௰

பாவமெனறாலேதும் பயமினறிசசெய்யுமிநதச
சிவனுக்காரபோதநதெரித்தாயபராபரமே. (௩௫௧)

இன்பநிருவிகற்ப மினறேதானறெனிலோ
துனபம்பொறுப்பரிது சொனனேனபராபரமே. ௩௫௨

கற்குநிலைகற்றற கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகறபதுவே நீதம்பராபரமே. (௩௫௩)

காச்சச்சுடாவிடுமபொற்கட்டிபோலினபவலமாய்ப்
பேச்சற்றவரோ பிறவார்பராபரமே. (௩௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப் பதைத்தொழிந்துதானேதா
னுற்றிருப்பதென்றைக் கமைப்பாயபராபரமே. ௩௫௫

உருவெளிதான்வாதனா ருத்தமாக்கல்லாலினமுன
குருவழிநின்றோர்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே. ()

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறியல்ல நெறியையபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோற்சடல மோயவும்பேர்முத்தி
யிலகுமெனலெந்த வியல்போபராபரமே. (௩௫௮)

பரமாப்பரவெளியாய்ப் பார்ப்பதெல்லாமற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றாத் தோற்றதேனபராபரமே. ()

தேடுவேனென்னருளைத் தேடுமுனமேயெதிர்ந்
தாடுவேனானந்த மாவேனபராபரமே, (௩௬௰)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேனபராபரமே (௩௬௧)

பட்டப்பகல்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளவெல்லாம
வெட்டவெளியாக விளங்குமபராபரமே. (௩௬௨)

பாரகத்தினனுப்போறகிடந்த பாழ்ஞ்சிந்தை மாளினென்
யார்க்குச்சரியிடலா மையாபராபரமே. [ஊ

பாடுகோவணமினுகோ பத்திகோவணபர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறிகிநின்றுய்பராபரமே. (௩௬௪)

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமாகச் சிறப்பேபராபரமே. (௩௬௫)

உன்னுவெளியா யுறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளே யிருந்தாயபராபரமே. (௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மையாகுச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உள்ளகொதிப்பகல வுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்க்கருணை வேண்டும்பராபரமே. (௩௬௮)

எனைப்புரப்பதரு ளினகடனுமென்கடனு
னினைநிறபணியறவே நிறகைபராபரமே (௩௬௯)

தானேயானனிலையைத் தநதவருளானநத
வானேமனுதீதவாழவேபராபரமே. (௩௭௰)

மணணாதிபூதமெலலாம வைத்திருநதநினனிறைவைக
கணணாரககணடு களித்தேனபராபரமே. (௩௭௧)

அறியாமையீதென றறிவித்தவனறேதான
பிறியாவருணிலையும பெறறேனபராபரமே. (௩௭௨)

தீதெனவுநனறெனவுந தோநதுநானறோநதபடி
யேதுநடககவொட்டா தெனனேபராபரமே. (௩௭௩)

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவாககேமுத்தி கொடுப்பாயபராபரமே. ()

ஈறுகவலவினைநா னெனனுமலினபசுகம
பேறுமபடிககடிமை பெறறேனபராபரமே. (௩௭௫)

பெறறானுபூதி பேசாதமோனநிலை
கறறுருனைப்பிரியா கணடாய்பராபரமே. (௩௭௬)

நீயேநானெனறு நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவ ருடநதாய்பராபரமே. (௩௭௭)

சஞசலமறறெல்லாநீ தானெனறுணாநதேனென
னஞசலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. (௩௭௮)

பூதமுதனாதவரை பொய்யெனறமெய்யசொல்லால
காதலித்தினபககடலேபராபரமே. (௩௭௯)

வாக்குமனமௌனறுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறு
போகருடையவார்த்தை பொருந்தேனபராபரமே.[ய்ப்
வனமைமயினறிவெல்லா மதித்துணர்வாய்ககாகெடுவேன
றனமைமயொனறுநதோயாத் தடையோபராபரமே. ()
பத்தாசித்தாவாழிபரி பக்குவர்களவாழிசெஙகோல்
வைத்தவாகள்வாழிகுருவாழிபராபரமே (௩௮௨)
கல்லாதேனுனுடைய கற்றுணாநதமெய்யடியார
சொல்லாலேநினைனைத் தொடாநதேனபராபரமே. ()
சொல்லிறப்பசஈறகுருவாய்த் தோனறிச்சுகங்கொடுத்த
கல்லுணைக்கேகொத்தடிமை நானகாண்பராபரமே. ()
முத்திககு வித்தான மோனக்கரும்புவழி
தித்திக்கவிளைநதேனேபராபரமே (௩௮௫)
நித்திரையுமபாழ்த்த நினைவுமறறுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணினீ சொலலாய்பராபரமே. (௩௮௬)
மண்ணுமறிகடலு மற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருககவுநான கணடேனபராபரமே. (௩௮௭)
பூட்டிவைத்துவஞசப் பொறிவழியேயெனறனைநீ
யாட்டுகினறதேதோ வறிவேனபராபரமே (௩௮௮)
பொய்யுணர்வாயிநதப் புழுக்கூட்டைக்காத்திருநதே
னுய்யுமவகையு முளதோபராபரமே. (௩௮௯)

பராபரக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது; ௩௮௯ கூஉ௰௪.

பைங்கிளிக்கண்ணி

அந்தமுட னாதி யளவா மலெனையீன்ற
சுந்தரவான சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. க

அகமேவு மண்ணலுக்கென் னல்லலெல்லாஞ் சொல்லிச்
சுகமானநீ போய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே. உ

ஆவிக்குள் ளாவியெனு மற்புதனார் சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங் கிட்டுமோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. ங

ஆருமறி யாமலெனை யேகாந்தமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச் செப்பிவா பைங்கிளியே. ச

ஆறான கண்ணீர்க்கென் னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுதற்கென்னே குதலைமொழிப் பைங்கிளியே. ரு

இம்பருள வாடையழுக் கேறுமோ கண்ணலசுத்த
வம்பரமா மாடை யளிப்பானோ பைங்கிளியே. சா

உன்னுமலொன் றிரண்டென் றோராமல் வீட்டுநெறி
சொன்னவர வும்வகைச் சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. எ

ஊருமிலார் பேருமிலா ருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலா ரென்னை யறிவாரோ பைங்கிளியே. அ

ஊணைப்பாரா மலெனக் குள்ளகத்து நாயகனார்
சிணைப்பார்த்தார்க் கருணை செய்வாரோ பைங்கிளியே. கூ

என்றுவிடியுமிறைவாவோ வென்றென்று
நின்றநிலை யெல்லா நிகழ்த்தாய்நீ பைங்கிளியே. ௰

ஏந்தமடலோடெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே. ௧௧
கண்ணாருமாமணிபோலின்பங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோபைங்கிளியே ()
ஏடார்மலர்சூட்டே னெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோபைங்கிளியே. ௧௩
கல்லேனைமலேனை கசிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்போலல்லாவெனையு நாடுவரோபைங்கிளியே. ()
கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிர்ந்தவே
விண்டபெருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே. ()
காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாகநின்று மெலிவேனோபைங்கிளியே. ௧௬
காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே. ௧௭
காதலால்வாடினதுங் கண்டனையேயெம்மிறைவா
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே. ௧௮
கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீபைங்கிளியே()
கிட்டாரயனெஞ்சிற் கிளர்வார்த்தபூவலென்று
னெட்டாரார் நேசமென்னோடோபைங்கிளியே. ௨௰
கூற்றுந்துணையுமில்லாக் கொள்கையினோன்கவலை
யாறும்படிக்குமணை வாரோபைங்கிளியே. ௨௧

சின்னஞ்சிறியேன்றன சிந்தைக்கவாந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியே தவிப்பேனோபைங்கிளியே ௨௨
சிந்தைமருளைத் தெளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள் வாய்க்குமோபைங்கிளியே. ௨௩
சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலும்பணிவேனோபைங்கிளியே ௨௪
நற்போதத்தாலே தலைகீழுதாகவைய
னற்போதவின்பவரநாளசெல்லுமோபைங்கிளியே. ௨௫
தன்னையறியுந் தருணந்தனிற்றலைவ
னென்னையணையாதவண்ணம் பெங்கொளித்தானபைங்கிளி
தாங்கரியமையலெல்லாந் தந்தெனைவிட்டினருளாம
பாங்கிலையச்சோந்தாரிறைக்குப் பண்போசொல்பைங்கி
தாவிப்பதோமாகட்டாந்தனைவிட்டோயண்ணலிடத்
தேவியப்போனிற்கிலெனை யுள்குவரோபைங்கிளியே
தீராக்கருமுழக்கைத் தீர்வையிட்டங்கெனையினிப
பாரோருந்தாண்டாணைப் பற்றுவனோபைங்கிளியே. ௨௬
தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும
பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காணேனபைங்கிளியே.
தொல்லைக்கவலை தொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயம் பெய்துவனோபைங்கிளியே. (;
நன்னெஞ்சத்தன்பொல்லாநாதனர்சசோந்தினடணைந்தா
வுன்னெஞ்சத்தாலேநானவாழ்விழந்தேனபைங்கிளியே(;

நானேகருதின்வச நாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயனைவரவர் தன்மையெனஞேனபங்கிளியே ௯௩
நீர்க்குமிழிபோன்றவுட னிற்கையிலே சாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற் றிகைப்பேனேபைங்கிளியே. ௯௪
நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார நினைக்கினவேறென்றனையார்
வஞ்சகத்தாரல்லாவர் மார்க்கமெனஞேனபைங்கிளியே
பனமுத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையாளைச் சேர்வேனோபைங்கிளியே. ௯௬
பச்சைகண்டகாட்டிற் பறக்குமினைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லா மனைத்தி யம்பிவாபைங்கிளியே. ௯௭
பாசபந்தஞ்செய்ததுனபம் பாராபலெம்பிறைற்வ
ராசைதந்ததுனபமதற் காற்றேனைபைங்கிளியே. ௯௮
பாராசையற்றிறையைப் பற்றறநானைபற்றினின்ற
பூராயமெல்லாம் புகனறுவாபைங்கிளியே. ௯௯
பேதைப்பருவத்தே யின்றொடார்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவன்னல்வந்து தோய்வாரோபைங்கிளியே()
பைம்பயிராநாடுமுனபோற் பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிராநாடித் திகைத்தேனொபைங்கிளியே. ௱௧
பெர்ய்க்கூடுகொண்டுபுலப்புவனேனெம்மினறவர்
மெய்க்கூடுசென்று விள்ம்பிவாபைங்கிளியே ௱௨
பொய்ப்பணிவேண்டேனைம்பொருட்படுத்தியன்னைசெல்
மெய்ப்பணிபுந்தித்தொருள்ளமேவுவனேபைங்[கிளியா

மன்றுறங்கு மின்னுறங்குமருள்வெளாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனென்பீர்றவாகாதல்ரற்ற பைங்கிளியே ()
ரட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலிணைப்பே வுவனோ பைங்கிளியே
மாலைவளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவாபனெறிபாய
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னோ பைங்கிளியே. ௪௬
பொய்யிலேமாறறவுழ்த்த போத்தவுண்டமணைறந்த
மெய்யனேபதீரககமருந்துமுண்டோ பைங்கிளியே. ௪௭
செவ்வுபஞ்சவண்ணமுறறுயவிண்ணிறைபரலலலுறறுய
பாவிபஞ்சவண்ணம் பகாந்துவாக்பைங்கிளியே. ௪௮
வாயதிறவாவண்ணமென்னை வைத்தாண்டாரகொளுறுய
நீதிறவாசசொல்லி விசமாங்காண்பைங்கிளியே. [ளை
வாட்டப்படாத மவுனவினபங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தாளைக்காணேனோ பைங்கிளியே. ௫௰
வாராவரவாக வந்தருநேனருக்கென
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. ௫௧
விண்ணவர்தம்பாலமுதம வேப்பங்காயாகவென்பாற
பண்ணியதெய்வமனமயல பாாத்தாயோ பைங்கிளி.
விண்ணுள்வளியடங்கி வேறறறுதனைவருட்
கண்ணுடங்கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கிளியே. ௫௨
விண்ணோர்கிலவுதவழ் மேடையில்லாருமுற [போ
மண்ணுள்வீட்டிலென்னை வைத்ததென்னோ பைங்கிளி

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம
வெள்ளவிரிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. ௫௫

ஆகத்தைநீசகுருவானேனே யாவித்துணைவனைநான
மோகத்தினாலணைந்து தழுவவேனோபைங்கிளியே. ௫௬

தானேதானாவதற்கிப்படநின்றானைநான
வானெனவே நம வருவாரோபைங்கிளியே. ௫௭

கள்ளத்தலைவரவா கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்தவுபாயமெனனோபைங்கிளியே. ௫௮

பைங்கிளிக்கண்ணி - முற்றுப்பெற்றது ஆக்கூ ௫௮.

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றுள்நின்ற
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ. ௧

பொன்னுருபன்னுண்ணிப் பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னுருவமுந்திநலம் பிச்சிப்பதெந்நாளோ. ௨

நீகம்பலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூகந்தவைக்கிந்தானைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. ௩

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் காப்பூரவிசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. ௪

வெருசேலெனும்விழியார்வேட்கைகளுக்கஞ்சினமா
யருசேலெனுங்கைக்கபயமெனப்பதெந்நாளோ. ௫

றுசமயத்து மதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபனாதிருத்தாண மேவுநாளெந்நாளோ. ௬
பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றுளை யாங்காண்பதெந்நாளோ. ௭
ஆதியந்தங்காட்டாத கண்டிதமாய்நிறைந்தும்
போதவடிவானடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ. ௮
கங்கைநிலவுசடைக் கூட்டானைத்தந்தையென்று
ங்கசவெண்கோட்டானைப்பதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ
அறுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. ()
தந்தையிருதாடுளைத்துந் தம்பிரானருள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைநகேபின் புலவதெந்நாளோ. ௰௧

குருபரபின வணக்கம்.

தூய்யசராமலரால் சொல்லாற்றிசொன்னவுண்மை
மெய்யினைக்கல்லாமலுரை யாரிணைவதெந்நாளோ. ௧
சிரசையிற்றா கெட்டா நிரைகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்திமடிக்கிழக்குரையா நாமணைவதெந்நாளோ. ௨
எந்த சனமாதுரை ஏழ்மையாட்கொள்வான
வந்ததவத்தினனை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. ௩
பொய்கண்டாரகாணைப் புனிதவெறுமாத்துவித
மெய்கண்டநாதனருள் மேவுநாளெந்நாளோ. ௪
பாதிவிருத்தத்தாலிப் பாரவிருத்தமாசவுண்மை
சாதித்தாபொன்னடியைத் தீண்பணிவதெந்நாளோ. ()

சிற்றம்பலமனனுஞ் சின்மயராந் தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூடுநாளெந்நாளோ ௭
குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ.
நாளவங்கள்போகாமே நன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ ௮
என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ. ௯
ஆறொன்றினின்றதனைக் காட்டாமலேமௌனக்
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ. [குக்
கிலாமனின்றருளின் சேரோபாரென்றொரு
சொல்லானமவுனியருள் தோற்றுநாளெந்நாளோ. ௰௧
வைதிகமாஞ்சைவ மவுனியவனத்தளித்த
மெய்திகழுநெறிதன்னைநல்லல் விடியுநாளெந்நாளோ. ௰௨
வர்கருமனமற்ற மவுனிமவுனத்தருளே
ஞாதகவுமெனல்லலெல்லாந்தட்டழிவதெந்நாளோ.

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள் வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற் சாருநாளெந்நாளோ ௧
ஏரின்சிவபோக மிங்கிவற்கேயெனவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ
பித்தரிறையென்றறிந்து பேதையர்பாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சுந்தரர்பொற்புகழ்வதெந்நாளோ. ௩

போதவூரனாடியப் புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. ௪
ஒட்டுடனபற்றின்றி யுலகத்துடன்செலவப்
பட்டினத்தாரபத்ரகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ. ௫
கண்டதுபொய்யென்றகண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாள் மேவுநாளெந்நாளோ. ௬
சக்கரவர்த்தி தவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருள் மேவுநாளெந்நாளோ ௭
கந்தரனுபூதிபெற்றுக் கந்தரனுபூதிசொன்ன
எந்தையருணாடி யிருக்குநாளெந்நாளோ. ௮
எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள் பாலிப்பதெந்நாளோ. ௯

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுநீருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப் போதுமெனபதெந்நாளோ
நீர்க்குமிழிப்பூணமைத்து நின்றாலுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதனமேற் பற்றறுவதெந்நாளோ ௨
காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாள் கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயெனபதெந்நாளோ. ௩
செங்கிருமியாதி செனித்தசெனமபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னு மிழிவொழிவதெந்நாளோ. ௪
தத்துவாதொண்ணூற்றறுவா தாமாய் வாழ்நாட்டைப்
பித்தனென்னும் பிதற்றொழிவதெந்நாளோ. ௫

ஊனென்றிநாத னுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னென்னறபாவிதலை நாணுநாளெந்நாளோ. ௬

வேலையிலாவேதன் விதித்தவிரத்ரசாலவுடன
மாலைவியாபார மயககொழிவதெந்நாளோ. ௭

ஆழ்ந்துவினைக்கி னரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்நதுபெறுமபேர்நற மதிகருநாளெந்நாளோ. ௮

மும்மலசசேறுன மூமூககுமபியாகமெனு
மிம்மலகாயத்து னிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. ௯

நாறறமிககககாட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுவையெனபதெந்நாளோ. ௰

உருவிருப்பவுளளே தானூறுமலககேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக கண்டஞ்சு நாளெந்நாளோ.

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெலலா மிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசுவ்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ. ௧

திண்ணியநெஞசப்பறவை சிககசகுழற்காட்டிற
கண்ணிவைபபோமாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ. ௨

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாறுபொயக கூத்தொழிவதெந்நாளோ.

காமனைவாவெனறிருண்ட கண்வலையைவீசுமினனார்
நாமமறநதருளை நணணுநாளெந்நாளோ. ௪

கண்களில்வெண்பூளை காப்பக்கருமைமயிட்ட
பெண்கண்மயறப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ. ௫

வீங்கித்தளர்ந்து விழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமென்சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ. ௬
கச்சிருக்குங்கொங்கை கருமிருக்குமென்மனமும்
வைச்சிருக்குமாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. ௭
பச்சென்றகொங்கைப் பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. ௮
உந்திச்சுழியா லுளத்தைச்சுழித்தகனை
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ. ௯
தட்டுவைத்தசேலை கொய்சகத்திலேசிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயவினையார் கட்டழிவதெந்நாளோ. ௰
ஆழாழியென்ன வளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற் பற்றொழிவதெந்நாளோ. ௰௧
தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. ௰௨
ஏழைக்குறும்புசெயு மேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ. ௰௩
விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமதுமொண்டுதருந்
தொண்டியர்கள்கட் கடையிற் சுற்றொழிவதெந்நாளோ.
மெய்யிற்சிவம்பிறக்க மேவுமின்பம்போனமாதர்
பொய்யிலின்பமென்று பொருந்துநாளெந்நாளோ.

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. ௧

சத்தமுதலாம்புலனிற் சஞ்சரித்துக் கள்வரெனும்
பித்தாய்ப்பந்திரிந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ. ௨

நாளும்பொறிவழியை நாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியா லருள்வருவதெந்நாளோ ௩

வாக்காதியானகன்ம மாயைதமைப்பாழ்வீணகாலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ ௪

மனமானவானரக்கை மாலையாகாம
லென்னையாளடிகளடி யெய்துநாளெந்நாளோ. ௫

வேட்டப்புலப்புலையா வேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக் களைகாண்பதெந்நாளோ ௬

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்க யானிறப்பதெந்நாளோ ௭

புத்தியெனுந்துத்திப் பொறியரவின்வாய்த்தேரை
பொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ. ௮

ஆங்காரமென்னு மதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. ௯

சித்தமெனும்பௌவத் திரைக்கடலில் வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளி னிற்குநாளெந்நாளோ. ௰

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரயோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ ௰௧

சுத்தவித்தையே முதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள் சாருநாளெந்நாளோ. ௰௨

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனனெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ. ௰௩

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யரழுவாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழுமடிமைக கூடொழிவ தெந்நாளோ.

ஆணவப்பறக்கருவி யாறுபத்துமற்றுளவும
போனவழியுங்கூடப் புனமுழைப்பதெந்நாளோ ௰௫

அந்தகாரத்தொடங்கு மிருளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ. ௰௬

புன்மலத்தைச்சேராதுமலபோதம் பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ. ௰௭

கண்டுகண்டுந்தேறாக் கலக்கமெல்லாந்தீரவண்மை
பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. ௰௮

பைங்கூழ்வினைதானே படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோனகிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ. ௰௯

குழித்தவித்தழாதியாற் கூடுமவினையெல்லாம
வறுத்தவித்தாம்வண்ணமருள் வந்திடுநாளெந்நாளோ.

சஞ்சிதமேயாதி சாக்கானமுச்சேறும
வெந்தபொரியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ. ௨௧

தேகமுதலனைத்துந் திரண்டெழுமுப்பின்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ ௨௨

சத்தமுதலானவைத் திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயை தொடக்கறுவதெந்நாளோ ௨௩

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ ௨௪

நித்திரையாய்வந்து வினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சாாத்தறிவ தெந்நாளோ ௨௫

சன்னலபின்னலான சகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாளெந்நாளோ ௨௬

மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ ௨௭

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்த வூழெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௧

செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ ௨

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தானசுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௩

பஞ்சப்பொறியையுயி ரொன்றுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௪

அந்தக்கரணமுயி ராமெனறவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தோந்தறிவதெந்நாளோ ௫

முக்குணத்தைச்சீவனெனனு மூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதெந்நாளோ ௬

காலையுயிரொன்றுங் கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ ௭

வான்கெடுத்துத்தேடு மதிகேடர்போலவெமை
நானகெடுத்துத்தேடாம னைகறிவதெந்நாளோ ௪

அருளியல்பு.

நாதருநா டிதுநமக்குவேண்டா மென்
றுனாதநாட்டி லவதரிப்பதெந்நாளோ க
பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவன மேவுநாளெந்நாளோ உ
ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச் சேருநாளெந்நாளோ ௩
எட்டுத்திசைசங்கிற்மே லெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணூற்றின மெய்தோய்வதெந்நாளோ.
சூதானமென்று சுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ ரு
வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ சு
சூரியர்கள்சந்திரர்க டோன்றுச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ எ
கன்றுமனவெப்பக் கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ அ
கட்டுநமனசெங்கோல் கட்டாலடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ ௯
சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
ஞாலக்கமண்டபத்து ளோநாளெந்நாளோ. ௰

விண்ணவன்றானென்னும் விரிநிலாமண்டபத்தி
னண்ணியிருந்துத் தளாவொழிவதெந்நாளோ ௰௧
வெய்யபுலியாராப்பார்த்து விழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற் றுயிலுநாளெந்நாளோ ௰௨
வெய்யபிறவிவெயில் வெப்பமெல்லாம்விட்டகல
வையனடிநீழ லணையுநாளெந்நாளோ ௰௩
வாதைப்பிறவி வலைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ ௰௪
ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யிம்மையிலே காணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்நாளோ ௰௫
எல்லாம்பிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப் புணருநாளெந்நாளோ ௰௬
சடத்துளுயிர்போலெமக்குத் தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெந்நாளோ ௰௭
எக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்ககரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ ௰௮

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கினைப்பின்னே போய்க் காண்பார்போனமெய்ஞ்
மெய்விளக்கினைப்பின்னேபோய்மெய்காண்பதெந் [ஞான
கேடில்பசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக் கன்புறுவதெந்நாளோ ௨
ஆணவத்தைநீக்கி யறிவூடேயுவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலே காணுநாளெந்நாளோ ௩

நினைக்கப் பிரியா நினைக்கு மறக்கக்கூடாப்
பேய்க்குந் தவறற்ற பொருளினை வந்தெந்நாளோ ச
அண்டருக்கு மெய்ப்பிலைவைப்பா மாரமுதையெனைக்கத்
கண்டுகொண்டுநின்று களிக்குநாளெந்நாளோ. ரு [திற
காட்டுந் திருவருளே கண்ணாகக் கண்டுபர
வீட்டடையப் பெரும்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. சு
காருண்யத் தனை முழுவியே யெவ்வுயிர்க்குந்
தாயுமானவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ எ
சிற்சுகா னந்த திருவருளாயிருப்பவர்பால்
வாதப்பொருளைப் பற்ற நிதான வாழ்விப்பதெந்நாளோ.
எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப்போ லெங்கும் வியாபகமா
யுள்ளவெல்லா நிறையுள்ளபடி யோருநாளெந்நாளோ. கூ
அருவுருவு மல்லா நீக்கமறந்துவாயான
பெருவெளியாகக் குவந்து புல்லப்படுவதெந்நாளோ. ய
ஆரணமுங் காணா வகண்டிதாகாரபரி
பூரணமா வஸ்துதனைப் பொருந்துநாளெந்நாளோ யக
சத்தொடு சித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்ட சிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ யஉ
எங்கெங்கும் பார்த்தாலு மின்புருவாய் நீக்கமின்றித்
தங்குந் தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ யங
அடிமுடி காட்டாத சுத்த வம்பரமாஞ் சோதிக
கடுவெளிவந்தென்னைக் கலக்குநாளெந்நாளோ யச
முன்னும்பின்னுங் காட்டா வுளதிருளைச் சூறையிட்டு
மின்னுப்போற் சோதியுடனிருக்குநாளெந்நாளோ யரு

எந்தச்சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளா வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ ௰௬
எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ ௰௭
பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ.
நினைப்புமறப்புமற நின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலனாவென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ. ௰௬

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீசனிலைகாணாம னிற்குநாளெந்நாளோ. ௧
சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. ௨
சிற்றின்பமூழ்கிடும் சிதையவனாதங்கடல்போன
முற்றின்பவெள்ளமொன்றை மூடுநாளெந்நாளோ ௩
எல்லையிலபேரின்பமாய செப்படியென்றோதமக்குச்
சொல்லறியாவூமர்கள்போற் சொல்லுநாளெந்நாளோ.
அண்டரண்டகோடி யனைத்துமேகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங் கூடுநாளெந்நாளோ. ௫
ஆதியந்தமில்லாத வாதியநாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடே துளையுநாளெந்நாளோ ௬
சாலோகமாதி சவுக்கியமும்விட்டகம்பரன
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. ௭

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ ௮
உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்து விடாய்தீர்வதெந்நாளோ. ௯
கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாய்மடுப்பதெந்நாளோ ௰
மண்ணோடுழன்ற மயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணோடெழுந்தசுக மேவுநாளெந்நாளோ ௰க
கானற்சலம்போன்ற கட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதலாவி மருவுநாளெந்நாளோ ௰உ
தீங்கரும்பென்றாலினியா தின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறுமப்பேரின்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ. ௰௩
புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவதெந்நாளோ ௰௪

அனுப நிலைமை.

சக்கரவிகண்ட சரோருகம்போலினிதய
மிக்கவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ ௧
வானமுகில்கண்ட மயூரபக்ஷிபோலவையனை
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ. ௨
சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம் வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ ௩
சுத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக்குண்டலிப்பாம்பொன்றுட்டு
சித்தனையென்கண்ணாற் றெரிசிப்பதெந்நாளோ. [௪

அந்தரத்தே நின்றுழி மானந்தக் கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிறை கொடுத்துச் சேவிப்ப தெந்நாளோ ௫
கள்ளனிவ னென்றுமெள்ளக் கைவிடுதல் காரியமோ
வள்ளலே யென்று வருந்துநா ளெந்நாளோ ௬
வினையூடா கார்வினையே மலப்பாருசோதி
யணையவா வாவென் றரற்றுநா ளெந்நாளோ ௭
ஏதேது செய்தாலு மெனப்பணிபோ னின்பணியா
மாதேவா வென்று வருந்துநா ளெந்நாளோ ௮
பண்டுகண்டேனுன்னை பழம்பொருளே யின்றுமீனக
கண்டுங் காணேனென்னவுங் கருதியிருப்ப தெந்நாளோ ௯
பொங்கேதமான புழுக்கமெல்லாந் தீரவின்ப
மெங்கேயெங் கேயென் றிரங்குநா ளெந்நாளோ ௰
கடலின் மடைகண்டது போற் கண்ணீரா றாக
வுடலம்வெதும்பி யழாக்கித் துருகுநா ளெந்நாளோ ௰௧
பலந்தேனமூகருசருகாயப் போனேனிறகாண
வலந்தேனென் றேங்கியழுங்குநா ளெந்நாளோ ௰௨
புணர்வீரமையாளர் புலம்புமா போற்புலம்பிக்
கண்ணீருங் கம்பலையுங் காட்டுநா ளெந்நாளோ ௰௩
பேற்றறேனென் றாலு மென்னைப் புறத்திசெய்யும் வேதனை
தாற்றேனுற்றே னென்ன றறுநா ளெந்நாளோ [க ௰௪
பொய்யுடலங் குப்பூமிசில போட்டவறப் புங்கமலன்
கைக்கூடாங் கானசன்னக் கட்டறுவ தெந்நாளோ ௰௫
கறந்துணத்தைப் போன்று வஞ்சகக் காமர்கள்கைக் கோவாம
னறந்தனத்தாசைக் கோத்துந் திரிவ தெந்நாளோ ௰௬

துட்டனைமாமாயைச் சுழனீக்கியுந்தாமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ. ௰௭

அன்பர் நெறி.

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றா தெளிவறிவதெந்நாளோ. ௧
மூச்சற்றுச்சிந்த முயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர் பெற்றவொன்றைப் பெற்றிடுநாளெந்நா
கோட்டாலையான குணம்பிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. ௩
கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக் கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட் காதல்வைப்பதெந்நாளோ.
கற்கண்டாளோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்மமாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. ௫
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ. ௬
குற்றச்சமயக் குறும்படாநதுதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. ௭
தாக்கமிட்டுபாழாரு சமயக்குதாக்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ. ௮
வீறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ.
கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நா

பாகமியங் களெல்லாம் பழுத்துமனம் பழுத்தோர்
நோக்குமிருக் கூட்டத்தை நோக்குநா ளெந்நாளோ. ௰௧
செவ்வுயிருந் தனுயிர்போ லெண்ணுந்த போதனர்கள்
செவ்வநிலை நாடிட்ட சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ. ௰௨

அறிஞருரை.

இருநிலனாய்த் தீயாகி யென்றதிருப் பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டிணங்கிப் பேசுவதெந் நாளோ. ௧
அற்றவர்கட் கற்றசிவ னென்றவத் துவித
முற்றுமொழி கண்டருளின் மூழ்குநா ளெந்நாளோ. ௨
தானென்னைமுன் படைத்தா னென்றதக வுரையை
நானென்றுணர் வைப்பெற்று நாடுணர்வ தெந்நாளோ ௩
என்னுடைய தோழனுமா மென்றதிருப் பாட்டி
னன்னெறியைக் கண்டுநிலை நாளுஞ்செய்வ தெந்நாளோ ௪
ஆருடனே சேருமறி வென்றவவ் வுரையைத்
தேரும்படிக் கண்டான சேருநா ளெந்நாளோ. ௫
உன்னிலுன னென்ற வுறுமொழியா லன்னியமாந்
தன்னிலுன்னி னன்னெறியைச் சாருநா ளெந்நாளோ. ௬
நினைப்பறவே தானினைந்தே னென்றநிலை நாடி
யனைத்துமாம் பொருளி லடங்குநா ளெந்நாளோ. ௭
சென்றுசென்றே யணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாகி
நின்றுவிடு மென்றநெறி நிற்குநா ளெந்நாளோ. ௮
ஆதியந்த மில்லா வரியபர ஞ்சோதி
நீதிமொழி கண்டதுவாய் நிற்குநா ளெந்நாளோ. ௯

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையானசொல்லினிலை நிற்குநாளெந்நாளோ. ௰
திறைபற்றநீர்போற் றெளியவெனத்தோந்த
வுரைபற்றியுற்றங் கொடுக்குநாளெந்நாளோ. ௰௧
அறியாவறிவி லவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ. ௰௨
எனக்குணீயென்று மியற்கையாப்பின்னு
முனக்குநானென்ற வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. ௰௩
அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ.()

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப் பரமன்பானின்றதிற
னெண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ. ௧
அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. ௨
சொல்லானமனத்தாற் றொடராசசம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய நிலைநிற்பதெந்நாளோ. ௩
செங்கதிரின்முன்மதியந் தேசடங்கினறிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. ௪
வானூடடங்கும் வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங் குறிப்பறிவதெந்நாளோ. ௫
செப்பரியதன்கருணைச் சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பா யணையுநாளெந்நாளோ. ௬

தூயவறிவான சுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ. எ

தீத்திணையாக்காப்பூர தீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனொன்றித் துரிசறுவதெந்நாளோ. அ

ஆராருநகாணாத வற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீராநிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ. கூ

எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரானசன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப் பணைபுறுவதெந்நாளோ. ௰

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவினபுருவை பேவுநாளெந்நாளோ ௰க

தச்சப்புலனாற் சுழலாமற்றனைநளா
வுச்சிக்கதிரப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ. ௰உ

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. ௰ங

தானவனாந்தன்மையெய்தித் தண்டமொனவண்டபெங்கு
ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. ௰ச

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ. ௰ரு

பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமன
மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெந்நாளோ. ௰சு

சிற்றறிவுமெள்ளச் சிதைந்தெம்மானபேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந் தோங்குநாளெந்நாளோ. ௰எ

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவா யெய்துநாளெந்நாளோ. ௰அ

போக்குவர வற்றவெளி போய்நிறைந்த போதநிலை
நீக்கமறக் கூடி நினைப்பறுவ தெந்நாளோ. ௧௯
காண்பானுங் காட்டுவதுங் காட்சியுமாய் நின்றவந்த
வீண்பாவம் போயதுவாய் மேவுநா ளெந்நாளோ. ௨௰
வாடாதே நாளுமவாய் மாயாதே யெங்கோவை
நாடாதே நாடி நலம்பெறுவ தெந்நாளோ. ௨௧
ஆடலையே காட்டியெமைக் காடலொழித் தாண்டான்பொற்
றாடலையே சூடித் தழைக்குநா ளெந்நாளோ. ௨௨
மேலொடுகீ ழில்லாத வித்தகனா தம்முடனே
பாலொடுநீர் போற்கலந்து பண்புறுவ தெந்நாளோ. ௨௩
அறியா தறிந்தெமையா ளண்ணலைநா மாகக்
குறியாத வண்ணங் குறிக்குநா ளெந்நாளோ. ௨௪
ஓராமன் மந்திரமு முன்னுமம் பரனைப்
பாராமற் பார்த்துப் பழகுநா ளெந்நாளோ. ௨௫
ஊனபற் றுமென்னை யுறவுபற்றும் பூரணன்பால்
வானபற்றுங் கண்போன மருவுநா ளெந்நாளோ. ௨௬
ஆண்டா னமவுனி யளித்தவறி வாலறிவைத்
தூண்டா மற்றூண்டித் துலங்குநா ளெந்நாளோ. ௨௭
ஆணவத்தோ டத்துவித மானபடி மெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோ டத்துவிதஞ் சாருநா ளெந்நாளோ. ௨௮

நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறி தப்பிற் கடநரகென் றெந்நாளு
நன்மைதரு ஞானநெறி நாமணைவ தெந்நாளோ. ௧

ஞானநெறிதானே நழுவிடினுமுப்பதத்து
ஈனமுறாதிலகுமென வெண்ணுவதெந்நாளோ. ௨
பனமாரகமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொனமாககங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ. ௩
அத்துவிதமொன்றவனவியசசொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத் தொடருநாளெந்நாளோ. ௪
கேட்டன்முதஞானகாலே சேடிலாநாரபதமும்
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ ௫
என்னதியானென்பதற வெவ்விடமும்பொங்குசான்
சன்னதியாகக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ. ௬
நாமபிரமமென்று நடுவேயொன்றுண்டாமா
தேம்பியெல்லாமொன்றாம்பத் திகழுநாளெந்நாளோ. ௭
பூச்சகமேயாதி முழுதும்கண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவம் தானெனப்பதெந்நாளோ. ௮
எவ்வடிவுமபூரணமா மெங்கனுதயுருவெனறிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ ௯
சிந்தித்தவெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ. ௰
தாங்கியபார்விண்ணுறு தானேஞானக்கினியா
யோகக்குமியோகவுணர வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. ௰௧
ஆசனமூர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசை பொருந்துநாளெந்நாளோ. ௰௨
அஞ்செழுத்திலுண்மை யதுவானவப்பொருளை
நெஞ்செழுத்தியொன்றுகி நிற்குநாளெந்நாளோ ௰௩

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரானறன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணி யாருசெய்வதெந்நாளோ. ௰௪
தேசிகர்கோனான திறனமைவுணர்ந்தடக்கு
வாசிகொடுக்க மகிழ்நாளெந்நாளோ. ௰௫
குருலிங்கசங்கமமாகக் கொண்டதிருமேனி
யருணமயமென்றனபுற றருளபெறுவதெந்நாளோ. ()

எந்நாட்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது. ஆ கூ௩௰௪.

காண்பேனோவென் கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந் தெவிட்டாவமுதேயென
புந்திக்குணீதான பொருந்திடவுங்காண்பேனோ (௧)
கேவலத்திலுணகிடந்து கீழ்ப்படாதெனைபவருட்
காவலனபாலொன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனோ (௨)
துரியங்கடந்தவொன்றே தூவெளியாயநின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங்காணபேனோ. ()
மாசற்றவனபாநெஞ்சே மாறுதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின றேசினையுங்காண்பேனோ (௪)
மாயாவிகார மலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனோ (௫)
பொய்யுலகும்பொய்யுறவும பொயயுடலும்பொய்யென
மெய்யனினைமெய்யெனவே மெய்யுடனேகாண்பே[வே
வாலற்றபட்டமென மாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக் கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. (௭)

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாய்நின் றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கெனைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (அ)
காட்டுகின்றமுகக்கட் க நற்பேகனியேயென
ளூட்டமெல்லாந்தீரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ. (௯)
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமானினனிறைவி
னீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங்காணபேனோ. (௰)
வாதவூராளிதனை வானகருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறேநின பொனனடியுங்காணபேனோ. (௰க)
சாட்டையிலாப்பம்பரம்போ லாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெனையீர்த்த ஞானவெளிகாணபேனோ.௰உ)
மனறாடுமவாழ்வே மரகதஞ்சோமாணிக்கக்
குனறேநினறாட்கீழ்க குடிபெறவுங்காணபேனோ. (௰ங
பொய்யெனறறிந்து பெரடைப்போகவொட்டாதையவின்
னையங்கனமயக்க மாற்றிடவுங்காண்பேனோ [தீ
தாயினுநல்லதயாளுவே நினனையுனனித்
தீயினமெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரககாண்பேனோ()
எனசெயினுமெனபெறினுமெனனிறைவாவேனழையனயா
னினசெயலெனறுனனு நினைவுவரககாண்பேனோ. (௰சு)
எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவனபாவி
யுள்ளத்துமெநதை யுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (௰எ)
வஞ்சகத்துக்காலயமாம்வல்வினையேனுங்கெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீ நேரபெறவுங்காண்பேனோ. (௰அ)
தொலலைப்பிறவித் துயர்கெடமெநதைபிரான
மல்லறகருணை வழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (௰௯)

வாளாருங்கண்ணார் மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றாளாகவெந்தை யருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௰)
பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின் னருள்செயவுங்காண்பேனோ. ()
ஆடுகறங்காகி யலமந்துழன்றழுமனம்
வாடுமென்னையையாநீ வாவெனவுங்காண்பேனோ. (௨௨)
சிட்டாகவெளிய சிவனேயோதீவினையேன்
மட்டற்றவாஞ்ச மயக்கறவுங்காண்பேனோ. (௨௩)
உண்ணின்றுணர்த்து முலைப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசாந்தவருள் சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ ()
ஓடுங்கருத்தொடுங்க வுள்ளுணர்வுதோன்றவினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௨௫)
வாக்கானமனத்தான மதிப்பரியாயின்னருளை
நோக்காமனேக்கிற்கு நுண்ணறிவுங்காண்பேனோ. ()
இவ்வுடம்புநீங்குமுனே யெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடற்புக்குள்ளே யவதரிக்கக்காண்பேனோ (௨௭)
நித்தமாய்யொன்றாய் நிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளிவாய்த் தோன்றிடவுங்காண்பேனோ.
கண்ணிறைந்தமோனக் கருத்தேயெனக்கண்ணேயென
னுண்ணிறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங் காண்பேனோ.
அத்தாவிமலா வருளாளாவாவந்த
சித்தாவெனக்குனருள் செய்திடவுங்காண்பேனோ. ()
வீணேபிறந்திறந்து வேசற்றேனுசையறக்
காணேனிறைநின கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையா நிருவிகற்பங்காண்பேனோ.()
எல்லாந்தெரியுமிறைவா வென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான னுருகுத்திரங்கக்காணபேனோ.௩௩
அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்டதிருக் காட்சியையுங்காண்பேனோ.
ஊனிருந்தகாய முடனிருப்பவெந்தைதனைபால்
வானிருந்தெதென்னுநான் வந்திருக்கக்காணபேனோ. ()
தினையத்தனையுந் தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பாய்பொருணீ நோபெறவுங்காண்பேனோ ()
துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ் சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங் கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனோ ()

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங் கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம வழங்கினலாகாதோ (௧)
என்னையறிய வெனக்கறிவாய்நின்றருணின
றன்னையறிந்தின்பநலஞ் சாரவைத்தாலாகாதோ. (௨)
பொய்ம்மயமேயால புரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்னை விழுங்கவைத்தாலாகாதோ.()
மட்டிலாச்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித் தேக்கவைத்தாலாகாதோ(௪
அத்தாநின்பொற்று ளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாகவின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. (௫)

மெல்லியிலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்த நலமிசசித்தாலாகாதோ (௬)
சுட்டழகாயெணணுமனரு சூறைமிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக கலககவைத்தாலாகாதோ. (௭)
சோதியேயநந்தாச் சுவடிவே தூவெளியே
யாதியேநின்னை யறியவைத்தாலாகாதோ (அ)
நேசனுசிறிதுமிலேனினமலனேநின்னடிககே
வாசனுசெயவிரஙகி வாவெனறாலாகாதோ. (௯)
எனனறிவுகருளளே யிருநதது போலையாவே
நினனறிவுணினனுடனயா னிருககவைத்தாலாகாதோ. ()
ஆதிப்பிரானேயென னல்லலிருளகலச்
சோதிப்ரகாசமயந தோனறுவித்தாலாகாதோ. (௰க)
ஆசைச்சுழற்கடலி லாழாமலையாநின
னேசப்புணைத்தா ணிறுத்தினலாகாதோ. (௰உ)
பாசஙகளஙகளெல்லாம பஞசாகச்செனுசெவே
யீசவெனைவாவென றிரஙகினலாகாதோ (௰௩)
ஓயாவுள்ளனபா யுருகிவாய்விட்டிரற்றிச்
சேயாகியெநதைநினைக் சேரவைத்தாலாகாதோ.(௰௪)
ஆதியாம்வாழ்வா யகண்டிதமாயநிறபரனு
சோதிநீயெனனைத் தொழும்பனெனறாலாகாதோ (௰௫)
விண்ணூர்க்கண்ட விழிபோறபரனுசோதி
கண்ணூரநினனிறைறவக காணவைத்தாலாகாதோ. ()
சேராமற்சேர்நதுநினறி சினமயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரொணநீபக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. (௰௭)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையா யுருக்கவைத்தாலாகாதோ. (௰அ)
மூலவிருள்காலவாங்க மூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெனைக் கூடுவித்தாலாகாதோ. ( )
சாற்றறியவின்பவெள்ளந் தாக்குமதினீமூழ்கி
லூற்றமுறுமௌனவதி லுண்மைசொன்னாலாகாதோ.
கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையினருட்கீழேயடிமைபட்டினலாகாதோ. (௨௧)

இல்லையோவெனக்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ (௧)
பணியற்றுநின்றுபதைப்பறவெனகண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்ப வாரியெனக்கில்லையோ. (௨)
எம்மாலறிவதற வெம்பெருமானயாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ. (௩)
நாய்க்குங்கடையானே னுதாவினபாயம்
வாய்க்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)
ஊனாகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ. (௫)
அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோவெனக்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றேகைவித்துப்[வோ
பண்டுமின்றுநின்ற வெனைப் பார்த்திரங்கவேண்டா

வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ. ௨
தன்னையறியத் தனியறிவாயின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. ௩
அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளம்பெருக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. ()
அண்டனேயண்டரமுதேயெனாருயிரே
தொண்டனேற்கின்பந் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ ()
பாராதேநின்று பதையாதேசும்மாதான
வாராயெனவும வழிகாட்டவேண்டாவோ. ௬

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தபேரண்டபடைத் தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயி
கண்ணிறைந்தசோதியைநாங்காணவாநல்லறிவே[ராய்க்
சித்தாந்தமென்ன சடத்தைநாமென்னவெனுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச் சாரவாநல்லறிவே. ௨
அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனார்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப் பயன்பெறவாநல்லறிவே ௩
கான்றசோற்றென்னவிந்தக் காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற் றோன்றவாநல்லறிவே. ௪

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோ வென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே. ௧
பண்டொருகாலின்பாற்பழக்க முண்டோவெந்தைநினை
கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கருதியதே. [க்

கண்டனவேகாணுமனறிக் காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேனோதைநினைக் கூடுங்குறிப்பினையே ௩
கல்லாலடியிலவளா கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தானசொல்லாயே. ௪
தப்பிதமொன்றின்றியது தானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென் சென்னியதுதொட்டனையே. ௫
மாசானநெஞ்சனிவன் வஞ்சனென்னன்றோவாய்திறந்து
பேசாமௌனம் பெருமானபடைத்ததுவே
கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக் கண்ணுடையாய்நின்பணியா
நிற்பதுகற்றனன்றோ நிருவிகற்பமாவதுவே [ய
முன்னளவில்கன்ம முயனன்றினிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே. ௮
நெஞ்சகமேவன்றி நினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே ௯
பள்ளங்கடோறும் பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளுபரந்தா லுடையாயெனசெய்வேனே. ௰
முன்னினைக்கப்பின்மறைக்கு மூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்க வெந்தைபெருமானே. ௰௧
வல்லாளாமோனநின் வானகருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனது னெவ்வண்ணமுயவேனே. ௰௨
வாக்குமனமு மௌனமுறவெந்தைநினை
நோக்குமௌனமிந்த நாலறிவிலுண்டாமோ ௰௩
ஒன்றாய்ப்பலவா யுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றாயையாவெனை நீயேகற்கெளிதாமோ. ௰௪

ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனைநீ
கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறைவாமோ. ௰௫
எத்தனையோநின்விளையாட் டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னா லறியுந்தரமாமோ ௰௬
தேடுவார்தேடுஞ் சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவானபட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ. ௰௭
பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றறவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்படியோ. ( )
ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ
காலாலவழிதடவு காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற் போந்தறிவாய்நில்லாயோ. ௨௰
தன்னரசுநாடாளுஞ் சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டினையோ. ௨௧
திங்களமுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனைய பொய்ந்நூல்புலம்புவனோ. ௨௨
உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவை
யின்னமின்னங்காணாமலெந்தாய்சுழல்வேனோ ௨௩
ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
றூராமலையாநீ தள்ளிவிடவந்ததென்னோ. ௨௪

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையா வைத்தானந்த
நிலை தானேநிருவிகற்ப நிலையுமாகி

யென்றுமழியாதவின்ப வெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ ()
இருக்காதிமறைமுடிவுஞ் சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவே யிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட் கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ள மூலவாநிற்கும். ௨
கற்றதுங்கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக்
கட்டமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங் கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டை கூடவன்றோ. ௩

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க - டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி - லாடுகின்றவழகனே ௧
அத்தனென்றநின்னையே - பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே - வைத்ததென்னவாரமே ௨
சிந்தையன்புசேரவே - நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே - தந்திரங்குதாணுவே ௩
அண்டரண்டமியாவுநீ - கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே
அன்னைபோலவருண்மிகுத்து - மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த - நின்னையானுநினைவனே. ()

பாடுகின்றபனுவல் முற்றுப்பெற்றது. ஆ. தூசாஉம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கரசங்கர சம்பு-சிவ-சங்கரசங்கரசங்கர சம்பு.

ஆதியந்தியுமாகி-எனக்கானந்தமாயறிவாய் நின்றில
ங்குரு- சோதிமௌனியாத்தோன்றி - அவனசொல்லா
தவார்த்தையைச சொன்னாண்டிதோழி—சங்கர (க)

சொன்னசொல் லேதென்று சொல்வேன - என்னைச்
சூதாய்த்தனிககவேசுமமாவிருத்தி- முன்னிலையேதுமி
லலாதே-சுகமுற்றச் செய்தே யென்னைப் பற்றிககொண்
டாண்டி—சங்கர (உ)

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப் பற்றச்சொன்னான
பற்றிப் ப ர்ந்தவிடத்தே- பெற்றதையேதென்றுசொல்
வேன-சற்றுமபேசாதகாரியம் பேசினானேதோழி—சங்()

பேசாவிடு ாவைகளபேசிச்-சுற்றப்பேயனகமாகிப்பிது
ற்றித்திரிந்தேன, ஆசாபிசாசைத்துரத்தி-ஐயனடியிணை
கீழே யடககிககொண்டாண்டி—சங்கர (ஈ)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவனாகியபேறியிலன
யைவளர்த்தேன- மடக்கிககொண்டானென்னைத்தனனு
-சற்றும் வ ய்பேசாவணணமாபுஞசெய்தாண்டி-சங()

ாரைக்கெடுத்தனன கெட்டேன-இத்தை வாய்விட்
டுச்சொல்லிடின வாழ்வெனக்கில்லை - காவுபுருஷனுமல்
லன்-என்னைககாக்குந்தலைமைக் கடவுள்காண்மினனே ()

கடவினமனடவிண்ட தென்ன-இரு கண்களுமானந்த
க்கண்ணீர்சொரிய - உடலும்புளகிதமாக - எனதுள்ள
முருக வுபாயஞ்செய்தாண்டி—சங்கர (எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன-னுணர்வதுவாயுன்னுளங்
கண்டதெல்லாங்- தன்னெனச்சொல்லியென்னையன்-என
னைத்தானாக்கிக்கொண்ட சமர்த்தைப்பாரதோழி-சங ()

பாராதிபூதநீயல்லை - உன்னிப்பாரிந்திரியங் கரணநீ
யல்லை, யாராயுணர்வுநீ யென்றான்-ஐயனன்பாயுரைத்த
சொல்லானந்தந்தோழி—சங்கர (௯)

அன்பருக்கன்பானமெய்யன் - ஐயனானந்தமோனன
ருட்குருநாதன், தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான்-என
னைத்தானறிந்தேன்மனந் தானிறந்தேனே—சங்கர (௰)

இறப்புமபிறப்புமபொருந்த - எனக்கெவ்வணமவந்த
தென றெண்ணிபாரபாரக்கின, மறப்புநினைப்புமாயநின
ற-வஞ்சமாயாமனத்தால வளாநததுதோழி—சஙகர ()

மனதேகல்லாலெனக்கன்றே - தெயவமெளனகுரு
வாகிவந்துகைகாட்டி-எனதாமபணியறமாற்றி-அவனின
னருள்வெள்ளத் திருத்திவைத்தாணடி—சஙகர (௰௨)

அருளாலெவையுமபாரென்றான்-அத்தையறியாதேசு
ட்டி யென்னறிவாலேபார்த்தேன, இருளானபொருள்
கண்டதல்லாற-கண்டவென்னையுங கண்டிலனென்னேடி
தோழி—சஙகர (௰௩)

என்னையுந்தன்னையும்வேறா-உள்ளத் தெண்ணாதவண
ணமிரண்டறக்கலக்கச், சொன்னதுமோவொருசொல்லே-
அந்தச்சொல்லால்விளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன()

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி- அந்தவெட்டவெளிநண்ணித்
துட்டவிருளாங, களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன-ஐய
னகளையன்றிவேறொன்றுங் கண்டிலனதோழி—சங்க ()

கண்டார்நகைப்புப்பிரவாழ்க்கை-இரு கண்காணநீங்க
வுங்கண்டோந்துயிரென, கொண்டார் போற்போனது
மபோகும்-இதிற்குணமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி ()

நலமேதுமறியாதவென்னைச் - சுத்தநாதாந்தமோன

6432(6554)

மாராட்டந்தந்த தேசிகன், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம்-வ
ல்லானருளாலென்றலைமீது தாக்கினன்தோழி—சங்கர
தாக்குநல்லானந்தசோதி அணுத்தனையிற்சிறியவெனைத்
த்தன்னருளால், போக்குவரவற்றிருக்கும்-சுத்தபூரண
மாக்கினன் புதுமைகாணடி மானே—சங்கர (௰அ)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்கும் - தொழி லெத்தனைவைத்
தும்மெள்ளத்தனையேனும், தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன்-உள்
ளசாக்ஷியைச்சிந்திக்கத் தக்கதுதோழி—சங்கர (௰௯)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே-அந்தச் சிந்தைபிறந்துதெளி
ந்ததுமாங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே-கண்டயானன்றியொ
ண்டறிருந்ததுமாங்கே—சங்கர (உ௰)

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுண்டோ- சச்சிதானந்தசோ
தியகண்டவடிவாய், ஓங்கிநிறைந்ததுகண்டாற பின்னர்
ஒன்றென்றிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ—சங்கர ( )

என்றுமழியுமிக்காயம்-இதனை பேதுக்குமெய்யென்
றிருந்தீருலகீர், ஒன்றுமறியாதநீரோ-யமனோலைவந்தா
றுசொல்லவுத்தரமுண்டோ—சங்கர (உஉ)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர்- மலமூறித்ததும்புழு
டலைமெய்யென்று, கொண்டோமிதைப்பதிங்கையோ-
அருட்கோலத்தைமெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாமோ

வேண்டாமைவிருப்பும்வெறுப்பும்- அந்தவில்லங்கத்தா
லேவினையுஞ்சனனம், ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று
மசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகிநெஞ்சே—சங்கர (உச

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை யாதொன்றறி
யாதவெங்கள்தேசத்தில் - வறிதேகாமத்தீவிற்சிக்கி-உள்ள
வான்பொருட்டோற்கவோ வந்தேனென்றோழி—சங்கர

வந்தவரைமறந்து-மிக்கமாதாபொன்பூமிமயக்கத்தி
லாழும், இந்தமயக்கையறுக்க-எனக்கெந்தமெய்ஞ்ஞா
னவெறியில்வாள் கொடுத்தான்—சங்கர (உகூ)
வாளாருங்கண்ணியார்போகா-பட்டவாதைக்கனலைவெ
ர்க்குமெய்யென்றே, வேளானையுறுமெய்விட்டான-என
னிடமிக்கோதுறக்கை விதியன்றோதோழி—சங்கர ()
விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாம்-சுத்தவெளியின்பஞ்சமெ
ன்னவே வேதாகமங்கள்-மதிக்குமதனை மதியார் - அவ
மாராக்கத்துன்மார்க்கஞ் சன்மார்க்கமோமானே—சங்()
துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம் - பணத்தாயாக்குப்பற்று
துசொன்னேனஜனகன்-தன்மார்க்கந்திட்டாந்தம்-அவ
ன் றானந்தமான சதானந்தனன்றோ—சங்கர (உகூ)
அன்றென்றுமாபென்று முண்டோ - உனக்கானந்தம்
வேண்டினறிவாகிச்சற்றே, நின்றுறறெறியுமெனவே-ம
றைநீதியெமமாதிநிகழ்த்தினன்றோழி—சங்கரசங்கர()
ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றுப்பெற்றது. ஆகூசாருடு.

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவான குறைவிலாநிறவே
நின்றவொன்றே நின்மலவடிவே
குன்றுப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
ஆதியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சிரமலிதெய்வத்திருவருள்தனற்
பாமுகலண்டப் பரப்பெலாநிருவி
அண்ட முதலா வெண்டருநால்வகை

எழுபிறவியிற்றுழாதோங்கும
அனந்தயோனியி னினமபெறமல்க
அணுமுதலசல மானவாக்கையுங
கணமுதலளவிற கற்பகாலமுங
கனமப்பகுதித் தொணமைககிடோ
இமைப்பொழுதேனுந் தமககெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள் வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தா ரவவுடலவாழ்க்கை
இனபமெனவே துனபமிலையெனப்
பிரியாவண்ண முரிமையினவளாகக
ஆதரவாகக் காதலுமமைத்திட்
டேகமினறியே தேகநானென
அறிவுபோலறி யாமையியககிக்
காலமுங்கனம முங கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமு மேதகுசுவர்ககமும
மாலறவகுத்தனை யேலுமெணணம்
அமையாககாதலிற சமயகோடி
அறமபொருளாதி திறமபடுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தி யொருவாபோலனைவருந
தத்தநிலையே முத்திமுடிவென
வாதாகமமும போதநூல்களு
நிறைவிற்காட்டியே குறைவினறிவயங்க
அங்கங்குநினறனை யெங்குமாகிச்
சமயாதீதத் தனமையாகி
இமையோர்முதலிய யாவருமுனிவருந
தமைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென

பசற்றிருக்க மாசற்றஞான
கலமுங்காட்டினை ஞானமிலேறக்கு
நிலையுங்காட்டுதனினருட்கடனே. ஆ௨ தூசருக.

வண்ணம்.

அருவென்பனவுமன்றி உருவென்பனவுமன்றி
அகமும்புறமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுங்குணமுமன்றி நிறைவுங்குறைவுமன்றி
மறையொன்றெனவிளம்ப விமலமதாகி
அசலம்பெறவுயர்ந்து விபுலம்பெறவளர்ந்து
சபலஞ்சபலமென்று ளறிவினாகாண
ஞானவெளியினடமேவுமுயிராய் அரிக்கா
அனலொன்றிடவெரிந்து புகைமண்டிடுவதன்று
புனலொன்றிடவமிழ்ந்து மடிவிலதாதை
சருவம்பொழுதுமார்ந்து சலனம்படுவதன்று
சமர்கொண்டழிவதன்றோ ரியல்பினதாகும்
அவனென்பதுவுமன்றி அவளென்பதுவுமன்றி
அதுவென்பதுவுமன்றி எழில்கொடுலாவும்
ஆறுநிலையறியாதபடியே வ
இருளென்பதுவுமன்றி ஒளியென்பதுவுமன்றி
எவையுந்தனுளடங்க ஒருமுதலாகும்
உளதென்பதுவுமன்றி இலதென்பதுவுமன்றி
உலகந்தொழவிருந்த வயன்முதலோர்கள்
எருங்கலைகொண்டு சமயங்களில்விழுந்து
சுழலும்பொழுதிரங்கி அருள்செயுமாறு
கூறியசகமாயையறவே வ-அரிக்கா
எனதென்பதையிகழ்ந்த அறிவினறிஞரினின்று

மறிவொன்றெனவிளங்கு முபயமதாக
அறியுந்தரமுமன்று பிறியுந்தரமுமன்று
அசரஞ்சரமிரண்டி னொருபடியாகி
ஏதுசந்ததநிறைந்த தெதுசிந்தனையிறந்த
தெதுமங்களசுபங்கொள் சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ
பருவுங்குலவுகின்ற மடமங்கையர்தொடங்கு
கபடந்தனில்விழுந்து கெடுகின்றவாங்
வலையின்புடைமறிந்த மறியென்றவசமூண்டு
வசனந்திரமுமின்றி அவரிதழூறல்
பருகுந்தொழிலிணங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல்
பகரும்படி துணிந்து குழலழகாக
மாலைவகைபல சூடியுடனே ம-அரிகா
பதுமந்தனையிகசந்த முலையென்றதையுகந்து
வரிவண்டெனவுழன்று கலிலெனவாடுஞ்
சிறுகிண்கிணிசிலம்பு புனைதண்டைகண்முழங்கும்
ஒலிநன்றெனமகிழ்ந்து செவிகொள்நாசி
பசுமஞ்சளின்வியந்து மணமுந்திடமுகந்து
பவமிஞ்சிடவிறைஞ்சி வரிசையினூடு
காலின்மிசைமுடி சூடிமயலாய் ஐ
மருளுந்தெருளுநவந்து கதியென்பதைமறந்து
மதனன்சலகிபொங்க விரணமதான
அளிபுண்டனைவளைந்து விரல்கொண்டுறவளைந்து
சுரதஞ்சுகமிதென்று பரவசமாகி
மருவுந்தொழின்மிகுந்து தினமுந்தினமுமவிஞ்சி
வளரும்பிறைகுறைந்த படிமதிசோர

வானரமதென மேனிதிரையாய் ௩-அரிக்கா
வயதுமுப்படவிழுந்து பிணியுந்திமிதிமென்று
வரவுஞ்செயலழிந்து விருந்துமலுமாகி
அனமுஞ்செலுத்தலின்றி விழியுஞ்சுடர்களினறு
முகமுங்களைகளின்று சரியெனநாடி
மனைபின்புறவிருந்து வினைமுங்குலைகுலைந்து
கலகஞ்செயவிருண்ட யமனவருமவேளை
எதுதுணைபழிநாரமணமே. ௧

வண்ணம்-முற்றிற்று ஆ ௬௪௫௨.

தாயுமானசுவாமிகளபாடல-முறறுபபெறறது.

அருள்வாக்கியஅகவல.

திருவளர்கருணைச சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியா வொருதனிசசித்து
நவந்தரு பேதமாய் நாடகநடித்துப்
பவந்தனை நீக்கிப் பரிந்தருள்பராபரம்
கண்ணுங்கருத்துங் கதிரொளிபோல
நண்ணிடவெனக்கு நல்கியநன்மை
யொன்றாயப்பலவா யொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்த குணப்பெருங்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும் வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்த வித்திலாவித்துப்
பந்தமனைத்தையும் பாழ்படநூறியென
சிந்தையுட்புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளொணாஞானம விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டுணணக் குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலர்த் தாளிணைப்பவர்க்குக

காட்டாவினபங் காட்டியகதிநிலை
வாககானமனத்தான மதிததிடவரிதென
நோக்காதிருகக நோககியநோகக
மாதியாயறிவா யகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிநது துலஙகியதோறறம்
பரவெளிதனனிற் பதிநதவெனனுளததிணை
விரவிவிரவி மேற்கொளுமவெளளஞ
சுட்டுக்கடங்காச் சோதியடியா
ரடடுககடஙகும வானபெருஙகருணை
யெலலைககடஙகா வேகப்பெருவெளி
திலலைப்பொதுவிற றிருநடத்தெய்வம
வாதவூரெனனைதயை வரிசையாயவிழுஙகும்
போதவூரமேவு காப்பூரவிளககுச்
சுகளையகண்டத் தூவெளியெலலாந்
திகழவேகாட்டுஞ் சினமயசாட்சி
செழுநதமிழப்பணைச் சிவலிஙகமாகி
விழுஙகியஞான வித்தகவேழ
மெழிறருபட்டினத் திறவனையெனறு
மழிவிலாவிலிஙக மாககியவனுதி
சாநதபூமி தனனருள்வெள்ள
மாநதநீழ லசையாககசனம
பரவுவாரெஞசிற பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்ற வேதாநதககாட்சி
யாட்சிபோலிருக்கு மகிலந்தனக்குச்
சாட்சியாயிருககுந தாரகத்தனிமுத
லாணுமபெணணுமு மலியுமலலாததோர்

தானுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிச்சுட
ரொளிருமெண்ணெயு மெப்படியப்படி
யுள்ளும்புறம்பு முதலாவியவொரு பொரு
ளளவிலாமதந்தொறு மவரவர் பொருளென
வளர்நிறைந்திருக்கு மொருபெ[illegible]
துள்ளுமனப்பேய் துடுக்கடக்கறிகநங்
கொள்ளுமோனவாள் கொடுத்திடுமாசு
பெரியபேறு பேசாப்பெருமை
யரியவுரிமை யளவிலாவளவு
துரியநிறைவு தோன்றுவதீதம்
விரியுநல்லன்பு விளைத்திடும்விளைவு
தீராப்பிணியாஞ் சென்னமறுக்க
வாராவரவாய வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கருப்புயா கமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச் சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனி பாரோசருக்கரை
யோங்குநறுக்கண்டுசேர்த் தொன்றுறக்கூட்டி
யருந்தியரசமென வறிஞரசமாகியிற
பொருந்தியின்பம் பொழிசிற்சுகோதய
செங்கையாள்விளங்கத் தெரித்தமெய்த்தேசிகன
றணலையறிவித்துத் தற்பரமாகி
யெனனுளத்திருந்த தருளேசநாயக
னடிமுடியில்லா வருமபொருடனக்கு
முடியடியிதுவென மொழிந்திடுமுதலவன
[illegible]யபல[illegible]ணமற்றவை மெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப் புன்னகைபுரிந்தோ

ணருளும்பொருளு மபேதமாயிருந்து
மிருந்திறனென்னு மியலுமுண்டென்றே
னருளுனக்குண்டோ லருளும்வெளிப்படும்
பொருளுமயந்தானே பொருந்து மென றுரைத்தோன
சத்தசத்திரண்டு தன்மையுந்தானே
யொத்ததலா றசத்சத் துனக்கெனவுரைத்தோ
னுணவமறுவிடி னருளுறுதெனக்
கனருளோமையாற காணவேயுரைத்தோன
சொனமழுள்ளவுந்தீராதிழுக்குங
கனமாவிடாதெனக் காட்டியவள்ள
லுளதிலதெனவு முந்தலாணமாயை
வளமிலதெனவு மௌருந்தினி துரைத்தோ
னிலவுறத்திருந்து மிந்தமடக்கிய
வலலவனறுவே மகாயோகியென்றேன
துறவறத்திருந்து சூழமனக்குரங்கொன
றறவகையறிய வஞ்ஞானியென்றே
னிறவாமனந்தா னிமைகவுணாத்திப்
பிறவாவரந்தரும பேரறிவாள
னத்தனதருளா லனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின றேறறவெனறுரைத்தோ
னிருண்மலமகல விசைந்ததிலழுத்தும
பொருளருட்டிரோதைப் பொறவெனப்புகன்றேன்
வீறுசிவமுதல விளம்பியபடியே
யாறுமனதியென றறிநருக்குரைப்போன்
கொலலாவிரதங் குவலயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென் றியம்பியதயாநிதி

தருமமுந்தானமுந் தவமும்புரிபவர்க
குரிமையாயவரோ டுறவுகலப்பவன
றன்னுயிர்போலத் தரணியின்மருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும் வளர்த்திடுமவேந்தன
களவுவஞ்சனைகள்செய் கருமிகடமக்குந
தெளிவுவந்துறவருள் செய்திடுந்திறத்தோன்
றானபெறும்பேறு சகமெலாம்பெறவே
வானபெருங்கருணை வழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்த தாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றாளு மறிஞர்சிகாமணி
சீவகோடிகளுஞ் சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழ யாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்னு மிறைவனெம்பெருமான்
றானவனாகிய தலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க் காறுமுகன்சொலும்
பொருணலமல்லது பொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப் பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதார முதலாயுள்ளமேலாதாரமும்வெறுவெளிக
ண்டவன், மண்டலமூன்றிலு மன்னியவுருவிலுங
கண்டவையத்திலுங் கடவுளாய்நின்றோன
பகாசமயந்தொறும பரமேயிருந்து
சுகநடம்புரியுந் தொழிலெனச்சொன்னோன்
பேதவபேத பேதாபேத
போதமிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய
னதுநானென்னவே யாற்றிடுமனுபவஞ்

சதுர்வேதாந்தத் தன்மையென் றுரைத்தோ
னல்லும்பகலு மறிவானோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ் சூக்ஷமமெனச்சொன்னோன்
சுத்தனேகுருவாஞ் சுவாமிநாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ்ஞான மல்லவோவென்றோ
னேசயோகத்துற நிருபசொல்லாதொழு
மிராசயோகத்திறை யிராசயோகத்தான
பொறுமைதெளிவு புனிதவாசார
மறுவிலாவண்மை வாரமியற்கை
ஞண்ணமாசாந்தந் தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணெனக்கலைபயி லிணையிலாகல்வி
நல்லவிரக்க நடுநிலைசத்திய
மில்லையெனுமை லெவர்க்குந்தருங்கொடை
நற்குணனெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரி திருவருட்செல்வன
காமேலெடுத்துக் கருத்துறவணங்கிப்
பாமேயுனக்குப் பரமெனப்பகர்ந்தோ
ஞவடிமேவு மாசிணையடுத்தே
சீலமெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தனனெனவுஞ்
சித்தமௌனி திடசித்தமாக
வைத்தநிலையின வர்ந்தனனெனவு
மூலனமாயின மூர்த்தமௌனிதன்
பாலனாயினனெனவும் பரிவொடுபகர்ந்தோன்
வடமொழிப்பிறகையின பகிமையையுணர்ந்து
திடமுறமுப்பொருட் டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமூர்த்தனக் கனிரசமெனத்

தண்டமிழ்மாரி தனைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்தருள்கொழிக்கு
நித்தியஞானநிராலம்பநிறைவைப்
பாடியுநாடியும் பணிந்தெழுந்தனபா
லாடியுமாறிய மகனுக்குழைவெய்தியு
முடலங்குளிர்ப்ப வுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம் பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறுநெட்டுயிர்ப் பாரிப்பரதவித்
[illegible] யிரங்கியிரங்கி
[illegible] பரமபோ லொடுங்கியேசிறிது
[illegible] னிமைப்பதுமின்றிச்
[illegible] ழவண்டுதுவண்டுமெய்
[illegible] முற்றடிக்கடி
[illegible] யுருகியேசற்றுத்
[illegible] புந்தழுந்தழுந்திடவே
[illegible] றுமிந்துருகி
[illegible] சீர்பெருக்கிக்
[illegible] ந்தறிச்
[illegible] கப்பதுபோல
[illegible]
[illegible] ன
[illegible] ண்டினிக்
கணமட்டி [illegible] கருதிடே [illegible] த்
திருவுருவெல்லாந் திருநீறிலங்க
விருகரங்களின மியனமுடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன போலொளிகாட்டு